

ACADEMIA SCIENTIARVM GERMANICA
BEROLINENSIS

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

EDITA CONSILIO ATQVE AVCTORITATE
INSTITVTI
GRAECOROMANAE ANTIQVITATIS
STVDIIS COLENDIS DESTINATI

LIPSIAE IN AEDIBUS B.G. TEVBNERI MCMLXVI

PLUTARCHI

MORALIA

VOL. VI. FASC. 3

RECENSVERVNT ET EMENDAVERVNT

K. ZIEGLER ET M. POHLENZ

TERTIVM RECENSVIT · INDICES ADIECIT

K. ZIEGLER

LIPSIAE IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI MCMLXVI

BIBLIOTHECAE TEUBNERIANAE
HVIVS TEMPORIS
REDACTOR: JOHANNES IRMSCHER

HOC VOLV MEN IMPRIMENDVM
CVRAVIT BRVNO DOER

In hoc fasciculo continentur

- 76.**Περὶ μουσικῆς* (Pl. 39) 1
De musica ed. Ziegler
- 77.**Πότερον ψυχῆς ἢ σώματος ἐπιθυμία καὶ λύπη* 49
De libidine et aegritudine ed. Pohlenz
(iterum revidit Ziegler)
- 78.**Εἰ μέρος τὸ παθητικὸν τῆς ἀνθρώπου ψυχῆς ἢ δύναμις* 60
Parsne an facultas animi sit vita passiva ed. Pohlenz
(iterum revidit Ziegler)

PRAEFATIO

AD *LIBRVM DE MVSICA

(76)

Aurei de musica libelli, ab ignoto quodam scriptore ex Aristoxeni et Heraclidis Pontici scriptis deperditis satis imprudenter contaminati ac postea memoriae Plutarcheae intrusi¹⁾, denuo recensendi munus iam pridem W. Sieveking susceperat. Quo praematura morte abrepto M. Pohlenz et C. Hubert mihi (licet aliquamdiu dubitanti) persuaserunt, ut munus derelictum sustinerem, et subsidia a Sievekingio conquisita — inter quae lectiones multorum codicum manuscriptorum a Johanne Wegehaupt diligenter collectae principem locum obtinent — mihi tradiderunt.

Hoc fundamento nisa editio mea anni 1953 vix in lucem prodierat, cum Franciscus Lasserre — qui paulo ante in plagulis editionis meae emendandis benigne mihi adfuerat — librum spissum doctrinae plenum qui inscribitur *Plutarque de la Musique, Texte, Tradition, Commentaire, précédé d'une Etude sur l'Education musicale dans la Grèce antique* (= Bibliotheca Helvetica Romana I, 1954 Urs Graf-Verlag Olten & Lausanne) publici iuris fecit. Huius libri de ceteris partibus ad historiam artis musicae Graecorum pertinentibus non est huius loci iudicium ferre; de editione textus Pseudo-Plutarchei tamen, quae exstat in paginis 111–132, quid sentiam, facere non possum quin paucis exponam. Uno igitur nomine ea praestat et laude digna est, quod Lasserrius primus intellexit, quantum valeant ad textum libelli emendandum codices N et a,

1) Libellum plane indignum esse, qui Plutarcho adscribatur, nunc omnes videntur consentire, cf. K. Ziegler, *Plutarchos von Chaironeia*, 1964², 179sq. (= RE XXI 815sq.). — Deest in Lampriae catalogo.

PRAEFATIO

atque ex iis locis quibusdam corruptis vel lacunosis medellam tulit; cf. p. 11, 26. 15, 9. 19, 10. 30, 15. Quod vero textum solis codicibus Na et M R2 R3 av usus spretis ceteris omnibus (quos ex illis derivatos esse nescio an iure arbitratur) recensuit innumerisque ac foedis illorum vitiis apparatus suum replevit; quod porro his testibus nimium confusus textum exhibuit, qui locis sat multis aperte corruptus sensu plane careat, neque lacunae signo neque cruce (nisi uno loco p. 23, 15) appicta — unde illos locos, quos intellegi posse viri doctissimi desperaverunt, a Lasserrio intellectos esse non sine admiratione suspiceris —; quod denique emendationes, quas per hos quadringentos quinquaginta annos viri doctissimi, illustrissimi, ipsius musicae artis eiusque historiae peritissimi excogitaverunt, per paucis exceptis silentio praeteriit suis ipsius commentis in textum intrusis: hoc male gessit nec quod sit verum editoris munus satis cognosse mihi videtur. Grato igitur animo arreptis iis, quae Lasserrius ex Na ad sanandum textum profecit, ceteris in rebus ab ea ratione, qua in editione priore usus eram, non recessi.

Libelli (cuius auctoritas non in eo, quod scriptor insipiens praestitit, sed in eis, quae ex fontibus egregiis ad verbum fere descripsit, posita est) duplex exstat memoria. Nam et inter scripta Plutarchi et in satis multis eorum codicum, qui varios tractatus de arte musica continent (cf. Musici scriptores Graeci rec. Carolus Janus, Lipsiae 1895; Ingemar Düring, Die Harmonielehre des Klaudios Ptolemaios, Göteborg 1930 [= Dür.] et Porphyrios Kommentar zur Harmonielehre des Ptolemaios, Göteborg 1932 [= Dür. I]), ad aetatem nostram pervenit. Accedunt duo codices, qui cum libellum de musica cum scriptis quibusdam ad Platonem pertinentibus coniunctum exhibeant, tamen ex aliquo codice musico eum deprompsisse videntur, quandoquidem gemellus eorum N unus ex musicis codicibus est.

In vetustioribus scriptorum Plutarcheorum collectionibus liber de musica non invenitur, sed solum in corpore quod dicimus Planudeo loco undequadragesimo; de quo corpore singulisque eius codicibus conferas, quae

PRAEFATIO

Pohlenz in praefatione vol. I p. VI sqq. et XXVIII sqq. exposuit. Eius generis igitur codices hos adhibuimus:

I. CODICES PLVTARCHEI

- α** = Ambrosianus 859 (C 126 inf.) membr., paulo ante a. 1296 scriptus ceterorumque eius corporis codicum exemplar, nisi quod hic illic a lectore quodam sive ad aliud exemplum sive de suo correcti sunt. Contulit Wegehaupt, deinde Ziegler ad ectypum phototypicum a De Lacy-St. Louis comiter commodatum. — Apographa nisi ab α discedunt, non adnotantur.
- A** = Parisinus Gr. 1671 membr. a. 1296 confectus. Contulerunt Th. Reinach et Wegehaupt.
- E** = Parisinus Gr. 1672 membr., paulo post a. 1302 scriptus. Contulerunt Burette, Bernardakis, Th. Reinach.
- o** = Bononiensis C 2700 chart. saec. XVI. Contulit Wegehaupt.
- ε** = Matritensis 4690 (N 60) saec. XIV. Contulit Wegehaupt.
- γ** = Vaticanus Gr. 139 membr. scriptus post A, ante E. Contulerunt Studemund¹⁾ et Reinach. Ex γ descripti sunt tres codices
- F 3** = Laurentianus 80, 5 chart. saec. XIV, collatus a Reinach et Wegehaupt (ex quo Urbinas Gr. 100 saec. XV fluxit),
- F 5** = Laurentianus 80, 22 bomb. saec. XIV, collatus a Studemund et Wegehaupt,
- V 2** = Marcianus Ven. 248 membr., scriptus a. 1455, collatus a Studemund.

1) Lectiones a Studemundo annis 1865–67 excerptae ex codd. Laur. 58, 29, 59, 1, 80, 21, 80, 22, 80, 30. Vatic. 139, 186, 192, 1013. Barb. 270. Neap. III C 1. Ven. Marc. 248. 322 exstant apud G. Amsel, De vi atque indole rhythmorum quid veteres iudicaverint = Breslauer philol. Abhandl. I 3 (1887) 152 sqq.

PRAEFATIO

- β** = Vaticanus Gr. 1013 bomb. saec. XIV, collatus a Studemund, qui vidit ex eo descriptum esse codicem
- F 4** = Laurentianum 80, 21 chart. saec. XV.
- Reg.** = Vaticanus Reg. 80 saec. XV (olim Pauli Petavii). Contulit Ziegler ad ect. phot. a De Lacy commodatum.
- F 6** = Laurentianus 80, 30 chart. saec. XV/XVI. Contulit Studemund, qui eum ex **F 4** fluxisse censet.

II. CODICES MVSICI

Horum codicum et vetustate et dignitate longe ceteris praestat

- M** = Marcianus Ven. app. VI 10 membr. saec. XII, a Jano p. XI–XVI accuratissime descriptus. Contulerunt Studemund, Reinach et nuper Ziegler ad ect. phot. a De Lacy commodatum (79 Dür.).

Nec tamen neglegi possunt ceteri codices, quamquam multo pluribus mendis scatent:

- b** = Bononiensis C 2048 (nr. 11 Jani, 5 Dür.) chart. saec. XVI. Contulit Wegehaupt.
- e** = Estensis-Mutinensis 152 (27 Dür. I) saec. XV. Contulit Wegehaupt.
- q** = Laurentianus 58, 29 (nr. 26 Jani, 11 Dür.) chart. saec. XV ex **v** descriptus. Contulerunt Studemund et Wegehaupt.
- c** = Laurentianus mss. acquisti III 40 (nr. 32 Jani, 12 Dür. I) chart. saec. XV/XVI. Contulit Wegehaupt.
- V 3** = Marcianus Ven. 322 (nr. 184 Jani p. LXXXII – LXXXVIII, 82 Dür.) membr. a. 1449. Contulit Studemund.
- u** = Monacensis 215 (nr. 69 Jani, qui eum ex **M** fluxisse censet, 27 Dür.) chart. saec. XV. Contulit Wegehaupt.

PRAEFATIO

- N 1** = Neapolitanus III C 1 (olim 259; nr. 75 Jani, 29 Dür.) membr. et bomb. saec. XV. Contulerunt Studemund et Wegehaupt.
- N** = Neapolitanus III C 3 (olim 261; nr. 77 Jani, 30 Dür.) chart. saec. XV. Contulit Wegehaupt.
- Oxon.** = Oxoniensis Bodleianus misc. 200 chart. saec. XVI.
- s** = Parisinus Gr. 2451 (nr. 109 Jani, 43 Dür.) chart. saec. XV. Contulerunt Burette, Reinach, Wegehaupt.
- π_1** = Parisinus Gr. 2456 (nr. 114 Jani, qui eum ex V 3 fluxisse vidit; 46 Dür.) chart. saec. XVI. Contulerunt Reinach et Wegehaupt.
- π_2** = Parisinus Gr. 2457 (nr. 115 Jani, 47 Dür.) chart., a. 1537 ab Angelo Vergicio ex Parisino 2456 descriptus. Contulerunt Reinach et Wegehaupt.
- R 2** = Vaticanus Gr. 186 (nr. 148 a Jani, 60 Dür.) bomb. saec. XIII. Contulit Studemund, qui V 3 ex eo fluxisse censet.
- R 3** = Vaticanus Gr. 192 (nr. 149 a Jani, 65 Dür.) bomb. saec. XIV. Contulerunt Franz, Studemund, Reinach.
Vaticanus Gr. 221 (nr. 150 Jani, 68 Dür.) a. 1535–1549.
- R 5** = Vaticanus Gr. 1374 (nr. 158 a Jani) chart. saec. XV/XVI. Paucas lectiones ex ect. phot. excerp-
sit Ziegler.
Vaticanus Gr. 2365 (nr. 57 Dür. I) saec. XVI.
- Barb.** = Vaticanus Barberinus 265 (nr. 173 Jani, 70 Dür.) chart. saec. XVI. Contulit Studemund.
- v** = Vindobonensis Phil. Gr. 176, chart. saec. XIV (nr. 69 Dür. I). Contulerunt Wegehaupt et Ziegler ad ect. phot. a De Lacy commodatum. Ex eo q descriptum esse Dür. et Lass. consentiunt.

PRAEFATIO

III. CODICES PLATONICI

a = Laurentianus 59, 1 (nr. 27 Jani) bomb. saec. XIV. Contulerunt Marquard, Reinach, Wegehaupt. Ex eo descriptus est teste Lasserrio Angelicanus 101 chart. saec. XVI.

His in codicibus excutiendis cum viri docti, quos nominavi, multum temporis ac laboris consumpserint, tamen cum dolore fatendum est haud ita magnum fructum ex ea opera exstitisse, praeterquam quod (ut iam supra dixi) ex Na Lasserrius nonnullas bonas scripturas expiscatus est. In universum vero nisi propriis erroribus, quibus singuli plus minus vitiati sunt, codices non multum inter se differunt, neque inter eum codicem, ex quo Planudes libellum nostrum desumpsit corporique suo inseruit, et eum, ex quo codices musici derivati sunt, multum interest. Apparet enim Planudem pro exemplari codice quodam usum esse nostris corporis musicorum codicibus admodum simili iisdemque vitiis deformi. Pauci igitur sunt loci, quibus aut Planudei codicis errores codicibus musicis aut musicorum Planudeo corrigantur, neque ulla graviorum corruptelarum eo modo sanatur, sed ubicumque textus ita pessumdatus est, ut vera sententia non facile perspiciatur, cum Planudeo musici codices nos deficiunt. Possunt sane observatis communibus vitiis vel aliis rationibus necessitudines, quae sunt inter singulos codices, indagari, ut, qui codex ex quo descriptus vel ad quem correctus sit, clarius cognoscatur, quam adhuc factum est. Adeas, si libet, de hoc argumento Lasserrium p. 108 et stemma codicum quod p. 109 proposuit, nisus, ut dicit, et variis lectionibus a Weillio et Reinachio in apparatu critico suo allatis et quaestionibus quibusdam ab ipso institutis (sed non accuratius significatis) et stemmatibus codicum Ptolemaei et Porphyrii a Düringio p. LXIX et I p. XXIX exhibitis, qui tamen in censura libri Lasserriani Gnom. 27 (1955) 434 multum differre Lasserrii stemma a suis contendit ibidemque de codice N aliud atque Lasserre iudicium profert. Certe quoniam haec de stemmate codicum disceptatio ad constituendum verum textum libelli de musica

PRAEFATIO

nihil fere pertinet, nolui apparatus criticum eius modi notis onerare et obscurare. Porro etiamsi manifestum est compilatorem libri de musica stultissimum fuisse, at Graecus fuit qui Graece sciret, nec verba sensu plane carentia sententiasque grammaticae legibus repugnantes eum conscripsisse veri simile est. Immo librariorum indiligentia tales locos depravatos esse suspicari licet, et ars emendandi, si modo fieri potest, adhibenda est.

Quare id potissimum studui, ut quid viri docti ad emendandum vel explanandum textum satis difficilem protulissent, quam plenissime explicarem. Quorum hi optime de libello nostro meruerunt:

C. Valgulus versione Latina, quam Brixiae a. 1507 edidit,

P. J. Burette editione cum versione Francogallica anni 1735 (Parisiis),

R. Volkmann editione anni 1856 (Lipsiae),

R. Westphal editione cum versione Germanica, Wratislaviae 1865.

Commemorandi etiam editores interpretesque operum Plutarchi cum alii tum Amyot, Xylander, Wyttenbach, Bernardakis. Nullo modo denique, quicumque libello de musica operam dabit, carere poterit libro inscripto Plutarque De la musique, édition critique et explicative par Henri Weil et Th. Reinach, Paris 1900, qui ampla praefatione, versione Francogallica, spisso commentario ornatus, eo tamen vitio laborat, quod editores Westphalii vestigia secuti ordinem sententiarum libelli ad suum arbitrium ita perverterunt, ut quem quaeras locum aegre inuenias. Nos ordinem libelli, quamquam quin valde turbatus sit dubitari nequit, tamen ita ut est in libris manuscriptis retinendum esse putavimus, quia verus ordo (vel etiam is ordo, quem compiler stultissimus instituere in animo habuit) satis certo restitui nullo modo potest.

Coniecturas quasdam, quas R. G. Bury litteris cum M. Pohlenz communicavit, in app. crit. adnotavimus. — Truncata sunt nomina Bern(ardakis), Pet(avius), Salm(asius), Turn(ebus), Valg(ulius), Volkm(ann), W(eil)-

PRAEFATIO

R(einach), Westph(al), Wy(ttenbach), Xyl(ander), Zie(g-ler). — S(toicorum) V(eterum) F(ragmenta).

Libellos, qui De libidine et aegritudine et Parsne an facultas animi sit vita passiva inscribuntur, in editione anni 1953 a Pohlenzio recensitas et egregie emendatas nunc diligenter relegi nec vero nisi paucos locos inveni, quibus textum misere corruptum et lacunosum aliter atque ille fecit restituendum esse arbitrarer.

De ratione, qua in hac altera libri de musica editione instituenda usus sum, et de multis locis eius difficilibus necnon de aliquot fragmentorum philosophicorum locis fusius egi in commentatione, quae libro inclusa, qui inscribitur Studi in onore di Luigi Castiglioni, p. 1107–1135 anno 1960 Florentiae edita est.

Gottingae, Kal. Nov. a. MCMLVIII

K. ZIEGLER

Editionis alterius exemplaribus spe citius divenditis cum libellum ut doctrinae veterisque memoriae plenum ita male habitum et intellectu difficilem tertium quam poteram diligentissime pertractarem, his locis (nisi egregie fallor) mihi contigit ut verba depravata lenissima medela sanarem: p. 10, 5 ἀπεικάσειε pro ἀπεικάσει vel -ση, cl. p. 35, 10; 24, 25 <ῆ> αὐλητικῇ; 33, 13 γὰρ pro τε <λέγειν>; 35, 25 Λακεδαιμονίοις pro -νίους; 37, 10 ἄγειν ... πρᾶννειν pro ἄγει ... πρᾶννει; 37, 20 <καθ>αρώτατον pro ἀνώτατον. Accedunt loci 6, 25. 7, 2. 24, 4. 31, 20, quibus paulo aliter atque in altera editiore de librorum mss. scripturis vel de coniecturis virorum doctorum iudicavi. In Strena Castiglioniana hos moneo locos plenius explicatos esse: 1, 2. 14, 2, 7. 3, 2. 12, 24, 4, 1. 11–13. 5, 18. 6, 3. 5. 6, 21. 25, 7, 21. 22. 23. 25. 8, 29. 11, 3. 7. 8. 16. 12, 2. 11. 13, 11. 18. 20–22. 14, 15. 15, 9. 11. 22. 16, 4. 11. 12. 25. 17, 5. 12. 16. 19. 23. 18, 1. 2. 24. 19, 10. 11. 20. 21, 23. 23, 8. 16. 24, 4. 14. 25, 7–24. 26, 6–9. 12. 28, 7. 15–18. 29, 26. 30, 6. 7. 32, 6. 10. 16. 25. 33, 13. 35, 8. 11. 20. 36, 16. 37, 23. — Restant haud pauci loci satis difficiles et

PRAEFATIO

fortasse depravati et ab editoribus adhuc desperati, quos ad sanandos vel explicandos mea disciplinae Graecorum musicae scientia non sufficit.

Multo utiliorem non modo prioribus meis editionibus, sed etiam eis, quas ante me viri docti curaverunt, hanc tertiam editionem lectoribus praebere mihi videor adiectis indicibus satis amplis et auctorum et nominum et rerum ad rem musicam pertinentium. Cum enim compilator stultissimus excerpta illa de musica, quae ex praecclaris auctoribus collegerat, ineptissime confuderit, factum est, ut res gravissimae memoratuque valde dignae tamquam disiecta membra diversis libelli locis exstent nec facile conquiri componique possint, nisi quis totum librum perlegerit. Huic incommodo mederi operae pretium esse arbitratus sum.

Gottingae, Kal. Nov. a. MCMLXV

K. ZIEGLER

COMMENTATIONES

- G. Amsel, De vi atque indole rhythmorum quid veteres iudicaverint = Bresl. philol. Abh. I 3, 1887, 152
- H. Bolkestein, Mnemos. S. IV, vol. X, 1957, 86
- L. Castiglioni, Gnomon XXIX, 1957, 337
- I. Düring, Studies in Musical Terminology in 5th Century Literature, Eranos XLIII, 1945, 176. — Gnomon XXVII, 1955, 431
- B. Einarson, Class. Philol. LI, 1956, 38
- M. Fuhr, Rhein. Mus. XXXIII, 1878, 589
- M. Guillemain et J. Duchesne, Sur l'origine asiatique de la cithare Grecque, Antiqu. Class. IV, 1935, 117
- J. J. Hartman, De Plutarcho scriptore et philosopho, Lugd. Bat. 1916
- M. I. Henderson, The Growth of the Greek *ἀκουαί*, Class. Quart. XXXVI, 1942, 94
- A. Kleingünther, *Πρώτος εὐρετής*, Philol. Suppl.-Bd. XXVI 1, 1933
- L. Laloy, Quels sont les accords cités dans le chapitre XIX du π. μουσ.? Rev. de phil. XXIII, 1899, 132. — Anciennes gammes enharmoniques (chap. IX), ibid. 238
- J. F. Mountford, Greek Music and its Relation to modern Times, Journ. Hell. Stud. XL, 1 20, 13; cf. Schlesinger
- M. Pohlenz, Das Satyrspiel und Pratinas von Phleius, Nachr. Gött. Ges. 1926, 315
- C. Sachs, Zeitschr. f. Musikwiss. VI, 1924, 293
- K. Schlesinger, The Greek Aulos, London 1939; inest Introduction J. F. Mountfordi
- H. Schönewolf, Der jungattische Dithyrambus, Diss. Giessen 1938
- R. Volkmann, Leben, Schriften und Philosophie des Plut., Berlin 1869, I 170
- O. Voß, De Heraclidis Pontici vita et scriptis, Rostochiae 1896

COMMENTATIONES

- F. Wehrli, Die Schule des Aristoteles, Heft II Aristoxenos, Basileae 1945, 29. — Heft VII Herakleides Pontikos, ibid. 1954, 46
- B. Weißenberger, Die Sprache Plutarchs von Chaeronea und die pseudoplutarchischen Schriften, Diss. Würzburg 1895, 82
- R. P. Winnington-Ingram, The Spondeion Scale, Ps.-Plut. De mus. 1134f–1135b and 1137b–d, Class. Quart. XXII, 1928, 81. — Mode in Ancient Greek Music, Cambridge 1936
- K. Ziegler, Plutarchos von Chaironeia, Stuttgart 1964², 177 (= RE XXI 814). — Plutarchea, in Studi in onore di Luigi Castiglioni, Firenze 1960, 1107–1135.

Editiones et nominum sigla p. XI sq. adnotata sunt.

*ΠΕΡΙ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

1131

(Plan. 39)

〈ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ
ΟΝΗΣΙΚΡΑΤΗΣ, ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ, ΛΥΣΙΑΣ〉

1. Ἡ μὲν Φωκίωνος τοῦ χρηστοῦ γυνὴ κόσμον αὐτῆς B
ἐλεγεν εἶναι τὰ Φωκίωνος στρατηγήματα· ἐγὼ δὲ κόσμον
ἐμὸν οὐ μόνον ἴδιον, ἀλλὰ γὰρ καὶ κοινὸν τῶν οἰκείων
πάντων ἡγοῦμαι τὴν τοῦ ἐμοῦ διδασκάλου περὶ λόγους
5 σπουδὴν. τῶν μὲν γὰρ στρατηγῶν τὰ ἐπιφανέστατα κατ-
ορθώματα σωτηρίας μόνον οἶδαμεν τῆς ἐκ τῶν παραχρῆμα
κινδύνων αἰτία γιγνόμενα στρατιώταις ὀλίγοις ἢ πόλει
μῖα ἢ καὶ ἐνί τινι ἔθνει, βελτίους δ' οὐδαμῶς ποιοῦντα
οὔτε τοὺς στρατιώτας οὔτε τοὺς πολίτας, ἀλλ' οὐδὲ τοὺς
10 ὁμοεθνεῖς· τὴν δὲ παιδείαν, οὐσίαν εὐδαιμονίας οὖσαν
αἰτίαν τ' εὐβουλίας, οὐ μόνον ἔστιν εὐρεῖν ἢ οἶκῳ ἢ πόλει C
ἢ ἔθνει χρησίμην, ἀλλὰ παντὶ τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει.
ὅσω οὖν ἢ ἐκ παιδείας ὠφέλεια μείζων πάντων στρατη-
γημάτων, τοσούτῳ καὶ ἢ περὶ αὐτῆς μνήμη ἀξία σπου-
15 δῆς.

2. Τῇ γοῦν δευτέρᾳ τῶν Κρονίων ἡμέρᾳ ὁ καλὸς Ὀνη-
σικράτης ἐπὶ τὴν ἐστίαν ἄνδρας μουσικῆς ἐπιστήμονας
παρακεκλήκει· ἦσαν δὲ Σωτήριχος Ἀλεξανδρεὺς καὶ Λυ-
σίας, εἰς τις τῶν σύνταξιν παρ' αὐτοῦ λαμβανόντων. ἐπεὶ

1 Plut. Phoc. 19, 4 cf. Stob. 74, 54

Personarum indicem add. α² υ² mg. || 2 τὰς Φ. στρατηγίας ma-
lit Lasserre || 14 ἀξιωτέρα vel <μᾶλλον> ἀξία Volk. <μείζονος>
ἀξία Zie. ἢ περὶ αὐτὴν μνήμης ἀξία σπουδὴ W.-R.

δὲ τὰ νομιζόμενα συντετέλεστο τὸ μὲν αἷτιον τῆς ἀνθρώ-
 που φωνῆς ἔφη ὅτι πότ' ἐστιν ὧ ἑταῖροι, νῦν ἐπιζητεῖν
 D οὐ συμποτικόν· σχολῆς γὰρ νηφαλιωτέρας δεῖται τὸ θεώ-
 ρημα· ἐπεὶ δ' ὀρίζονται τὴν φωνὴν οἱ ἄριστοι γραμματι-
 κοὶ ἄερα πεπληγμένον αἰσθητὸν ἀκοῇ, τυγχάνομεν τε ⁵
 χθὲς ἐζητηκότες περὶ γραμματικῆς ὡς τέχνης ἐπιτηδεῖον
 γραμμαῖς τὰς φωνὰς δημιουργεῖν καὶ ταμιεύειν τῇ ἀναμνή-
 σει, ἴδωμεν τίς μετὰ ταύτην δευτέρα πρέπουσα φωνῇ
 ἐπιστήμη. οἶμαι δ' ὅτι μουσική. ὕμνειν γὰρ εὐσεβὲς καὶ
 προηγούμενον ἀνθρώποις τοὺς χαρισμένους αὐτοῖς μό- ¹⁰
 νοις τὴν ἑναρθρον φωνὴν θεοῦς· τοῦτο δὲ καὶ Ὀμηρος
 ἐπεσημῆνατο ἐν οἷς λέγει (A 472sq.)·

E οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο,
 καλὸν αἰείδοντες παίηονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 μέλποντες Ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.' ¹⁵

ἄγε δὴ ὧ μουσικῆς θιασῶται, τίς πρῶτος ἐχρήσατο μου-
 σικῇ, ἀναμνήσατε τοὺς ἑταίρους, καὶ τί εὗρε πρὸς αὔξη-
 σιν ταύτης ὁ χρόνος, καὶ τίνες γεγόνασιν εὐδόκιμοι τῶν
 τὴν μουσικὴν ἐπιστήμην μεταχειρισμένων· ἀλλὰ μὴν καὶ
 εἰς πόσα καὶ εἰς τίνα χρήσιμον τὸ ἐπιτηδεύμα.' ταῦτα ²⁰
 μὲν εἶπεν ὁ διδάσκαλος.

3. Ὁ δὲ Λυσίας ὑπολαβὼν ἑκὼν πολλοῖς ἔφη ἐξη-
 τημένον πρόβλημα ἐπιζητεῖς ἀγαθὲ Ὀνησίκρατες. τῶν τε
 γὰρ Πλατωνικῶν οἱ πλεῖστοι καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ Περιπά-
 F του φιλοσόφων οἱ ἄριστοι περὶ τε τῆς ἀρχαίας μουσικῆς ²⁵
 συντάξαι ἐσπούδασαν καὶ περὶ τῆς αὐτῇ γεγεννημένης
 παραφθορᾶς· ἀλλὰ γὰρ καὶ γραμματικῶν καὶ ἁρμονικῶν
 οἱ ἐπ' ἄκρον παιδείας ἐλήλακότες πολλὴν σπουδὴν περὶ
 τοῦτο πεποιήνται. πολλὴ γοῦν ἡ τῶν συντεταχότων

4 Diog. Babyl. fr. 19 (SVF III 212) Mar. Vict. VI 4, 13 Keil ||
 6 Dion. Thrax p. 9, 2 Uhlig

5 ἐτυγχάνομεν Bern. || 7 γράμμασι Herwerden || 18 εὐδόκιμοι
 γεγόνασι edd. ante W.-R. || 26 αὐτῇ Xyl.: αὐτῆς vel αὐτοῖς
 codd.

διαφωνία. Ἡρακλείδης δ' ἐν τῇ Συναγωγῇ τῶν ἐν μουσικῇ
 <εὐδοκιμησάντων> (fr. 157 Wehrli) τὴν κιθαρωδίαν καὶ
 τὴν κιθαρωδικὴν ποιήσιν πρῶτόν φησιν Ἀμφίονα ἐπινοῇ-
 σαι τὸν Διὸς καὶ Ἀντιόπης, | τοῦ πατρὸς δηλονότι διδά- 1132
 5 ξαντος αὐτόν. πιστοῦται δὲ τοῦτο ἐκ τῆς ἀναγραφῆς τῆς ἐν
 Σικυῶνι ἀποκειμένης (FGrH 550 F 1), δι' ἧς τὰς τε ἱερείας τὰς
 ἐν Ἀργεὶ καὶ τοὺς ποιητὰς καὶ τοὺς μουσικοὺς ὀνομάζει. κατὰ
 δὲ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν καὶ Λίνον τὸν ἐξ Εὐβοίας θρηνοὺς
 πεποιηκέναι λέγει, καὶ Ἀνθὴν τὸν ἐξ Ἀνθηδόνης τῆς
 10 Βοιωτίας ὕμνους, καὶ Πίερον τὸν ἐκ Πιερίας τὰ περὶ τὰς
 Μούσας ποιήματα· ἀλλὰ καὶ Φιλάμμωνα τὸν Δελφὸν Λη-
 τοῦς τε <πλάνας> καὶ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος γένεσιν
 δηλῶσαι ἐν μέλεσι, καὶ χοροὺς πρῶτον περὶ τὸ ἐν Δελφοῖς
 ἱερὸν στῆσαι· Θάμυριν δὲ τὸ γένος Θρᾷκα εὐφωνότερον
 15 καὶ ἑμμελέστερον πάντων τῶν τότε ᾄσαι, ὡς ταῖς Μού- B
 σαις κατὰ τοὺς ποιητὰς εἰς ἀγῶνα καταστήναι· πεποιη-
 κέναι δὲ τοῦτον ἱστορεῖται Τιτάνων πρὸς τοὺς θεοὺς πό-
 λεμον· γεγονέναι δὲ καὶ Δημόδοκον Κερκυραῖον παλαιὸν
 μουσικόν, ὃν πεποιηκέναι Ἰλίου τε πόρθησιν καὶ Ἀφροδί-
 20 της καὶ Ἡφαίστου γάμον· ἀλλὰ μὴν καὶ Φῆμιον Ἰθακή-
 σιον νόστον τῶν ἀπὸ Τροίας μετ' Ἀγαμέμνονος ἀνακο-
 μισθέντων ποιῆσαι. οὐ λελυμένην δ' εἶναι τῶν προειρη-
 μένων τὴν τῶν ποιημάτων λέξιν καὶ μέτρον οὐκ ἔχουσαν,
 ἀλλὰ καθάπερ <τὴν> Στῆσιχόρου τε καὶ τῶν ἀρχαίων
 25 μελοποιῶν, οἳ ποιοῦντες ἔπη τούτοις μέλη περιετίθεσαν· C
 καὶ γὰρ τὸν Τέρπανδρον ἔφη κιθαρωδικῶν ποιητὴν ὄντα

3 Plin. n. h. VII 204 Sud. s. v. Ἀμφίων Iulian. epist. 30 p. 36
 B.-C. || 16 Hom. B 595sqg. Hes. catal. fr. 122. 246 Rz. || 26 Plin.
 n. h. VII 204 Sud. s. v. Τέρπανδρος Procl. chrest. 45 Sev.

1 post διαφωνία inserunt p. 5, 3—7 Ἀλέξανδρος — Ὀλυμπον
 W.-R. | τῶν <εὐρημάτων> Lasserre || 2 εὐδοκιμησάντων add. W.-R.
 (διαλαμψάντων Bergk Wehrli περὶ μουσικῆς Voß) | τὴν κιθαρω-
 δίαν καὶ del. Volk. cum R³ || 10 πλεον π₁ π₂ et ante corr. su R 2
 R 5: πύριον cet. || 12 πλάνας add. W.-R. || 14 θρᾷκα καὶ R 3 ||
 20 Ἡφαίστου] immo Ἀρεως || 21 τῶν] τὸν mus. codd. plerique ||
 24 τὴν add. Zie. (ἡ Wy. ἀλλὰ <ἔμμετρα> καθ. <τά> Στ. Wehrli)

νόμων, κατὰ νόμον ἕκαστον τοῖς ἔπεισι τοῖς ἑαυτοῦ καὶ τοῖς Ὀμήρου μέλη περιτιθέντα ἄδειν ἐν τοῖς ἀγῶσιν· ἀποφῆναι δὲ τοῦτον λέγει ὀνόματα πρῶτον τοῖς κιθαρωδικοῖς νόμοις· ὁμοίως δὲ Τερπάνδρῳ Κλονᾶν, τὸν πρῶτον συστησάμενον τοὺς αὐλωδικοὺς νόμους καὶ τὰ προσόδια, 5 ἔλεγειών τε καὶ ἐπῶν ποιητὴν γεγονέναι, καὶ Πολύμνηστον τὸν Κολοφώνιον τὸν μετὰ τοῦτον γενόμενον τοῖς αὐτοῖς χρῆσασθαι ποιήμασιν.

- D 4. Οἱ δὲ νόμοι οἱ κατὰ τούτους, ἀγαθὲ Ὀνησίκρατες, αὐλωδικοὶ ἦσαν· Ἀπόθετος, Ἐλεγοί, Κωμάρχιος, Σχοινίων, Κηπίων τε καὶ †Δεῖος καὶ Τριμερής· ὑστέρω δὲ χρόνῳ καὶ τὰ Πολυμνήστεια καλούμενα ἐξευρέθη. οἱ δὲ τῆς κιθαρωδίας νόμοι πρότερον <οὐ> πολλῷ χρόνῳ τῶν αὐλωδικῶν κατεστάθησαν ἐπὶ Τερπάνδρου· ἐκεῖνος γοῦν τοὺς κιθαρωδικοὺς πρότερος ὠνόμασε, Βοιώτιόν τινα καὶ 15 Αἰόλιον Τροχαῖόν τε καὶ Ὀξύν Κηπίωνά τε καὶ Τερπάνδρειον καλῶν, ἀλλὰ μὴν καὶ Τετραοίδιον. πεποιήται δὲ τῷ Τερπάνδρῳ καὶ προσίμια κιθαρωδικὰ ἐν ἔπεσιν. ὅτι δ' οἱ κιθαρωδικοὶ νόμοι οἱ πάλοι ἐξ ἐπῶν συνίσταντο, Τιμόθεος ἐδήλωσε· τοὺς γοῦν πρώτους νόμους ἐν ἔπεσι 20 E διαμιγνύων διθυραμβικὴν λέξιν ἦδεν, ὅπως μὴ εὐθὺς φανῇ παρανομῶν εἰς τὴν ἀρχαίαν μουσικὴν. ἔοικε δὲ κατὰ τὴν τέχνην τὴν κιθαρωδικὴν ὁ Τέρπανδρος διενηνοχέαι· τὰ Πύθια γὰρ τετράκις ἐξῆς νενικηκὼς ἀναγέγραπται. καὶ τοῖς χρόνοις δὲ σφόδρα παλαιός ἐστι· πρεσβύτερον γοῦν 25 αὐτὸν Ἀρχιλόχον ἀποφαίνει Γλαῦκος ὁ ἐξ Ἰταλίας ἐν συγγράμματί τινι τῷ Περὶ τῶν ἀρχαίων ποιητῶν τε καὶ

1 νόμον] προσίμιον Bergk | ἔπεισι τοῖς <θ'> Zie. || 3 ἀποφῆναι — νόμοις del. Volkm. W.-R. cl. v. 14 || 4 post νόμοις inserunt vv. 18—22 ὅτι — μουσικὴν W.-R. || 10 Ἐλεγος Franke || 11 Κηπίων Τενέδιος Amyot Κηπ. τε καὶ Λεῖος Wy. Κ. τε καὶ Λύδιος Salm. Κ. τε καὶ Τεῖος Burette Κηπ. Ἐπικήδειος Westph. Κηπ. καὶ Ἐπικήδειος W.-R. Κήδειος Lasserre | Τριμερής Xyl. cl. p. 8, 5. 8: τριμελής || 12 πολυμνάστια codd., corr. Herwerden cl. Aristoph. Equ. 1287 || 13 οὐ add. W.-R. cl. p. 5, 12 || 14 οὖν mus. codd. quidam, item vv. 20. 25 || 15 πρότερον Wy. πρώτος Volkm. || 16 τερπάνδριον mus. quid. || 27 aut τινι aut τῷ del. Wy. „fort. τινι aut τῷ“ Bern.; cf. p. 7, 11

μουσικῶν· φησὶ γὰρ (FHG II 23 fr. 2) αὐτὸν δεύτερον γενέσθαι μετὰ τοὺς πρώτους ποιήσαντας αὐλωδῖαν.

5. Ἀλέξανδρος δ' ἐν τῇ Συναγωγῇ τῶν περὶ Φρυγίας (FGrH 273 F 77) κρούματα Ὀλυμπον ἔφη πρῶτον εἰς
 5 τοὺς Ἑλληνας κομίσαι, ἔτι δὲ καὶ τοὺς Ἰδαίους Λακτύ- F
 λους· Ὑαγνιν δὲ πρῶτον αὐλῆσαι, εἶτα τὸν τούτου υἱὸν
 Μαρσύαν, εἰτ' Ὀλυμπον· ἐξηλωκέναι δὲ τὸν Τέρπανδρον
 Ὀμήρου μὲν τὰ ἔπη, Ὀρφέως δὲ τὰ μέλη. ὁ δ' Ὀρφεὺς
 οὐδένα φαίνεται μεμιμημένος· οὐδεὶς γάρ πω γεγένητο,
 10 εἰ μὴ οἱ τῶν αὐλωδικῶν ποιηταί· τούτοις δὲ κατ' οὐθὲν
 τὸ Ὀρφικὸν ἔργον ἔοικε. | Κλονᾶς δ' ὁ τῶν αὐλωδικῶν 1133
 νόμων ποιητής, ὁ ὀλίγω ὕστερον Τερπάνδρου γενόμενος,
 ὥς μὲν Ἀρκάδες λέγουσι, Τεγεάτης ἦν, ὥς δὲ Βοιωτοί,
 Θηβαῖος. μετὰ δὲ Τέρπανδρον καὶ Κλονᾶν Ἀρχίλοχος
 15 παραδίδοται γενέσθαι. ἄλλοι δὲ τινες τῶν συγγραφέων
 Ἄρδαλόν φασι Τροϊζήνιον πρότερον Κλονᾶ τὴν αὐλωδι-
 κὴν συστήσασθαι μοῦσαν· γεγονέναι δὲ καὶ Πολύμνη-
 στον ποιητήν, Μέλητος τοῦ Κολοφωνίου υἱόν, δν [Πο-
 λύμνηστόν]*** τε καὶ Πολυμνήστην νόμους ποιῆσαι. περὶ
 20 δὲ Κλονᾶ ὅτι τὸν Ἀπόθετον νόμον καὶ Σχοινίωνα πεποι-
 κῶς εἶη μνημονεύουσιν οἱ ἀναγεγραφότες. τοῦ δὲ Πολυ- B
 μνήστου καὶ Πίνδαρος (fr. 218 Turyn) καὶ Ἀλκμᾶν (fr. 114 Bgk.)
 οἱ τῶν μελῶν ποιηταί ἐμνημόνευσαν. τινὰς δὲ τῶν νόμων
 τῶν κιθαρωδικῶν τῶν ὑπὸ Τερπάνδρου πεποιημένων
 25 Φιλάμμωνά φασι τὸν ἀρχαῖον τὸν Δελφὸν συστήσασθαι.

6. Τὸ δ' ὅλον ἢ μὲν κατὰ Τέρπανδρον κιθαρωδία καὶ
 μέχρι τῆς Φρύνιδος ἡλικίας παντελῶς ἀπλῇ τις οὐσα διε-
 τέλει· οὐ γὰρ ἐξῆν τὸ παλαιὸν οὕτως ποιεῖσθαι τὰς κιθα-

15 Plin. n. h. VII 204 || 19 Poll. IV 79 || 23 Sud. s. v. Τέρπαν-
 δρος || c. 6 Procl. chrest. 45–52 Sev.

2 αὐλωδῖαν] αὐλητικὴν Westph. W.-R. κιθαρωδῖαν Bury ||
 7 τὸν Τέρπ. del. W.-R. || 10 αὐλωδικῶν] αὐλητικῶν Westph. αὐλη-
 τικῶν νόμων Bergk αὐλωδιῶν Voß | οὐδὲν Na || 18 del. Pohlenz,
 qui et (ἄλλους) τε καὶ Πολυμνηστίλους v. || 22 Ἀλκμᾶν] Ἀλκαῖος
 O. Müller || 26 ante cap. 6 inserunt p. 7, 23–24 γέγονε — μεμελο-
 ποιημένων, deinde p. 7, 21–23 ἐν ἀρχῇ — ἀγῶνος, tum p. 7, 25 —
 p. 8, 8 ὁ δ' αὐτός — νόμου W.-R. || 28 οὕτω Na

- ρωδίας ὡς νῦν οὐδὲ μεταφέρειν τὰς ἁρμονίας καὶ τοὺς ῥυθμούς· ἐν γὰρ τοῖς νόμοις ἐκάστῳ διετήρουν τὴν οἰ-
 κείαν τάσιν. διὸ καὶ ταύτην <τὴν> ἐπωνυμίαν εἶχον· νό-
 μοι γὰρ προσηγορεύθησαν, ἐπειδὴ οὐκ ἐξῆν παραβῆναι
 C <τὸ> καθ' ἕκαστον νομοισμένον εἶδος τῆς τάσεως. τὰ 5
 γὰρ πρὸς τοὺς θεοὺς ὡς βούλονται ἀφοσιωσάμενοι, ἐξέ-
 βαλλον εὐθὺς ἐπὶ τε τὴν Ὀμήρου καὶ τῶν ἄλλων ποίησιν.
 δῆλον δὲ τοῦτ' ἐστὶ διὰ τῶν Τερπάνδρου προοιμίων.
 ἐποιήθη δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῆς κιθάρας πρῶτον κατὰ Κη-
 πίωνα, τὸν Τερπάνδρου μαθητὴν· ἐκλήθη δ' Ἀσιάς διὰ 10
 τὸ κεκρησθαι τοὺς Λεσβίους αὐτῇ κιθαρωδούς, πρὸς τῇ
 Ἀσίᾳ κατοικοῦντας. τελευταῖον δὲ Περίκλειτον φασὶ κι-
 θαρῶδὸν νικῆσαι ἐν Λακεδαίμονι Κάρνεια, τὸ γένος ὄντα
 Λέσβιον· τούτου δὲ τελευτήσαντος, τέλος λαβεῖν Λεσβίους
 τὸ συνεχές τῆς κατὰ τὴν κιθαρωδίαν διαδοχῆς. ἔνιοι δὲ 15
 D πλανώμενοι νομίζουσι κατὰ τὸν <αὐτὸν> χρόνον Τερπάν-
 δρω Ἰππώνακτα γεγονέναι· φαίνεται δ' Ἰππώνακτος καὶ
 Περίκλειτος ὧν πρεσβύτερος.
7. Ἐπεὶ δὲ τοὺς αὐλωδικοὺς νόμους καὶ κιθαρωδικοὺς
 ὁμοῦ τοὺς ἀρχαίους ἐμπεφανίκαμεν, μεταβησόμεθα ἐπὶ 20
 [μόνους] τοὺς αὐλητικούς. λέγεται γὰρ τὸν προειρημέ-
 νον Ὀλυμπον, αὐλητὴν ὄντα τῶν ἐκ Φρυγίας, ποιῆσαι νό-
 μον αὐλητικὸν εἰς Ἀπόλλωνα τὸν καλούμενον Πολυκέ-
 φαλον· εἶναι δὲ τὸν Ὀλυμπον τοῦτόν φασιν ἓνα τῶν ἀπὸ
 τοῦ πρώτου Ὀλύμπου τοῦ Μαρσίου <μαθητοῦ>, πεποιθ- 25
 κότες εἰς τοὺς θεοὺς τοὺς νόμους· οὗτος γὰρ παιδικὰ γενό-
 E μενος Μαρσίου καὶ τὴν αὐλησιν μαθὼν παρ' αὐτοῦ, τοὺς

9 Duris FGrH 76 F 81 || 15 Hieron. chron. Ol. 23

3 τὴν add. W.-R. || 4 παραβῆναι <ὡς ἐβούλοντο> deletis ὡς βούλονται v. 6 Wy. || 5 τὸ add. Arnim | post τάσεως lac. indic. W.-R. || 8 post προοιμίων lac. ind. Westph. || 13 καρρία vel κάρνια mus. codd. et ante corr. α || 14 λεσβίους sv W.-R. || 16 αὐτὸν add. R 5 corr. Wy. || 21 μόνους del. Zie. νόμους Wy. Westph. cum s^a Barb.² | αὐλητικούς Volkman.: αὐλωδικούς || 24-26 εἶναι - νόμους transpon. post τοῦτον p. 7, 5 Westph. W.-R. || 24 ἓνα τῶν] ἓνα τὸν su R 3 R 5, unde ἕνατον W.-R. || 25 μαθητοῦ add. Zie. post <μαθ. τοῦ> Μαρσίου Meziriak | Μαρσίου <τοῦ> Wy.

νόμους τοὺς ἀρμονικοὺς ἐξήνεγκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα οἷς
<ἔτι καὶ> νῦν χρῶνται οἱ Ἕλληνες ἐν ταῖς ἐορταῖς τῶν
θεῶν. ἄλλοι δὲ Κράττηος εἶναι φασὶ τὸν Πολυκέφαλον
νόμον, γενομένου μαθητοῦ Ὀλύμπου· ὁ δὲ Πρατίνας (fr. 6
5 Bgk.) Ὀλύμπου φησὶν εἶναι τοῦ νεωτέρου τὸν νόμον τοῦτον.

Τὸν δὲ καλούμενον Ἀρμάτειον νόμον λέγεται ποιῆσαι ὁ
πρῶτος Ὀλυμπος, ὁ Μαρσύου μαθητής. τὸν δὲ Μαρσύαν
φασὶ τινες Μάσσην καλεῖσθαι· οἱ δ' οὐ, ἀλλὰ Μαρσύαν·
εἶναι δ' αὐτὸν Ὑάγνιδος υἱόν, τοῦ πρώτου εὐρόντος τὴν
10 αὐλητικὴν τέχνην. ὅτι δ' ἐστὶν Ὀλύμπου ὁ Ἀρμάτειος νό-
μος, ἐκ τῆς Γλαύκου συγγραφῆς τῆς ὑπὲρ τῶν ἀρχαίων F
ποιητῶν (FHG II 23 fr. 3) μάθοι ἂν τις, καὶ ἔτι γνοίῃ ὅτι
Στησίχορος ὁ Ἱμεραῖος οὐτ' Ὀρφέα οὐτε Τέρπανδρον
οὐτ' Ἀρχίλοχον οὐτε Θαλήταν ἐμμήσατο, ἀλλ' Ὀλυμπον,
15 χρησάμενος τῷ Ἀρματείῳ νόμῳ καὶ τῷ κατὰ δάκτυλον
εἶδει, ὃ τινες ἐξ Ὀρθίου νόμου φασὶν εἶναι. ἄλλοι δὲ τινες
ὑπὸ Μυσῶν εὐρεῖσθαι τοῦτον τὸν νόμον· γεγονέναι γάρ
τινας ἀρχαίους αὐλητὰς Μυσοῦς.

8. Καὶ ἄλλος δ' ἐστὶν ἀρχαῖος νόμος καλούμενος Κρα-
20 διάς, | ὃν φησιν Ἰππῶναξ (fr. 96 Bgk.) Μίμνερμον 1134
αὐλῆσαι. ἐν ἀρχῇ γὰρ ἐλεγεία μεμελοποιημένα οἱ αὐλω-
δοὶ ἤδον· τοῦτο δὲ δηλοῖ ἡ τῶν Παναθηναίων <ἀνα>γραφὴ
ἡ περὶ τοῦ μουσικοῦ ἀγῶνος. γέγονε δὲ καὶ Σακάδας <δ>
Ἀργεῖος ποιητῆς μελῶν τε καὶ ἐλεγείων μεμελοποιημέ-
25 νων· ὁ δ' αὐτὸς καὶ αὐλητῆς ἀγαθὸς καὶ τὰ Πύθια τρεῖς
νενικηκῶς ἀναγέγραπται· τούτου καὶ Πίνδαρος μνημο-
νεύει (fr. 72 Turyn)· τόνων γοῦν τριῶν ὄντων κατὰ

22 Plut. v. Per. 13, 11. Paus. 10, 7, 4. 5. Syll.² 1055

2 ἔτι καὶ add. W.-R. || 6 ἀρμάτειον os W.-R., item v. 10 et
15: ἀρμάτιον cet. || 6.7 πρῶτος ὁ Bern. || 9 ὑάγνιδου mus. codd.
compl. || 11 ἀναγραφῆς codd.: corr. W.-R., cf. p. 4, 27 || 14 Ἀρχί-
λοχον uv mg. Meziriac Burette: ἀντίλοχον || 16 ὁ a Amyot; οἱ ||
19 Κραδίης W.-R. ex Hesychio || 21 — p. 8, 8 ἐν ἀρχῇ — νόμου
transpon. post p. 8, 20 ἐλεγείων Westph.; W.-R. haec ante cap. 6
habent || 22 παρ' ἀθηναίων α Α¹ ε ο π₁ π₂ | γραφή codd.: corr. Cobet ||
23 ὁ add. Westph. || 24 μελῶν] ἐπῶν W.-R. || 25 αὐλητῆς Wy.:
ποιητῆς

Πολύμνηστον καὶ Σακάδαν, τοῦ τε Δωρίου καὶ Φρυγίου καὶ Λυδίου, ἐν ἐκάστῳ τῶν εἰρημένων τόνων στροφὴν ποιήσαντά φασι τὸν Σακάδαν διδάξαι ἄδειν τὸν χορὸν Δω-
 B ριστί μὲν τὴν πρώτην, Φρυγιστί δὲ τὴν δευτέραν, Λυδι-
 στί δὲ τὴν τρίτην· καλεῖσθαι δὲ Τριμερῇ τὸν νόμον τοῦ- 5
 τον διὰ τὴν μεταβολήν. ἐν δὲ τῇ ἐν Σικυῶνι ἀναγραφῇ τῇ
 περὶ τῶν ποιητῶν (FGrH 550 F 2) Κλονᾶς εὐρετῆς ἀνα-
 γέγραπται τοῦ Τριμεροῦς νόμου.

9. Ἡ μὲν οὖν πρώτη κατάστασις τῶν περὶ τὴν μου-
 σικὴν ἐν τῇ Σπάρτῃ, Τερπάνδρου καταστήσαντος, γεγένη- 10
 ται· τῆς δὲ δευτέρας Θαλήτας τε ὁ Γορτύνιος καὶ Ξενό-
 δαμος ὁ Κυθήριος καὶ Ξενόκριτος ὁ Λοκρὸς καὶ Πολύ-
 μνηστος ὁ Κολοφώνιος καὶ Σακάδας ὁ Ἀργεῖος μάλιστα
 αἰτίαν ἔχουσιν ἡγεμόνες γενέσθαι· τούτων γὰρ εἰσηγη-
 C σαμένων τὰ περὶ τὰς Γυμνοπαιδίας τὰς ἐν Λακεδαίμονι 15
 λέγεται κατασταθῆναι, <καὶ> τὰ περὶ τὰς Ἀποδείξεις τὰς
 ἐν Ἀρκαδίᾳ, τῶν τε ἐν Ἀργεὶ τὰ Ἐνδυμάτια καλούμενα.
 ἦσαν δ' οἱ μὲν περὶ Θαλήταν τε καὶ Ξενοδάμον καὶ Ξενό-
 κριτον ποιηταὶ παιάνων, οἱ δὲ περὶ Πολύμνηστον τῶν Ὀρ-
 θίων καλουμένων, οἱ δὲ περὶ Σακάδαν ἐλεγείων. ἄλλοι δὲ 20
 Ξενοδάμον ὑπορχημάτων ποιητὴν γεγονέναι φασὶ καὶ οὐ
 παιάνων, καθάπερ Πρατίνας (fr. 7 Bgk.)· καὶ αὐτοῦ δὲ
 τοῦ Ξενοδάμου ἀπομνημονεύεται ἄσμα ὃ ἐστὶ φανερώς
 ὑπόρχημα. κέχρηται δὲ τῷ γένει τῆς ποιήσεως ταύτης
 D καὶ Πίνδαρος. ὁ δὲ παιὰν ὅτι διαφορὰν ἔχει πρὸς τὰ ὑπορ- 25
 χήματα, τὰ Πινδάρου ποιήματα δηλώσει· γέγραφε γὰρ
 καὶ παιᾶνας καὶ ὑπορχήματα.

10. Καὶ Πολύμνηστος δ' αὐλωδικοὺς νόμους ἐποίη-
 σεν· εἰ δὲ τῷ Ὀρθίῳ νόμῳ <ἐν> τῇ μελοποιίᾳ κέχρηται,

2 στροφὰν codd., corr. Plan. in A (στροφὰς Pohlenz) || 5.8 τρι-
 μελῇ ... τριμελοῦς Xyl. Burette W.-R., cf. p. 4, 11 || 11 δὲ δευτέρας
 mus. codd.: δὲ om., sed post δευτέρας add. α (m. 2 ?), et sic apo-
 grapha eius et edd. || 12 ξενόκροτος α || 15 τὰς περὶ α || 16 καὶ add.
 F 5 corr. Hiller τὰ <τε> Bergk | ἐπιδείξεις Bergk || 17 Ἀργεὶ
 <Ἡραίων> Bergk, lac. ind. W.-R. || 18 μὲν om. cum α edd. ||
 28 αὐλητικὸς W.-R. || 29 εἰ Pet. Volk. W.-R.: ἐν codd. | ἐν
 add. Volk. (ἐν δὲ τῷ δ. ν: τῇ <ἐναρμονίᾳ> μελ. Westph.)

καθάπερ οἱ ἁρμονικοὶ φασιν, οὐκ ἔχομεν [δ'] ἀκριβῶς εἰπεῖν· οὐ γὰρ εἰρήκασιν οἱ ἀρχαῖοι τι περὶ τούτου. καὶ περὶ Θαλήτα δὲ τοῦ Κρητὸς εἰ παιάνων γεγένηται ποιητῆς ἀμφισβητεῖται. Γλαῦκος γὰρ (FHG II 24 fr. 4) μετ'
 5 Ἀρχιλόχον φάσκων γεγενῆσθαι Θαλήταν, μεμιμῆσθαι μὲν αὐτόν φησι τὰ Ἀρχιλόχου μέλη, ἐπὶ δὲ τὸ μακρότερον ἐκτεῖναι, καὶ Παίωνα καὶ Κρητικὸν ῥυθμὸν εἰς τὴν μελο- Ε ποιίαν ἐνθεῖναι· οἷς Ἀρχιλόχον μὴ κεχρηῆσθαι, ἀλλ' οὐδ' Ὀρφέα οὐδὲ Τέρπανδρον· ἐκ γὰρ τῆς Ὀλύμπου αὐλήσεως
 10 Θαλήταν φασὶν ἐξεργάσθαι ταῦτα καὶ δόξαι ποιητὴν ἀγαθὸν γεγονέναι. περὶ δὲ Ξενοκρίτου, ὃς ἦν τὸ γένος ἐκ Λοκρῶν τῶν ἐν Ἰταλίᾳ, ἀμφισβητεῖται εἰ παιάνων ποιητῆς γέγονεν· ἡρωϊκῶν γὰρ ὑποθέσεων πράγματα ἔχουσιν ποιητὴν γεγονέναι φασὶν αὐτόν· διὸ καὶ τινες διδυ-
 15 ράμβους καλεῖν αὐτοῦ τὰς ὑποθέσεις· πρεσβύτερον δὲ τῇ ἡλικίᾳ φησὶν ὁ Γλαῦκος Θαλήταν Ξενοκρίτου γεγονέναι.
 11. Ὀλυμπος δέ, ὡς Ἀριστόξενός φησιν (fr. 83 Wehrli), F ὑπολαμβάνεται ὑπὸ τῶν μουσικῶν τοῦ ἑναρμονίου γένους εὐρετῆς γεγενῆσθαι· τὰ γὰρ πρὸ ἐκείνου πάντα διάτονα
 20 καὶ χρωματικά ἦν. ὑπονοοῦσι δὲ τὴν εὐρεσιν τοιαύτην τινὰ γενέσθαι· ἀναστρεφόμενον τὸν Ὀλυμπόν ἐν τῷ διατόνῳ καὶ διαβιβάζοντα τὸ μέλος πολλάκις ἐπὶ τὴν διάτονον παρηνπάτην, τοτὲ μὲν ἀπὸ τῆς παραμέσης, τοτὲ δ' ἀπὸ τῆς μέσης, καὶ παραβαίνοντα τὴν διάτονον λιχανόν, καταμα-
 25 θεῖν τὸ κάλλος τοῦ ἤθους, καὶ οὕτως τὸ ἐκ τῆς ἀναλογίας συνεστηκὸς σύστημα | θανμάσαντα καὶ ἀποδεξάμενον, 1135 ἐν τούτῳ ποιεῖν ἐπὶ τοῦ Δωρίου τόνου· οὔτε γὰρ τῶν τοῦ διατόνου ἰδίων οὔτε τῶν τοῦ χρώματος ἄπτεσθαι, ἀλλ'

1 δ' del. Volkm. W.-R. || 6 τὰ] τοῦ A γ N I τὰ τοῦ Pet. || 7 Παίωνα Ritschl: μάρωνα codd. <τὸν ἐπιβατόν> Παίωνα Westph. || 10 φησὶν dub. W.-R. || 11 <καὶ> π. Ξεν. δὲ W.-R. | ξενοκράτου vel κράτους codd. praeter v¹ mg. || 13 πράγματα] φρονάγματα Burette δράματα Volkm. lac. stat. Westph. <σπουδαῖα> πράγμ. Bergk παθήματα W.-R. πράγματα esse περιπλοκάς τινας καὶ περιπετείας docet Bern. || 15 ὑποθέσεις] ποιήσεις W.-R. || 16 ξενοκρίτου γ N I R3 v mg.: ξενοκράτου MNaceo α Au π₂ Reg. ξενοκράτους εν qs || 23 τοτὲ bis NE a Angelic. 101: τότε cet. || 25 οὕτω edd.

(1135) οὐδὲ τῶν τῆς ἁρμονίας. εἶναι δ' αὐτῷ τὰ πρῶτα τῶν ἑναρμονίων τοιαῦτα. τιθέασι γὰρ τούτων πρῶτον τὸ Σπονδεῖον, ἐν ᾧ οὐδεμία τῶν διαιρέσεων τὸ ἴδιον ἐμφαίνει, εἰ μὴ τις εἰς τὸν σποντονώτερον σπονδειασμόν βλέπων αὐτὸ τοῦτο διάτονον εἶναι ἀπεικάζει. δῆλον δ' ὅτι καὶ ψεῦδος 5 καὶ ἐκμελὲς θήσῃ ὁ τοιοῦτο τιθεῖς· ψεῦδος μὲν ὅτι διέσει ἑλαττόν ἐστι τόνου τοῦ περὶ τὸν ἡγεμόνα κειμένου· B ἐκμελὲς δ' ὅτι, καὶ εἴ τις ἐν τῇ τοῦ τονιαίου δυνάμει τιθεῖν τὸ τοῦ σποντονωτέρου σπονδειασμοῦ ἴδιον, συμβαίνοι ἂν δύο ἐξῆς τίθεσθαι δίτονα, τὸ μὲν ἀσύνθετον, τὸ δὲ 10 σύνθετον· τὸ γὰρ ἐν ταῖς μέσαις ἑναρμόνιον πυκνὸν ᾧ νῦν χρῶνται οὐ δοκεῖ τοῦ ποιητοῦ εἶναι. ῥᾷδιον δ' ἐστὶ συνιδεῖν, ἐάν τις ἀρχαϊκῶς τινος αὐλοῦντος ἀκούσῃ· ἀσύνθετον γὰρ βούλεται εἶναι καὶ τὸ ἐν ταῖς μέσαις ἡμιτόνιον.

Τὰ μὲν οὖν πρῶτα τῶν ἑναρμονίων τοιαῦτα· ὕστερον 15 δὲ τὸ ἡμιτόνιον διηρέθη ἐν τε τοῖς Λυδίοις καὶ ἐν τοῖς Φρυγίοις. φαίνεται δ' Ὁλυμπιος αὐξήσας μουσικὴν τῷ ἀγέννητόν τι καὶ ἀγνωσούμενον ὑπὸ τῶν ἔμπροσθεν εἰσαγαγεῖν, καὶ ἀρχηγὸς γενέσθαι τῆς Ἑλληνικῆς καὶ καλῆς μουσικῆς. 20

12. Ἔστι δέ τις καὶ περὶ τῶν ῥυθμῶν λόγος· γένη γάρ τινα καὶ εἶδη ῥυθμῶν προσεξευρέθη, ἀλλὰ μὴν καὶ μελοποιῶν τε καὶ ῥυθμοποιῶν. προτέρα μὲν γὰρ ἡ Τερπάνδρου καινοτομία καλὸν τινα τρόπον εἰς τὴν μουσικὴν εἰσήγαγε· Πολύμνηστος δὲ μετὰ τὸν Τερπάνδρειον τρόπον 25 καινῷ ἐχρήσατο, καὶ αὐτὸς μέντοι ἐχόμενος τοῦ καλοῦ

1 οὐδὲ] ἤδη Burette Bern. || 2 τὸ Westph.: τὸν codd. τὸν σπονδειασμόν Volk. || 3 εἰ μὴ τις — 11 σύνθετον transpon. post p. 33, 31 χρώματος Westph. || 5 <σύντονον> διάτονον Westph. | ἀπεικάζει codd. praeter v, qui ἀπεικάζει, et sic edd.: corr. Zie. || 7 <τοῦ> τόνου W.-R. || 10 δίτονα Meziriac cl. Aristox. elem. harm. p. 64 Meibom δύο δὲ δίτονα ἐξῆς οὐ τεθήσεται: διάτονα || 11—14 τὸ γὰρ — ἡμιτόνιον post 15 τοιαῦτα transpon. W.-R. || 11 et 14 ἐν ταῖς <ὑπάταις καὶ> μέσαις Burette (καὶ ταῖς mavult Bern.) || 12 <τούτου> τοῦ Burette (malim ποιητοῦ <τούτου>) || 15 ὕστερον δὲ <καὶ> τὸ <ἐν ταῖς διεξευγμέναις> ἡμιτόνιον ex. gr. W.-R. || 22 μελοποιῶν τε καὶ ῥυθμοποιῶν codd. praeter Na² (μετροποιῶν pro μελοπ. Westph.) || 26 καινῷ Westph.: καὶ ὧ codd. ᾧ καὶ Wy. ἰδίῳ mavult Bern.

τύπου, ὡσαύτως δὲ καὶ Θαλήτας καὶ Σακάδας· καὶ γὰρ οὗτοι κατὰ γε τὰς ῥυθμοποιίας καινοί, οὐκ ἐκβαίνοντες μὲν<τοι> τοῦ καλοῦ τύπου. ἔστι δὲ <καί> τις Ἀλκμανικὴ καινοτομία καὶ Στησιχόρειος, καὶ αὐταὶ οὐκ ἀφεστῶσαι τοῦ καλοῦ. Κρέξος δὲ καὶ Τιμόθεος καὶ Φιλόξενος καὶ D οἱ κατὰ ταύτην τὴν ἡλικίαν γεγονότες ποιηταὶ φορτικώτεροι καὶ φιλόκαινοι γεγόνασι, τὸ φιλάνθρωπον καὶ θεματικὸν νῦν ὀνομαζόμενον διώξαντες· τὴν γὰρ ὀλιγοχορδίαν τε καὶ τὴν ἀπλότητα καὶ σεμνότητα τῆς μουσικῆς 10 παντελῶς ἀρχαϊκὴν εἶναι συμβέβηκεν.

13. Εἰρηκῶς κατὰ δύναμιν περὶ τε τῆς πρώτης μουσικῆς καὶ τῶν πρώτων εὐρόντων αὐτὴν, καὶ ὑπὸ τίνων κατὰ χρόνους ταῖς προσεξευρέσεσιν ἠϋξῆται, καταπαύσω τὸν λόγον καὶ παραδώσω τῷ ἐταίρῳ Σωτηρίχῳ, ἔσπου- 15 δακότη οὐ μόνον περὶ μουσικῆν, ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν ἄλλην E ἐγκύκλιον παιδείαν· ἡμεῖς γὰρ μᾶλλον <τῷ> χειρουργικῷ μέρει τῆς μουσικῆς ἐγγεγυμνάσμεθα. ὁ μὲν Λυσίας ταῦτ' εἰπὼν κατέπαυσε τὸν λόγον.

14. Σωτήριχος δὲ μετὰ τοῦτον ᾧδὲ πως ἔφη· ὑπὲρ 20 σεμνοῦ ἐπιτηδεύματος καὶ θεοῖς μάλιστα ἀρέσκοντος, ὡγαθὲ Ὀνησίκρατες, τοὺς λόγους ἡμᾶς προετρέψω ποιήσασθαι. ἀποδέχομαι μὲν οὖν τῆς συνέσεως τὸν διδάσκαλον Λυσίαν, ἀλλὰ μὴν καὶ τῆς μνήμης ἣς ἐπεδείξατο περὶ τε τοὺς εὐρετὰς τῆς πρώτης μουσικῆς καὶ περὶ τοὺς 25 τὰ τοιαῦτα συγγεγραφότας· ὑπομνήσω δὲ τοῦθ' ὅτι τοῖς ἀναγεγραμμένοις μόνον κατακολουθήσας πεποιήται τὴν F δεῖξιν. ἡμεῖς δ' οὐκ ἀνθρωπὸν τινα παρελάβομεν εὐρετὴν

2 καινοί W.-R.: ἱκανοί || 3 μέντοι Wy.: μὲν | καὶ add. Zie. || 4 καὶ ante Στησ. om. codd. praeter Na⁷³ | αὐταὶ Dübner Bern. W.-R. || 6 κατὰ ταύτην Wy. (qui et κατὰ τὴν αὐτὴν): κατ' αὐτὴν codd. praeter R 3, qui κατ' αὐτοὺς (sed corr. in αὐτὴν), et sic Volkm. Westph. Bern. (qui τὴν ἡλικίαν abesse malit) || 7 τὸ Zie.: τὸν || 7.8 τρέπον ante καὶ θεματικὸν vel διώξαντες inserebant W.-R. Scheibel | θεματικὸν] θελκτικὸν Wagner θεατρικὸν vel θυμελικὸν W.-R. cl. cap. 27 || 8 ἐκδιώξαντες Na Lasserre cf. Düring Gnom. 27, 435 | ὀλιγοχορδίαν Valg. Burette: ὀλιγοχορδαίαν codd. || 9 τε add. Na || 12 πρώτων e Reg. et ante corr. s (Bern.) || 16 τῷ add. Zie. || 23 ἣς MceuN1 Oxon.: ἦν cet. et edd. || 26 μόνον Na: μόνοις

τῶν τῆς μουσικῆς ἀγαθῶν, ἀλλὰ τὸν πάσαις ταῖς ἀρε-
ταῖς κεκοσμημένον θεὸν Ἀπόλλωνα. οὐ[τε] γὰρ Μαρσύου
ἢ Ὀλύμπου ἢ Ὑάγνιδος, ὥς τινες οἰονται, εὖρημα ὁ αὐλός,
μόνη δὲ κιθάρα Ἀπόλλωνος, ἀλλὰ καὶ αὐλητικῆς καὶ κι-
θαριστικῆς εὐρετῆς ὁ θεός. δῆλον δ' ἐκ τῶν χορῶν καὶ 5
τῶν θυσιῶν ὡς προσῆγον μετ' αὐλῶν τῷ θεῷ, καθάπερ
ἄλλοι τε καὶ Ἀλκαῖος ἐν τινι τῶν ὕμνων (fr. 3 Bgk.) ἱστο-
1136 ρεῖ. | καὶ ἡ ἐν Δῆλῳ δὲ τοῦ ἀγάλματος αὐτοῦ ἀφίδρυσις
ἔχει ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ τόξον, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ Χάριτας,
τῶν τῆς μουσικῆς ὀργάνων ἐκάστην τι ἔχουσιν· ἡ μὲν 10
γὰρ λύραν κρατεῖ, ἡ δ' αὐλούς, ἡ δ' ἐν μέσῳ προσκειμένην
ἔχει τῷ στόματι σύριγγα· ὅτι δ' οὗτος οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος
(Eurip. fr. 484) *** Ἀντικλείδης <ἐν τοῖς Δηλιακοῖς>
(FGrH 334 F 52) καὶ Ἰστρὸς ἐν ταῖς Ἐπιφανείαις (FGrH
140 F 14) περὶ τούτων ἀφηγήσαντο. οὕτως δὲ παλαιὸν 15
ἐστὶ τὸ ἀφίδρυμα τοῦτο, ὥστε τοὺς ἐργασασμένους αὐτὸ
τῶν καθ' Ἑρακλέα Μερόπων φασὶν εἶναι. ἀλλὰ μὴν καὶ
τῷ κατακομίζοντι παιδὶ τὴν Τεμπικὴν δάφνην εἰς Δελφοὺς
B παρομαρτεῖ αὐλητῆς, καὶ τὰ ἐξ Ὑπερβορέων δ' ἱερὰ μετ'
αὐλῶν καὶ συρίγγων καὶ κιθάρας εἰς τὴν Δῆλόν φασιν τὸ 20
παλαιὸν στέλλεσθαι. ἄλλοι δὲ καὶ αὐτὸν τὸν θεὸν φασιν
αὐλῆσαι, καθάπερ ἱστορεῖ ὁ ἀριστος μελῶν ποιητῆς Ἀλκ-
μάν (fr. 102 Bgk.)· ἡ δὲ Κόρινθα (fr. 29 Bgk.) καὶ διδαχ-
θῆναι φησι τὸν Ἀπόλλω ὑπ' Ἀθηνᾶς αὐλεῖν. σεμνὴ οὖν
κατὰ πάντα ἡ μουσικὴ, θεῶν εὖρημα οὖσα. 25

15. Ἐχρήσαντο δ' αὐτῇ οἱ παλαιοὶ κατὰ τὴν ἀξίαν,
ὥσπερ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύμασι πᾶσιν· οἱ δὲ νῦν τὰ
σεμνὰ αὐτῆς παραιτησάμενοι, ἀντὶ τὴν ἀνδρώδους ἐκεί-
νης καὶ θεσπεσίας καὶ θεοῖς φίλης κατεαγνῖαν καὶ κωτί-

8 Paus. IX 35, 3 || 17 Plut. mor. 293 c. 418 a Aelian. v. h. III 1

2 οὐ Zie.: οὔτε codd. οὐδὲ Winnington-Ingram Journ. hell.
Stud. 76 (1956) 119 || 4 οὐ μόνη α² A² Reg. et edd. praeter W.-R. ||
11 προκειμένην codd., corr. Wy. || 13 lac. stat. Zie. | Ἀντικλείδης
Valesius: ἀντικλῆς codd. | <ἐν τοῖς Δηλιακοῖς> W.-R. || 15 οὕτω
edd. || 16 ὥστε om. codd. praeter Na² || 17 Μερόπων del. Volkman. ||
24 Ἀπόλλωνα R³ Lasserre

λην εἰς τὰ θέατρα εἰσάγουσι. τοιγάρτοι Πλάτων ἐν τῷ
 τρίτῳ τῆς Πολιτείας (p. 398e) δυσχεραίνει τῇ τοιαύτῃ C
 μουσικῇ· τὴν γοῦν Λύδιον ἁρμονίαν παραιτεῖται, ἐπειδὴ
 ὀξεῖα καὶ ἐπιτήδειος πρὸς θρῆνον. ἥ καὶ τὴν πρώτην σύ-
 5 στασιν αὐτῆς φασὶ θρηνώδη τινὰ γενέσθαι. Ὀλυμπον γὰρ
 πρῶτον Ἀριστόξενος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ μουσικῆς (fr. 80
 Wehrli) ἐπὶ τῷ Πύθωνί φησιν ἐπικηδεῖον αὐλῆσαι Λυδιστί.
 εἰσὶ δ' οἱ Μελανιππίδην (fr. A 3 del Grande) τούτου τοῦ
 μέλους ἄρξαι φασί. Πίνδαρος δ' ἐν Παιᾶσιν ἐπὶ τοῖς Νιό-
 10 βης γάμοις (fr. 75 Turyn) φησὶ Λύδιον ἁρμονίαν πρῶτον
 διδαχθῆναι, ἄλλοι δὲ Τόρηβον πρῶτον <ταύτῃ> τῇ ἁρ-
 μονίᾳ χρῆσασθαι, καθάπερ Διονύσιος ὁ Ἰαμβος ἱστο-
 ρεῖ.

16. Καὶ ἡ Μιξολύδιος δὲ παθητικὴ τίς ἐστι, τραγω- D
 15 δαίαις ἁρμόζουσα. Ἀριστόξενος δὲ φησὶ (fr. 81 Wehrli)
 Σαπφῶ (fr. a 88 Gallavotti) πρώτην εὐρασθαι τὴν Μι-
 ξολυδιστί, παρ' ἧς τοὺς τραγωδοποιοὺς μαθεῖν· λαβόντας
 γοῦν αὐτὴν συζεῦξαι τῇ Δωριστί, ἐπεὶ ἡ μὲν τὸ μεγαλο-
 πρεπὲς καὶ ἀξιωματικὸν ἀποδίδωσιν, ἡ δὲ τὸ παθητικόν,
 20 μέμικται δὲ διὰ τούτων τραγωδία. ἐν δὲ τοῖς Ἱστορικοῖς
 †τοῖς Ἀρμονικοῖς Πυθοκλείδην φησὶ τὸν αὐλητὴν εὐρετὴν
 αὐτῆς γεγονέναι, αὐθις δὲ Λαμπροκλέα τὸν Ἀθηναῖον
 (fr. A 2 del Grande), συνιδόντα ὅτι οὐκ ἐνταῦθα ἔχει τὴν
 διάζευσιν ὅπου σχεδὸν ἅπαντες ὦντο, ἀλλ' ἐπὶ τὸ ὀξύ,
 25 τοιοῦτον αὐτῆς ἀπεργάσασθαι τὸ σχῆμα οἷον τὸ ἀπὸ πα- E

5 Clem. Alex. Strom. I 16, 76 || 8 Paus. IX 5, 7 || 11 Nic. Dam.
 FGtH 90 F 15

8—9 εἰσὶ — φασὶ transpon. post p. 13, 22 γεγονέναι W-R. | Με-
 λανιππίδην] Ἀνθίππον Volkm. ex Poll. IV 78 et Bergk qui post
 φασὶ add. καθάπερ Μελανιππίδης || 9 τοῖς] τῆς α¹Α¹π.π.α² τοῖς
 τῆς vqs || 11 Τόρηβον Volkm. ex Steph. Byz. s. v. | πρῶτον <ὕπ'
 Ἀνθίππον> cod. Valgulii et Burette | ταύτῃ add. W.-R. || 18 αὐτὴν
 Zie.: αὐτοὺς codd. || 20 δ' ἐκ τούτων W.-R. | ἐν δὲ τοῖς — γεγο-
 νέναι transpon. post p. 14, 4 Ἀθηναίου W.-R. | Ἱστορικοῖς <Υπο-
 μνήμασι λέγει ὅτι οἱ μὲν ἀκολουθήσαντες τοῖς Πυθαγορικοῖς> τοῖς
 ἁρμον. ex. gr. Lasserre || 21 τῆς ἁρμονικῆς s edd. ἁρμονικῆς <ὕπο-
 μνήμασι> Wy. | φησὶ Wy.: φασὶ cf. Wehrli p. 74 || 22 αὐθις Westph.:
 λύσις codd. Λύσις Bern. (et sic ε²)

ραμέσης ἐπὶ ὑπάτην ὑπατῶν. ἀλλὰ μὴν καὶ τὴν Ἐπανει-
μένην Λυδιστί, ἥπερ ἐναντία τῇ Μιξολυδιστί, παραπλη-
σίαν οὖσαν τῇ Ἰάδι, ὑπὸ Δάμωνος εὐρῆσθαι φασὶ τοῦ
Ἀθηναίου.

17. Τούτων δὴ τῶν ἁρμονιῶν τῆς μὲν θρηνηδικῆς τινος 5
οὔσης, τῆς δ' ἐκκελυμένης, εἰκότως ὁ Πλάτων παραιτη-
σάμενος αὐτάς τὴν Δωριστὶ ὡς πολεμικοῖς ἀνδράσι καὶ
σώφροσιν ἁρμόζουσιν εἴλετο (resp. III 399a sqq.), οὐ μὰ
Δί' ἀγνοήσας, ὡς Ἀριστόξενός φησιν ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν
Μουσικῶν (fr. 82 Wehrli), ὅτι καὶ ἐν ἐκείναις τι χρήσιμον 10
F ἦν πρὸς πολιτείαν φυλακικὴν· πάντῳ γὰρ προσέσχε τῇ μου-
σικῇ ἐπιστήμῃ Πλάτων, ἀκουστής γενόμενος Δράκοντος τοῦ
Ἀθηναίου καὶ Μεγίλλου τοῦ Ἀκραγαντίνου. ἀλλ' ἐπεὶ, ὡς προ-
είπομεν, πολὺ τὸ σεμνόν ἐστιν ἐν τῇ Δωριστί, ταύτην προ-
τίμησεν· οὐκ ἡγνόει δ' ὅτι πολλὰ Δώρια Παρθένεια [ἄλλα] 15
Ἀλκμᾶνι καὶ Πινδάρῳ καὶ Σιμωνίδῃ καὶ Βακχυλίδῃ πε-
ποιήται, ἀλλὰ μὴν καὶ ὅτι προσόδια καὶ παιᾶνες, καὶ μέν-
τοι ὅτι καὶ τραγικοὶ οἴκτοί ποτε ἐπὶ τοῦ Δωρίου τρόπου
1137 ἐμελωδῆθησαν καὶ τινὰ ἐρωτικά. | ἐξήρκει δ' αὐτῷ τὰ εἰς
τὸν Ἄρη καὶ Ἀθηναῖαν καὶ τὰ σπονδεῖα· ἐπιρρῶσαι γὰρ 20
ταῦτα ἱκανὰ ἀνδρὸς σώφρονος ψυχὴν· καὶ περὶ τοῦ Λυδίου
δ' οὐκ ἡγνόει καὶ περὶ τῆς Ἰάδος· ἡπίστατο γὰρ ὅτι ἡ
τραγωδία ταύτῃ τῇ μελοποιίᾳ κέχρηται.

18. Καὶ οἱ παλαιοὶ δὲ πάντες, οὐκ ἀπείρως ἔχοντες πα-
σῶν τῶν ἁρμονιῶν, ἐνίαις ἐχρήσαντο. οὐ γὰρ ἡ ἀγνοία τῆς 25
τοιαύτης στενοχωρίας καὶ ὀλιγοχορδίας αὐτοῖς αἰτία γε-
γένηται, οὐδὲ δι' ἀγνοίαν οἱ περὶ Ὀλυμπον καὶ Τέρπανδρον
καὶ οἱ ἀκολουθήσαντες τῇ τούτων προαιρέσει περιεῖλον
τὴν πολυχορδίαν τε καὶ ποικιλίαν. μαρτυρεῖ γοῦν τὰ

2 ἥπερ Wy. (et s): εἴπερ codd. εἴπερ ἐναντίαν τῇ Μιξ. <καὶ>
παραπλ. Burette [εἴπερ] ἐναντίαν <μὲν> τῇ Μιξ., παρ. <δ'> W.-R. ||
3 φησι W.-R. || 11 πολιτειῶν Bern. cum sR6 corr. | φυλακὴν sR6v
Reg. Bern. || 12 Δράκοντος] Δάμωνος Wy. || 13 Μεγίλλου Cob.:
μετέλλου codd. Μεγύλλου W.-R. cf. Lasserre p. 54, 1 | ante ἀλλ'
ἐπεὶ inser. v. 21-23 καὶ περὶ — κέχρηται W.-R. || 15 ἄλλα del.
Burette ἀμα Wy. || 17 ὅτι: ἐτι αAεο || 18 ὅτι om. α¹ || 21 Λυδίου]
Αἰολίου W.-R. || 23 <καὶ> ταύτῃ W.-R. || 28 περιεῖλκον Turn.

᾽Ολύμπου τε καὶ Τερπάνδρου ποιήματα καὶ τῶν τούτοις Β
 ὁμοιοτρόπων πάντων· τρίχορδα γὰρ ὄντα καὶ ἀπλᾶ, δια-
 φέρει τῶν ποικίλων καὶ πολυχόρδων, ὥς μηδένα δύνασθαι
 μιμήσασθαι τὸν ᾽Ολύμπου τρόπον, ὥστερίζειν δὲ τοῦ(του)
 5 τοὺς ἐν τῷ πολυχόρδῳ τε καὶ πολυτρόπῳ καταγιγνομέ-
 νους.

19. Ὅτι δ' οἱ παλαιοὶ οὐ δι' ἄγνοιαν ἀπείχοντο τῆς
 τρίτης ἐν τῷ σπονδειαζόντι τρόπῳ, φανερόν ποιεῖ ἡ ἐν
 τῇ κρούσει γινομένη χρῆσις· οὐ γὰρ ἂν ποτ' αὐτῇ πρὸς
 10 τὴν παρυπάτην κεχρηῆσθαι συμφώνως, μὴ γνωρίζοντας
 τὴν χρῆσιν, ἀλλὰ ὁῖον ὅτι τὸ τοῦ ἥθους κάλλος, δ γί-
 γνεται ἐν τῷ σπονδειακῷ τρόπῳ διὰ τὴν τῆς τρίτης ἐξαί-
 ρεσιν, τοῦτ' ἦν τὸ τὴν αἰσθησιν αὐτῶν ἐπάγον ἐπὶ τὸ C
 διαβιβάζειν τὸ μέλος ἐπὶ τὴν παρανήτην.

15 Ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ περὶ τῆς νήτης· καὶ γὰρ ταύτη
 κατὰ μὲν τὴν κρούσιν ἐχρῶντο, καὶ πρὸς παρανήτην δια-
 φώνως καὶ πρὸς μέσσην συμφώνως· κατὰ δὲ τὸ μέλος οὐκ
 ἐφαίνετο αὐτοῖς οἰκεία εἶναι τῷ σπονδειακῷ τρόπῳ.

Οὐ μόνον δὲ τούτοις, ἀλλὰ καὶ τῇ συνημμένων νήτη
 20 οὕτω κέχρηται πάντες· κατὰ μὲν γὰρ τὴν κρούσιν αὐτὴν
 διεφώνουν πρὸς τε παρανήτην καὶ πρὸς παραμέσσην ****
 καὶ πρὸς λιχανόν· κατὰ δὲ τὸ μέλος κἂν αἰσχυνθῆναι τὸν
 χρησάμενον ἐπὶ τῷ γιγνομένῳ δι' αὐτὴν ἤθει. ὁῖον δ'

2 τρίχορδα metaphorice dictum esse docent W.-R.; ὁλιγόχορδα
 Volkman. || 4 τούτου τοὺς Bern.: τούτους codd. αὐτοῦ τοὺς Wy. ||
 9 γινομένη Na Lasserre: γενομένη || 10 κεχρηῆσθαι (εἰκός) nisi
 addendum, certe subaudiendum Zie.; lac. post συμφώνως stat.
 W.-R. || 11 τὴν χρῆσιν] τὴν φύσιν (ex στ₁), sed del. ut glossema
 W.-R. | ἥθους κάλλος W.-R.: κάλλους ἥθος || 16 κατὰ Westph.:
 πρὸς || 16. 17 διαφώνων . . . συμφώνων codd., corr. Burette ||
 17 μέσση <καὶ πρὸς παραμέσση> huc transpos. ex v. 21 W.-R. ||
 19 τούτοις] ταύταις W.-R. | τῇ] τῶν Na | συνημμένων Na A² s R 6:
 -μμένου cet. (-μμένον Reg.) | νήτη] τρίτη W.-R. || 21 καὶ πρὸς
 παραμέσσην del. W.-R. (cf. v. 17) παρυπάτην pro παραμ.
 Westph. | lac. explent verbis καὶ συνεφώνων πρὸς τε μέσσην Mezi-
 riac cet. || 22 αἰσχυνθῆναι <ἐπῆει> Wy. αἰσχύνην συμβῆναι Laloy
 αἰσχύνην εἶναι W.-R. || 22. 23 τῷ χρησαμένῳ codd.: corr. Zie.

D εἶναι καὶ ἐκ τῶν Φρυγίων διὰ οὐκ ἡγνόητο ὑπ' Ὀλύμπου τε καὶ τῶν ἀκολουθησάντων ἐκείνῳ· ἐχρῶντο γὰρ αὐτῇ οὐ μόνον κατὰ τὴν κρούσιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ μέλος ἐν τοῖς Μητρώοις καὶ ἐν <ἄλλοις> τισὶ τῶν Φρυγίων.

Δῆλον δὲ καὶ τὸ περὶ τῶν ὑπατῶν, διὰ οὐ δι' ἄγνοιαν ⁵ ἀπείχοντο ἐν τοῖς Δωρίοις τοῦ τετραχόρδου τούτου· αὐτίκα ἐπὶ τῶν λοιπῶν τόνων ἐχρῶντο, δηλονότι εἰδότες· διὰ δὲ τὴν τοῦ ἥθους φυλακὴν ἀφήρουν ἐπὶ τοῦ Δωρίου τόνου, τιμῶντες τὸ καλὸν αὐτοῦ.

20. Οἷόν τι καὶ ἐπὶ τῶν τῆς τραγωδίας ποιητῶν. τῷ ¹⁰ γὰρ χρωματικῶ γένει καὶ τῷ † ῥυθμῶ τραγωδία μὲν E οὐδέπω καὶ τήμερον κέχρηται, κιθαρχ(ωδί)α δέ, πολλαῖς γενεαῖς πρεσβύτερα τραγωδίας οὖσα, ἐξ ἀρχῆς ἐχρήσατο.

Τὸ δὲ χρῶμα διὰ πρεσβύτερόν ἐστι τῆς ἀρμονίας, σαφές. δεῖ γὰρ δηλονότι κατὰ τὴν τῆς ἀνθρωπίνης φύ- ¹⁵ σεως ἔντευξιν καὶ χρῆσιν τὸ πρεσβύτερον λέγειν· κατὰ γὰρ αὐτὴν τὴν τῶν γενῶν φύσιν οὐκ ἔστιν ἕτερον ἑτέρου πρεσβύτερον. εἰ οὖν τις Αἰσχύλον ἢ Φρύνιχον φαίη δι' ἄγνοιαν ἀπεσχησθαι τοῦ χρώματος, ἀρὰ γ' οὐκ ἂν ἄτοπος εἴη; ὁ γὰρ αὐτὸς καὶ Παγκράτην ἂν εἴποι ἀγνοεῖν τὸ χρω- ²⁰ ματικὸν γένος. ἀπείχετο γὰρ καὶ οὗτος ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ τούτου, ἐχρήσατο δ' ἐν τισιν. οὐ δι' ἄγνοιαν οὖν δηλονότι, F ἀλλὰ διὰ τὴν προαίρεσιν ἀπείχετο· ἐξήλου γοῦν, ὥς αὐτὸς ἔφη, τὸν Πινδάρειόν τε καὶ Σιμωνίδειον τρόπον καὶ καθόλου τὸ ἀρχαῖον καλούμενον ὑπὸ τῶν νῦν. ²⁵

21. Ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ περὶ Τυρταίου τε τοῦ Μαντινέως καὶ Ἀνδρέα τοῦ Κορινθίου καὶ Θρασύλλου τοῦ Φλιασίου καὶ ἑτέρων πολλῶν, οὓς πάντας ἴσμεν διὰ προ-
αίρεσιν ἀπεσχημένους χρώματός τε καὶ μεταβολῆς καὶ
1138 πολυχόρδιας καὶ ἄλλων | πολλῶν ἐν μέσῳ ὄντων ῥυθμῶν ³⁰

1 ἡγνόητο ὑπ' Burette: ἡγνόητο τοῦ s ἡγνόει τοῦ cet. codd. ἡγνοεῖτο ὑπ' Westph. Lasserre || 4 ἄλλοις add. W.-R. (post τισιν Westph.) || 5 τὸ om. N || 6 αὐτίκα <γὰρ> Zie. || 11 ῥυθμῶ ἐναρμονίῳ Valg. Volkman. τῷ <πρὸς τοῦτο> ῥυθμῶ Westph. καὶ τῷ ῥ. del. W.-R. <ποικίλῳ> ῥυθμῶ Lasserre || 12 μέχρι καὶ τήμερον s | κιθαρχωδία Bury: κιθάρα codd. || 25 τὸν ἀρχαῖον Steph. Westph.

τε καὶ ἁρμονιῶν καὶ λέξεων καὶ μελοποιίας καὶ ἐρμηνείας.
 αὐτίκα Τηλεφάνης ὁ Μεγαρικὸς οὕτως ἐπολέμησε ταῖς
 σύριγγιν, ὥστε τοὺς αὐλοποιοὺς οὐδ' ἐπιθεῖναι πώποτ'
 εἶασεν ἐπὶ τοὺς αὐλοὺς, ἀλλὰ καὶ τοῦ Πυθικοῦ ἀγῶνος
 5 μάλιστα διὰ τοῦτ' ἀπέστη. καθόλου δ' εἴ τις τῷ μὴ χρῆ-
 σθαι τεκμαιρόμενος καταγνώσεται τῶν μὴ χρωμένων
 ἄγνοιαν, πολλῶν ἂν τι φθάνοι καὶ τῶν νῦν καταγιγνώ-
 σκων, οἷον τῶν μὲν Δωριωνείων τοῦ Ἀντιγενειδείου τρό-
 που καταφρονούντων, ἐπειδὴ περ οὐ χρῶνται αὐτῷ, τῶν
 10 δ' Ἀντιγενειδείων τοῦ Δωριωνείου διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, B
 τῶν δὲ κιθαρωδῶν τοῦ Τιμοθέου τρόπον· σχεδὸν γὰρ
 ἀποπεφοιτήκασιν εἰς τε τὰ κατατύμματα καὶ εἰς τὰ Πολυ-
 είδου ποιήματα. πάλιν δ' αὖ εἴ τις καὶ περὶ τῆς ποικιλίας
 ὀρθῶς τε καὶ ἐμπείρως ἐπισκοποίη, τὰ τότε καὶ τὰ νῦν
 15 συγκρίνων, εὖροι ἂν ἐν χρήσει οὐσαν καὶ τότε τὴν ποικι-
 λίαν. τῇ γὰρ περὶ τὰς ῥυθμοποιίας ποικιλίᾳ οὕση ποικι-
 λωτέρα ἐχρήσαντο οἱ παλαιοί· ἐτίμων γοῦν τὴν ῥυθμι-
 κὴν ποικιλίαν, καὶ τὰ περὶ τὰς κρουσματικὰς δὲ διαλέ-
 κτους τότε ποικιλώτερα ἦν· οἱ μὲν γὰρ νῦν φιλομελεῖς, οἱ
 20 δὲ τότε φιλόρρυθμοι. δῆλον οὖν ὅτι οἱ παλαιοὶ οὐ δι' ἄγνοιαν, C
 ἀλλὰ διὰ προαίρεσιν ἀπείχοντο τῶν κεκλασμένων μελῶν.
 καὶ τί θαυμαστόν; πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα τῶν κατὰ τὸν βίον
 ἐπιτηδευμάτων οὐκ ἀγνοεῖται μὲν ὑπὸ τῶν <μὴ> χρωμέ-
 νων, ἀπηλλοτριῶται δ' αὐτῶν, τῆς χρείας ἀφαιρεθείσης
 25 διὰ τὸ εἰς ἓνια ἀπρεπές.

1 λέξ. κατὰ μελοπ. Westph. || 5 τοῦτ' W.-R.: ταῦτ' || 7 τι del.
 W.-R. dub. τις A³ et edd. || 8 δωριωνίων codd. praeter vs q corr. |
 ἀντιγενειδέου N et R₃ ante corr.: ἀντιγενειδείου cet. et edd. (sed
 ἀντιγενειδέου u); similiter v. 10 || 12 κατατύμματα Lasserre: κατα-
 τύματα MN R₂ α¹ ac v q e u π₁ κατύματα α² π₂ R₃ Reg. edd. | πολυ-
 ειδῆ Burette || 13 ποιήματα] ποικίλματα W.-R., qui et ἀποπεφοιτ.
 εἰς τὰ Πολυείδου κατύματα ceteris omissis || 16 ποικιλίᾳ deesse
 malint W.-R., οὕση del. Zie. || 18 περὶ τὰ κρούματα τε καὶ δια-
 λέκτους Volk. (κρουσματικὰς v edd.) || 19 φιλομελεῖς Bergk: φιλο-
 μαθεῖς codd. φιλότονοι Valg. φιλόμυθοι Volk. || 23 μὴ add.
 Westph.

22. Δεδειγμένον δ' ὅτι ὁ Πλάτων οὐτ' ἀγνοίᾳ οὐτ' ἀπειρίᾳ τὰ ἄλλα παρητήσατο, ἀλλ' ὡς οὐ πρόποντα <τῇ> τοιαύτῃ πολιτείᾳ, δείξομεν ἐξῆς ὅτι ἔμπειρος ἁρμονίας ἦν. ἐν γοῦν τῇ ψυχογονίᾳ τῇ ἐν τῷ Τιμαίῳ τὴν τε περὶ τὰ μαθήματα καὶ μουσικὴν σπουδὴν ἐπεδείξατο ὧδέ πως 5
- D (36a)· 'καὶ μετὰ ταῦτα συνεπλήρου τά τε διπλάσια καὶ τὰ τριπλάσια διαστήματα, μοίρας τ' ἐκείθεν ἀποτέμων καὶ τιθεὶς εἰς τὸ μεταξὺ τούτων, ὥστ' ἐν ἐκάστῳ διαστήματι δύο εἶναι μεσότητος.' ἁρμονικῆς γὰρ ἦν ἔμπειρίας τοῦτο τὸ προοίμιον, ὡς αὐτίκα δείξομεν. τρεῖς εἰσι μεσότη- 10
- τες αἱ πρῶται, ἀφ' ὧν λαμβάνεται πᾶσα μεσότης, ἀριθμητικὴ, ἁρμονικὴ, γεωμετρικὴ. τούτων ἡ μὲν ἴσῳ ἀριθμῷ ὑπερέχει καὶ ὑπερέχεται, ἡ δ' ἴσῳ λόγῳ, ἡ δ' οὔτε λόγῳ οὐτ' ἀριθμῷ. ὁ τοίνυν Πλάτων τὴν ψυχικὴν ἁρμονίαν τῶν τεσσάρων στοιχείων καὶ τὴν αἰτίαν τῆς πρὸς ἄλληλα 15
- E ἐξ ἀνομοίων συμφωνίας δεῖξαι ἁρμονικῶς βουληθεὶς, ἐν ἐκάστῳ διαστήματι δύο μεσότητας ψυχικὰς ἀπέφηνε κατὰ τὸν μουσικὸν λόγον. τῆς γὰρ διὰ πασῶν ἐν μουσικῇ συμφωνίας δύο διαστήματα μέσα εἶναι συμβέβηκεν, ὧν τὴν ἀναλογίαν δείξομεν. ἡ μὲν γὰρ διὰ πασῶν ἐν διπλα- 20
- σίονι λόγῳ θεωρεῖται· ποιήσει δ' εἰκόνας χάριν τὸν διπλάσιον λόγον κατ' ἀριθμὸν τὰ ἑξ καὶ τὰ δώδεκα· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ διάστημα ἀφ' ὑπάτης μέσων ἐπὶ νήτην διεzeugμένων. ὄντων οὖν τῶν ἑξ καὶ <τῶν> δώδεκα ἄκρων, ἔχει ἡ μὲν ὑπάτη μέσων τὸν τῶν ἑξ ἀριθμὸν, ἡ δὲ νήτη διεzeug- 25
- F μένων τὸν τῶν δώδεκα. λαβεῖν δὴ λοιπὸν χρὴ πρὸς τούτοις ἀριθμοὺς τοὺς μεταξὺ πίπτοντας, ὧν οἱ ἄκροι ὁ μὲν ἐπίτριτος, ὁ δ' ἡμιόλιος φανήσεται· εἰσὶ δ' ὁ τῶν ὀκτῶ καὶ τῶν ἐννέα· τῶν γὰρ ἑξ τὰ μὲν ὀκτῶ ἐπίτριτα, τὰ δ' ἐννέα

4 Plut. De an. procr. in Tim. c. 29 sq.

1 δεδειγμένον αM: -μένον vel -μένων cet. codd. | δ' ὅτι Wy.: ὅτι δὲ codd. ἀρρεπὲς δεδειγμένον. 22. ὅτι δ' ὁ Πλ. ... πολιτεία <δείξαντες>, δείξομεν Lasserre || 2 τῇ add. Zie. || 4 τὴν περὶ τε W.-R. || 6 μετὰ δὲ ταῦτα συνεπληροῦτο Plat. || 7 τὰ om. Plat. | τ'] ἔτι Plat. || 9 ἦν om. α¹, post ἔμπειρίας hab. vqs || 12 γεωμετρικὴ Turn.: γεωμετρομένη (ante ἁρμονικὴ pon. W.-R.) || 15 τεττάρων Lasserre || 24 τῶν add. Eγ

ἡμιόλια. τὸ μὲν ἐν ἄκρον τοιοῦτο, τὸ δ' ἄλλο τὸ τῶν δώδεκα
 τῶν μὲν ἐννέα ἐπίτριτα, τῶν δ' ὀκτὼ ἡμιόλια. | τούτων 1139
 οὖν τῶν ἀριθμῶν ὄντων μεταξὺ τῶν ἐξ καὶ τῶν δώδεκα,
 καὶ τοῦ διὰ πασῶν διαστήματος ἐκ τοῦ διὰ τεττάρων καὶ
 5 τοῦ διὰ πέντε συνεστῶτος, δηλὸν ὅτι ἔξει ἡ μὲν μέση τὸν
 τῶν ὀκτὼ ἀριθμὸν, ἡ δὲ παραμέση τὸν τῶν ἐννέα. τούτου
 γενομένου, ἔξει ἡ ὑπάτη πρὸς μέσην ὡς παραμέση πρὸς
 νήτην διεzeugμένων· ἀπὸ γὰρ ὑπάτης μέσων διὰ τεττά-
 ρων ἐπὶ μέσην, ἀπὸ δὲ παραμέσης ἐπὶ νήτην διεzeugμέ-
 10 νων διὰ τεττάρων· δηλὸν δ' ὅτι καὶ ἀπὸ ὑπάτης μέσων
 ἐπὶ νήτην διεzeugμένων διὰ πασῶν. ἡ αὐτὴ δ' ἀναλογία
 καὶ ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν εὐρίσκεται· ὡς γὰρ ἔχει τὰ ἐξ πρὸς
 τὰ ὀκτὼ, οὕτως τὰ ἐννέα πρὸς τὰ δώδεκα· καὶ ὡς ἔχει τὰ
 ἐξ πρὸς τὰ ἐννέα, οὕτως τὰ ὀκτὼ πρὸς τὰ δώδεκα· ἐπίτριτα B
 15 γὰρ τὰ μὲν ὀκτὼ τῶν ἐξ, τὰ δὲ δώδεκα τῶν ἐννέα, ἡμιό-
 λιά τε τὰ μὲν ἐννέα τῶν ἐξ, τὰ δὲ δώδεκα τῶν ὀκτὼ. ἀρκέ-
 σει τὰ εἰρημένα εἰς τὸ ἐπιδεδειχέναι, ἣν εἶχε περὶ τὰ μαθή-
 ματα σπουδὴν καὶ ἐμπειρίαν Πλάτων.

23. Ὅτι δὲ σεμνὴ ἡ ἁρμονία καὶ θεῖόν τι καὶ μέγα, Ἀρι-
 20 στοτέλης ὁ Πλάτωνος <μαθητῆς ****> ταυτὶ λέγει (fr. 47).
 ἡ δ' ἁρμονία ἐστὶν οὐρανία, τὴν φύσιν ἔχουσα θεῖαν καὶ
 καλὴν καὶ δαιμονίαν· τετραμερὴς δὲ τῇ δυνάμει πεφυκυῖα,
 δύο μεσότητος ἔχει, ἀριθμητικὴν τε καὶ ἁρμονικὴν, φαί-
 νεται τε τὰ μέρη αὐτῆς καὶ τὰ μεγέθη καὶ αἱ ὑπεροχαὶ
 25 κατ' ἀριθμὸν καὶ ἰσομετρίαν· ἐν γὰρ δυσὶ τετραχόρδοις
 ὁρθμίζεται τὰ μέλη· ταῦτα μὲν τὰ ῥητά. συνεστάναι δ' C
 αὐτῆς τὸ σῶμα ἔλεγεν ἐκ μερῶν ἀνομοίων, συμφωνούντων
 μέντοι πρὸς ἄλληλα, ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς μεσότητος αὐτῆς
 κατὰ τὸν ἀριθμητικὸν λόγον συμφωνεῖν. τὸν γὰρ νέατον

1 μὲν <οὖν> Bern. || 2 ἐπίτριτον (sic F3) . . . ἡμιόλιον W.-R. ||
 8 διεzeugμένου α et mus. plerique, item v. 9 | ὑπάτης Nav² Valg.:
 παρυπάτης || 10 τεττάρων — διὰ, omissa in cet. codd., ex Na add.
 Lasserre || 11 διεzeugμένου Na: em. Zie. || 13 et 14 οὕτω edd. ||
 16 τε Na: δὲ cet. || 20 πλατωνικός vqs | μαθητῆς add. et lac. sign.
 Zie. || 22 τῇ δυνάμει post μεσότητος transpos. malint W.-R. ||
 25 καὶ γεωμετρίαν <ἡρμόσθαι> W.-R. || 26 τὰ μέλη del. W.-R.,
 μέρος pro μέλη Westph. || 28 αὐτοῖς <κατὰ τὸν ἁρμονικὸν καὶ> κατὰ
 W.-R. || 29 νέατον <φθόγγον> W.-R.

πρὸς τὸν ὕπατον ἐκ διπλασίου λόγου ἡρμωσμένον τὴν διὰ
 πασῶν συμφωνίαν ἀποτελεῖν. ἔχει γάρ, ὡς προείπομεν
 (p. 18,24), τὸν νέατον δώδεκα μονάδων, τὸν δ' ὕπατον
 ἑξ, τὴν δὲ παραμέσσην, συμφωνοῦσαν πρὸς ὑπάτην καθ'
 ἡμιόλιον λόγον, ἑννέα μονάδων· τῆς δὲ μέσης ὀκτὼ εἶναι 5
 μονάδας ἐλέγομεν. συγκεῖσθαι δὲ διὰ τούτων τῆς μου-
 D σικῆς τὰ κυριώτατα διαστήματα συμβαίνει, τό τε διὰ
 τεσσάρων ὃ ἔστι κατὰ τὸν ἐπίτριτον λόγον, καὶ τὸ διὰ
 πέντε ὃ ἔστι κατὰ τὸν ἡμιόλιον λόγον, καὶ τὸ διὰ πασῶν
 ὃ ἔστι κατὰ τὸν διπλάσιον· ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸν ἐπὶ γδοον 10
 σφῆζεσθαι, ὃς ἔστι κατὰ τὸν τονιαῖον λόγον. ταῖς αὐταῖς
 δ' ὑπεροχαῖς ὑπερέχειν καὶ ὑπερέχεσθαι τῆς ἁρμονίας τὰ
 μέρη ὑπὸ τῶν μερῶν καὶ τὰς μεσότητας ὑπὸ τῶν μεσο-
 τήτων κατὰ τε τὴν ἐν ἀριθμοῖς ὑπεροχὴν καὶ κατὰ τὴν
 γεωμετρικὴν δύναμιν συμβαίνει. ἀποφαίνει γοῦν αὐτὰς 15
 Ἀριστοτέλης τὰς δυνάμεις ἐχούσας τοιαύτας, τὴν μὲν
 νεάτην τῆς μέσης τῷ τρίτῳ μέρει τῷ αὐτῆς ὑπερέχουσαν,
 E τὴν δ' ὑπάτην ὑπὸ τῆς παραμέσσης ὑπερεχομένην ὁμοίως·
 ὡς γίνεσθαι τὰς <αὐτὰς> ὑπεροχὰς τῶν πρὸς τι· τοῖς γὰρ
 αὐτοῖς μέρεσιν ὑπερέχουσι καὶ ὑπερέχονται· τοῖς γοῦν 20
 αὐτοῖς λόγοις οἱ ἄκροι τῆς μέσης καὶ παραμέσσης ὑπερέχου-
 σι καὶ ὑπερέχονται, ἐπιτρίτῳ καὶ ἡμιολίῳ. τοιαύτη δὴ
 ὑπεροχὴ ἔστιν ἡ ἁρμονικὴ· ἡ δὲ τῆς νεάτης ὑπεροχὴ † καὶ
 τῆς μέσης κατ' ἀριθμητικὸν λόγον ἴσῳ μέρει τὰς ὑπερο-

5 μέσης <πρὸς ὑπάτην κατ' ἐπίτριτον λόγον συμφωνούσης>
 W.-R. || 10 τὸ διπλάσιον α || 10.11 καὶ τὸ τονιαῖον σφῆζ., ὃ ἔστι
 κατὰ τὸν ἐπὶ γδοον λόγον W.-R. λόγον post σφῆζεσθαι transpon.,
 deinde τὸ τονιαῖον Zie. || 13 ὑπὸ τῶν μεσότητων καὶ τὰς μεσότη-
 τας ὑπὸ τῶν μερῶν W.-R. || 17 αὐτῆς codd., corr. Bern. ||
 18 [παρα]μέσσης W.-R., sed ὑπάτη (= 6) α παραμέσση (= 9) re vera
 superatur tertia parte ipsius id est παραμέσσης | aut post ὑπερέ-
 χουσιν aut post ὁμοίως lac. stat. W.-R. || 19 αὐτὰς add. Lasserre ||
 19—20 τοῖς γὰρ — ὑπερέχονται del. W.-R. || 21 οἱ NaA²: om. cet. ||
 22 τοιαύτη δ' ἡ W.-R. dub. || 23 — p. 21, 1 ἡ δὲ — ὑπάτης sensu
 carent; sensum, non verba auctoris restituere conati haec propo-
 nunt W.-R.: ἡ δὲ τ. ν. ὑπ. πρὸς τὴν παραμέσσην κατ' ἀριθμητικὸν
 λόγον τρεῖς· ὡσαύτως καὶ ἡ παραμέσση ὑπερέχει τῆς ὑπάτης. Sed
 praestat ἡ δὲ τ. ν. ὑπ. καὶ <ἡ> (add. Bern.) τῆς <παρα>μέσσης . . .
 ἐμφαλίνουσιν· <ἡ γὰρ νεάτη τριοῖν ὑπερέχει τῆς παραμέσσης>, ὡσαύ-
 τως . . .

χὰς ἐμφαίνουσιν, ὡσαύτως καὶ ἡ παραμέση τῆς ὑπάτης
τῆς γὰρ μέσης ἡ παραμέση κατὰ τὸν ἐπὶ γόδοον λόγον ὑπερ-
έχει, πάλιν ἡ νεάτη τῆς ὑπάτης διπλασία ἐστίν, ἡ δὲ πα-
ραμέση τῆς ὑπάτης ἡμιόλιος, ἡ δὲ μέση ἐπίτριτος πρὸς F
5 ὑπάτην ἡρμოსται. καὶ τοῖς μὲν μέρεσι καὶ τοῖς πλήθεσι
καὶ <ταῖς ὑπεροχαῖς> κατ' Ἀριστοτέλην ἡ ἄρμονία οὕτως
ἔχουσα πέφυκε.

24. Συνέστηκε δὲ φυσικώτατα ἐκ τε τῆς ἀπειρου καὶ
περαινούσης καὶ ἐκ τῆς ἀρτιοπερίσσου φύσεως καὶ αὐτῇ
10 καὶ τὰ μέρη αὐτῆς πάντα. αὐτῇ μὲν γὰρ ὅλη ἀρτία ἐστί,
τετραμερὴς οὖσα τοῖς ὄροις· τὰ δὲ μέρη αὐτῆς καὶ οἱ λόγοι
ἄρτιοι καὶ περισσοὶ καὶ ἀρτιοπερίσσοι. | τὴν μὲν γὰρ νεά- 1140
τὴν ἔχει ἀρτίαν ἐκ δώδεκα μονάδων, τὴν δὲ παραμέσῃν
περισσὴν ἐξ ἐννέα μονάδων, τὴν δὲ μέσῃν ἀρτίαν ἐξ ὀκτώ
15 μονάδων, τὴν δ' ὑπάτην ἀρτιοπερίσσον ἐξ μονάδων οὖσαν.
οὕτω δὲ πεφυκυῖα αὐτῇ τε καὶ τὰ μέρη αὐτῆς πρὸς ἄλληλα
ταῖς ὑπεροχαῖς τε καὶ τοῖς λόγοις, ὅλη θ' ὅλη καὶ τοῖς μέρε-
σι συμφωνεῖ.

25. Ἀλλὰ μὴν καὶ αἱ αἰσθήσεις αἱ τοῖς σώμασιν ἐγγιγνό-
20 μена διὰ τὴν ἄρμονίαν, αἱ μὲν οὐράναι <καὶ> θεῖαι οὖσαι,
μετὰ θεοῦ τὴν αἴσθησιν παρεχόμεναι τοῖς ἀνθρώποις, ὅψις
τε καὶ ἀκοή, μετὰ φωνῆς καὶ φωτός τὴν ἄρμονίαν ἐπι-
φαίνουσι· καὶ <αἱ> ἄλλαι δ' αὐταῖς ἀκόλουθοι, ἧ αἰσθήσεις,
καθ' ἄρμονίαν συνεστᾶσι· πάντα γὰρ καὶ αὗται ἐπιτελοῦ- B
25 σιν οὐκ ἄνευ ἄρμονίας, ἐλάττους μὲν ἐκείνων οὖσαι, οὐκ

c. 24 Aristot. fr. 47 Philol. fr. 1. 5 Diels-Kranz

2—5 τῆς γὰρ — ἡρμოსται del. W.-R. glossema ad p. 20, 7—11
τό τε — λόγον esse rati || 6 ταῖς ὑπεροχαῖς add. W.-R. (καὶ del.
Duebner) | ἀριστοτέλῃ α¹NR2 R3 π₁π₂ || 8 φησὶ ante φυσικώτατα
add. W.-R., συνέστηκε — 10 πάντα Aristotelis verba esse rati |
ἀπειρον καὶ περαινούσης] ἀρτίου καὶ περισσοῦ Burette ἀρτίας καὶ
περισσῆς Volkm. Westph., sed Hesych. v. πέραινον cft. Bern. ||
15 nonne <ἐξ> ἐξ; || 16 οὕτω δὴ Thurot || 17 ὅλη θ' ὅλη W.-R.
et sic A || 20 διὰ τὴν ἄρμονίαν del. W.-R., post (21) αἰσθησιν
transpon. Volkm. Bern. | καὶ add. Thurot || 21 μετὰ θεοῦ — ἀν-
θρώποις del. W.-R. || 23 αἱ add. Rose (Aristot. fr. 47) αἱ δ' ἄλλαι
Thurot | ἧ del. Zie.

ἄπο δ' ἐκείνων· ἐκείναι γὰρ ἅμα θεοῦ παρουσία παραγιγνόμεναι τοῖς σώμασι κατὰ λογισμόν ἰσχυράν τε καὶ καλὴν φύσιν ἔχουσι.

26. Φανερόν οὖν ἐκ τούτων, ὅτι τοῖς παλαιοῖς τῶν Ἑλλήνων εἰκότως μάλιστα πάντων ἐμέλησε πεπαιδεῦσθαι μου- 5
σικήν. τῶν γὰρ νέων τὰς ψυχὰς ὥοντο δεῖν διὰ μουσικῆς
πλάττειν τε καὶ ῥυθμίζειν ἐπὶ τὸ εὖσχημον, χρησίμης δη-
λονότι τῆς μουσικῆς ὑπαρχούσης πρὸς πάντα καιρὸν καὶ
πᾶσαν ἐσπουδασμένην πρᾶξιν, προηγουμένως δὲ πρὸς τοὺς
C πολεμικοὺς κινδύνους. πρὸς οὓς οἱ μὲν αὐλοῖς ἐχρῶντο, 10
καθάπερ Λακεδαιμόνιοι, παρ' οἷς τὸ καλούμενον Καστό-
ρειον ἠϋλεῖτο μέλος, ὅποτε τοῖς πολεμίοις ἐν κόσμῳ προσ-
ῆσαν μαχεσόμενοι. οἱ δὲ καὶ πρὸς λύραν ἐποιοῦν τὴν
πρόσοδον τὴν πρὸς τοὺς ἐναντίους, καθάπερ ἱστοροῦνται
μέχρι πολλοῦ χρήσασθαι τῷ τρόπῳ τούτῳ τῆς ἐπὶ τοὺς 15
πολεμικοὺς κινδύνους ἐξόδου Κρηῆτες. οἱ δ' ἔτι καὶ καθ'
ἡμᾶς σάλπιγξι διατελοῦσι χρώμενοι. Ἀργεῖοι δὲ πρὸς τὴν
τῶν Σθενείων τῶν καλουμένων παρ' αὐτοῖς πάλιν ἐχρῶντο
τῷ αὐλῷ· τὸν δ' ἀγῶνα τοῦτον ἐπὶ Δαναῷ μὲν τὴν ἀρχὴν
D τεθῆναι φασιν, ὕστερον δ' ἀνατεθῆναι Διὶ Σθενίῳ. οὐ μὴν 20
ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν τοῖς πεντάθλοις νενόμισται προσανλεῖ-
σθαι, οὐδὲν μὲν κεκριμένον οὐδ' ἀρχαῖον, οὐδ' οἷον ἐνομί-
ζετο παρὰ τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις, ὥσπερ τὸ ὑπὸ Ἰέρακος
πεποιημένον πρὸς τὴν ἀγωνίαν ταύτην δ' ἐκαλεῖτο Ἐνδρο-
μή· ὁμως δὲ καὶ εἰ ἀσθενές τι καὶ οὐ κεκριμένον, ἀλλ' 25
οὖν προσανλεῖται.

27. Ἐπὶ μέντοι τῶν ἔτι ἀρχαιοτέρων οὐδ' εἰδέναι φασὶ
τοὺς Ἕλληνας τὴν θεατρικὴν μουσικήν, ὅλην δ' αὐτοῖς τὴν
ἐπιστήμην πρὸς τε θεῶν τιμὴν καὶ τὴν τῶν νέων παιδεύ-
σιν παραλαμβάνεσθαι, μηδὲ τὸ παράπαν ἤδη θεάτρον 30
E παρὰ τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις κατεσκευασμένου, ἀλλ' ἔτι
τῆς μουσικῆς ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναστρεφομένης, ἐν οἷς τιμὴν
τε τοῦ θεοῦ διὰ ταύτης ἐποιοῦντο καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν

8 καιρὸν om. α || 18 πάλιν Na πάλιν cet || 23 τὸ ὑπὸ] τοῦ α ||
28 αὐτοῖς W.-R. cum codd.; edebant αὐτῆς (cum Reg.)

ἐπαίνους· εἰκὸς δ' εἶναι ὅτι τὸ θέατρον ὕστερον καὶ τὸ θεωρεῖν πολὺν πρότερον ἀπὸ τοῦ θεοῦ τὴν προσηγορίαν ἔλαβεν. ἐπὶ μέντοι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων τοσοῦτον ἐπιδέδωκε τὸ τῆς διαφθορᾶς εἶδος, ὥστε τοῦ μὲν παιδευτικοῦ
 5 τρόπου μηδεμίαν μνειάν μηδ' ἀντίληψιν εἶναι, πάντας δὲ τοὺς μουσικῆς ἀπτομένους πρὸς τὴν θεατρικὴν προσκεχωρηκέναι μοῦσαν.

28. **** εἶποι τις ὧ τᾶν, οὐδὲν οὖν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων προσεξεύρηται καὶ κεκαινοτόμηται; φημί καὶ αὐτὸς ὅτι
 10 προσεξεύρηται, ἀλλὰ μετὰ τοῦ σεμνοῦ καὶ πρέποντος. οἱ F γὰρ ἱστορήσαντες τὰ τοιαῦτα Τερπάνδρῳ μὲν τὴν τε Δώριον νήτην προσετίθεσαν, οὐ χρησαμένων αὐτῇ τῶν ἔμπροσθεν κατὰ τὸ μέλος, καὶ τὸν Μιξολύδιον δὲ τόνον ὅλον προσεξεύρασθαι λέγεται, καὶ τὸν τῆς ὀρθίου μελωδίας τρόπον
 15 τὸν κατὰ τοὺς ὀρθίους πρὸς <τε> τῷ ὀρθίῳ <καὶ τὸν> σημαντὸν τροχαῖον. εἰ δέ, καθάπερ Πίνδαρός φησι (fr. 129 Turyn), καὶ τῶν σκολιῶν μελῶν Τέρπανδρος εὐρετῆς ἦν **** ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀρχίλοχος τὴν τῶν τριμέτρων ῥυθμοποιίαν προσεξεῦρε καὶ τὴν εἰς τοὺς οὐχ ὁμογενεῖς ῥυθμοὺς
 20 ἔντασιν | καὶ τὴν παρακαταλογὴν καὶ τὴν περὶ ταῦτα 1141 κροῦσιν· πρῶτῳ δ' αὐτῷ τά τ' ἐπωδὰ καὶ τὰ τετράμετρα καὶ τὸ [προ]κρητικὸν καὶ τὸ προσοδιακὸν ἀποδέδοται καὶ ἡ τοῦ ἡρώου αὐξησης, ὑπ' ἐνίων δὲ καὶ τὸ ἐλεγείον, πρὸς δὲ τούτοις ἡ τε τοῦ ἱαμβείου πρὸς τὸν ἐπιβατὸν παίωνα
 25 ἔντασις καὶ ἡ τοῦ ηὔξημένου ἡρώου εἰς τε τὸ προσοδιακὸν καὶ τὸ κρητικόν· ἔτι δὲ τῶν ἱαμβείων τὸ τὰ μὲν λέγεσθαι παρὰ τὴν κροῦσιν, τὰ δ' ᾄδεσθαι Ἀρχιλόχον φασί

1 Diog. Bab. fr. 64 (SVF III 224) Et. M. s. v. Ἀρχιθέωρος || 11 et 18 cf. Lasserre 170sq.

1 ὅτι εἶναι codd.: transpos. Westph. εἶναι del. Volkman. ὅτι καὶ Duebner || 8 (ἴσως δ' ἄν) εἶποι Bern.; malim <καὶ μὴν ἄν> vel <'τί δ' ἄν> || 13 καὶ τὸν — λέγεται post (16) τροχαῖον transpon. W.-R. | προσεξευρήσθαι: corr. W.-R. || 15 πρὸς <τε> τῷ ὀρθίῳ <καὶ τὸν> Roßbach: πρὸς τὸν ὀρθιον || 16 εἰ] ἔτι cum Valg. edd. || 18 lac. stat. Zie., excidit ἀμφισβητεῖται vel sim., cf. p. 8, 29. 9, 3. 12 || 20 ἔντασιν α || 22 κρητικόν Burette: προκρητικόν codd. προκρητικόν Ritschl || 23 ἡρώου Salm.: πρῶτον || 25 τὸν προσοδ. καὶ τὸν κρητ. codd., corr. Ritschl (cum s)

(1141) καταδείξαι, εἰθ' οὕτω χρήσασθαι τοὺς τραγικόνους ποιη-
 B τὰς, Κρέξον δὲ λαβόντα εἰς διθύραμβον [χρήσασθαι] ἀγα-
 γεῖν. οἶονται δὲ καὶ τὴν κροῦσιν τὴν ὑπὸ τὴν ᾠδὴν τοῦτον
 πρῶτον εὑρεῖν, τοὺς δ' ἀρχαίους πάντα πρόσχορδα κροῦ-
 ειν.

5

29. Πολυμνήστω δὲ τὸν θ' ὑπολύδιον νῦν ὀνομαζό-
 μενον τόνον ἀνατιθέασι, καὶ τὴν ἐκλυσιν καὶ τὴν ἐκβο-
 λὴν πολὺ μείζω πεποιηκέναι φασὶν αὐτόν. καὶ αὐτὸν δὲ
 τὸν Ὀλυμπον ἐκείνον, ᾧ δὴ τὴν ἀρχὴν τῆς Ἑλληνικῆς τε
 καὶ νομικῆς μούσης ἀποδιδόασι, τό τε τῆς ἀρμονίας γένος ¹⁰
 ἐξευρεῖν φασι, καὶ τῶν ῥυθμῶν τὸν τε προσοδιακόν, ἐν
 ᾧ ὁ τοῦ Ἀρεως νόμος, καὶ τὸν χορεῖον, ᾧ πολλῶ κέχρηται
 ἐν τοῖς Μητροφίσι· ἐνιοὶ δὲ καὶ τὸν βακχεῖον Ὀλυμπον
 οἶονται εὑρηκέναι. δηλοῖ δ' ἕκαστον τῶν ἀρχαίων μελῶν
 C ὅτι ταῦθ' οὕτως ἔχει. Λᾶσος δ' ὁ Ἑρμιονεὺς (fr. A 10 del 15
 Grande) εἰς τὴν διθύραμβικὴν ἀγωγὴν μεταστήσας τοὺς
 ῥυθμούς, καὶ τῇ τῶν αὐλῶν πολυφωνίᾳ κατακολουθήσας,
 πλείοσί τε φθόγγοις καὶ διεγριμμένοις χρησάμενος, εἰς
 μετάθεσιν τὴν προϋπάρχουσαν ἤγαγε μουσικὴν.

30. Ὅμοίως δὲ καὶ Μελανιπίδης ὁ μελοποιὸς (fr. A 4 ²⁰
 del Grande) ἐπιγενόμενος οὐκ ἐνέμεινε τῇ προϋπαρχούσῃ
 μουσικῇ, ἀλλ' οὐδὲ Φιλόξενος οὐδὲ Τιμόθεος· οὗτος γάρ,
 ἐπταφθόγγου τῆς λύρας ὑπαρχούσης ἕως εἰς Τέρπανδρον
 τὸν Ἀντισσαῖον, διέτριψεν εἰς πλείονας φθόγγους. ἀλλὰ
 γὰρ καὶ <ῆ> ἀλχητικὴ ἀφ' ἀπλουστέρας εἰς ποικιλωτέρας ²⁵
 D μεταβέβηκε μουσικὴν· τὸ γὰρ παλαιόν, ἕως εἰς Μελανιπ-
 πίδην τὸν τῶν διθύραμβων ποιητὴν, συμβεβήκει τοὺς

2 χρήσασθαι codd. (praeter A²EγReg, qui χρῆσιν, unde διθύ-
 ράμβων χρῆσιν Volkman.): del. Lasserre || 4 πάντας: em. Westph. ||
 6 Πολυμνάστω codd., corr. W.-R. cf. p. 4, 12, 5, 17, 18 || 7.8 post
 ἐκβολὴν lac. stat. Westph., πολὺ μείζω del. W.-R. || 14 δηλοῖ Wy.:
 δῆλον || 19 μουσ. προῦπ. ἤγ. Na || 20 ὁμοίως — 24 φθόγγους post
 p. 25, 4 διεφθόγη transp. Wy. Westph. W.-R., sed οὗτος γάρ (22)
 — φθόγγους del. W.-R. ὁμοίως — 22 Τιμόθεος post φθόγγους trans-
 pon. Volkman. || 22 οὐδὲ ante Τιμόθεος edd. (cum v corr.): ὁ δὲ
 codd. || 22—24 οὗτοι . . . διέτριψαν Westph. || 23 ἕως — 24 Ἀντισ-
 σαῖον del. Volkman. | εἰς <Ἀριστοκλειδὴν> Τερπάνδριον Westph. ||
 25 ἡ add. Zie. || 26 ἕως — 27 ποιητὴν del. Volkman. W.-R.

αὐλητὰς παρὰ τῶν ποιητῶν λαμβάνειν τοὺς μισθοὺς,
 πρωταγωνιστοῦσης δηλονότι τῆς ποιήσεως, τῶν δ' αὐλη-
 τῶν ὑπηρετούντων τοῖς διδασκάλοις· ὕστερον δὲ καὶ τοῦτο
 διεφθάρη, ὥς καὶ Φερεκράτη τὸν κωμικὸν εἰσαγαγεῖν τὴν
 5 Μουσικὴν ἐν γυναικείῳ σχήματι, ὅλην κατηκισμένην τὸ
 σῶμα· ποιεῖ δὲ τὴν Δικαιοσύνην διαπνυνθανομένην τὴν
 αἰτίαν τῆς λώβης καὶ τὴν †Ποίησιν λέγουσαν (fr. 145 CAF
 I 188).

10 <ΜΟΥΣ.> Ἄλέξω μὲν οὐκ ἄκουσα· σοί τε γὰρ κλύειν
 ἔμοι τε λέξαι θυμὸς ἡδονὴν ἔχει.
 ἔμοι γὰρ ἤρξε τῶν κακῶν Μελανιππίδης, E
 ἐν τοῖσι πρῶτος δς λαβὼν ἀνῆκέ με
 χαλαρωτέραν τ' ἐποίησε χορδαῖς δώδεκα.
 ἀλλ' οὐν ὅμως οὗτος μὲν ἦν ἀποχρῶν ἀνῆρ
 15 ἔμοιγε ~~~~~ πρὸς τὰ νῦν κακά.
 Κινησίας δέ <μ'> ὁ κατάρατος Ἀττικὸς,
 ἐξαρμονίους καμπὰς ποιῶν ἐν ταῖς στροφαῖς
 ἀπολώλεχ' οὕτως, ὥστε τῆς ποιήσεως
 τῶν διθυράμβων, καθάπερ ἐν ταῖς ἀσπίσιν, F
 20 ἀριστερ' αὐτοῦ φαίνεται τὰ δεξιὰ.
 ἀλλ' οὐν ἀνεκτὸς οὗτος ἦν ὅμως ἔμοι.
 Φρῦνις δ' ἴδιον στρόβιλον ἐμβαλὼν τινα
 κάμπτων με καὶ στρέφων ὅλην διέφθορεν,
 ἐν πέντε χορδαῖς δώδεχ' ἁρμονίας ἔχων.

4 φερεκράτην NMceuvq || 7 τὴν Ποίησιν] τὴν Μουσικὴν Valg.
 τὴν [Ποίησιν] Bothe <τὴν Μουσικὴν> τὴν Ποίησιν scil. αἰτίαν εἶναι
 Bern. ἐκείνην W.-R. τὴν <Μουσικὴν τοιαύτην τὴν> ποίησιν Lasserre;
 ad sequentia cf. Düring Eranos 43, 176 et Zie. Plutarchea 1124 ||
 9 sqq. personarum notas add. edd. || 10 θυμὸς] μῦθον Kock Dür-
 ring μῦθος W.-R. || 12 πρῶτοις codd. corr. Meineke || 13 δώδεκα]
 ἐννέα W.-R. χορδαῖσιν δέκα Volk. || 15 lac. h. l. stat. Kock, qui
 et <εἰς τὴν τέχνην> ἔμοιγε proponit, post κακά Dür. || 16–21 post
 p. 26, 2 transpon. Meineke Volk. | μ' add. Meineke || 18 ἀπολώ-
 λεκέ με codd., corr. Meineke || 21 οὐν Wy.: οὐκ | ἀνεκτὸς Empe-
 rius: ἂν εἰποῖς | χούτος W.-R. | ὅμως ἔμοι Wy. ὅμως ὅμως (ἂν
 εἰποῖς· οὗτος ἦν <ἀποχρῶν> ὅμως Lasserre) || 24 πέντε χορδαῖς α²Α²
 Barb.: πενταχόρδαις vel -χορδαῖς vel -χόρδοις (sic vqs) cet. ἐπτά
 pro πέντε Burette, ἐννέα Ulrici, crucem et huic voci et δώδεχ'
 affig. W.-R.; at ioculatur comicus

1142

ἀλλ' οὖν ἔμοιγε χοῦτος ἦν ἀποχρῶν ἀνῆρ·
 εἰ γάρ τι καῖξήμαρτεν, αὐθις ἀνέλαβεν.
 ὁ δὲ Τιμόθεός μ', ὦ φιλάττη, κατορώρουχε
 καὶ διακέκναικ' αἰσχιστα. <ΔΙΚ.> Ποῖος οὐτοσί
 <ὁ> Τιμόθεος; <ΜΟΥΣ.> Μιλήσιός τις πυρρείας. 5
 κακά μοι παρέσχεν οὗτος, ἅπαντας οὓς λέγω
 παρελήλυθεν, ἄγων ἐκτραπέλους μυρμηκιάς.
 κἂν ἐντύχη πού μοι βαδιζούσῃ μόνῃ,
 ἀπέδυσσε κἀνέδυσσε χορδὰς δώδεκά'.

καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμικός (fr. 641 CAF I 551) μνημο- 10
 νεύει Φιλοξένου (fr. A 15 del Grande) καί φησιν ὅτι εἰς
 τοὺς κυκλίους χοροὺς **** μέλη εἰσηνέγκατο. ἡ δὲ Μου-
 σική λέγει ταῦτα·

ἔξαρμονίους ὑπερβολαίους τ' ἀνοσίους
 καὶ νιγλάρους, ὥσπερ τε τὰς ῥαφάνους ὄλην 15
 καμπῶν με κατεμέστωσε.'

καὶ ἄλλοι δὲ κωμωδοποιοὶ ἔδειξαν τὴν ἀτοπίαν τῶν μετὰ
 ταῦτα τὴν μουσικὴν κατακεκερματικόντων.

- B 31. Ὅτι δὲ παρὰ τὰς ἀγωγὰς καὶ τὰς μαθήσεις διόρ-
 θωσις ἢ διαστροφή γίνεται, ὁῦλον Ἀριστόξενος ἐποίησε 20
 (fr. 76 Wehrli). τῶν γὰρ κατὰ τὴν αὐτοῦ ἡλικίαν φησὶ
 Τελεσίᾳ τῷ Θηβαίῳ συμβῆναι νέῳ μὲν ὄντι τραφῆναι ἐν
 τῇ καλλίστῃ μουσικῇ, καὶ μαθεῖν ἄλλα τε τῶν εὐδοκι-

2 εἰ Barb.: ἦν vel ἦν cet. (om. Reg.) | αὐθις α¹: αὐτις ||
 4 διακέκναικ' codd., corr. Brunck || 5 ὁ add. Meineke || 6 <ΔΙΚ.>
 κακά σοι παρέσχε χοῦτος; <ΜΟΥΣ.> ἅπαντας Westph. W.-R. | οἷς
 pro οὗτος Wilamowitz Dür. || 7 παρελήλυθε gemin. codd. prae-
 ter s π₁ π₂ | ἄδων Fritzsche ἀγαπῶν Kock ἐσάγων W.-R. | post hunc
 v. inserunt vv. 14—16 Westph. W.-R. (post v. 9 Valg.) deletis ver-
 bis (12) ἡ δὲ Μουσική λέγει ταῦτα || 8 κἀτ' ἐντυχῶν Wy. || 9 ἀπέ-
 λυσσε κἀνέλυσσε codd., corr. Wy. | χορδαῖς codd.: corr. Zie. | ἐνδεκα
 pro δώδεκα Meziriac Meineke || 12 <μονωδικά> μέλη Westph.,
 <προβατίων αἰγῶν τε> W.-R. cl. Aristoph. Plut. 293; lac. signum
 addidi || 16 καμπῶν Elmsley: κάμπτων codd. (sed om s, κάμπων
 π₂) || 19 παρὰ] περὶ Volkman. Westph. || 21 αὐτοῦ Wy.: αὐτοῦ
 codd., sed ἐαντοῦ π₁

μούντων καὶ δὴ καὶ τὰ Πινδάρου, τὰ τε Διονυσίου τοῦ
 Θηβαίου καὶ τὰ Λάμπρου καὶ τὰ Πρατίνου καὶ τῶν λοι-
 πῶν ὅσοι τῶν λυρικῶν ἄνδρες ἐγένοντο ποιηταὶ κρουμά-
 των ἀγαθοί· καὶ αὐλῆσαι δὲ καλῶς καὶ περὶ τὰ λοιπὰ μέ-
 5 ρη τῆς συμπάσης παιδείας ἱκανῶς διαπονηθῆναι· παραλ-
 λάξαντα δὲ τὴν τῆς ἀκμῆς ἡλικίαν, οὕτω σφόδρα ἐξαπα-
 τηθῆναι ὑπὸ τῆς σκηνικῆς τε καὶ ποικίλης μουσικῆς, ὥς C
 καταφρονῆσαι τῶν καλῶν ἐκείνων ἐν οἷς ἀνετράφη, τὰ
 Φιλοξένου δὲ καὶ Τιμοθέου ἐκμανθάνειν, καὶ τούτων αὐτῶν
 10 τὰ ποικιλώτατα καὶ πλείστην ἐν αὐτοῖς ἔχοντα και-
 νοτομίαν· ὁρμήσαντά τ' ἐπὶ τὸ ποιεῖν μέλη καὶ διαπει-
 ρώμενον ἀμφοτέρων τῶν τρόπων, τοῦ τε Πινδαρείου καὶ
 τοῦ Φιλοξενείου, μὴ δύνασθαι κατορθοῦν ἐν τῷ Φιλοξε-
 νείῳ γενεῖ· γεγενῆσθαι δ' αἰτίαν τὴν ἐκ παιδὸς καλλίστην
 15 ἀγωγὴν.

32. Εἰ οὖν τις βούλεται μουσικῇ καλῶς καὶ κεκριμέ-
 νως χρῆσθαι, τὸν ἀρχαῖον ἀπομιμείσθω τρόπον, ἀλλὰ
 μὴν καὶ τοῖς ἄλλοις αὐτὴν μαθήμασιν ἀναπληροῦν, καὶ
 φιλοσοφίαν ἐπιστησάτω παιδαγωγόν· αὕτη γὰρ ἱκανὴ D
 20 κρῖναι τὸ μουσικῇ πρέπον μέτρον καὶ τὸ χρήσιμον. τριῶν
 γὰρ ὄντων μερῶν εἰς ἃ διήρηται τὴν καθόλου διαίρεσιν
 ἡ πᾶσα μουσικὴ, διατόνου, χρώματος, ἁρμονίας, ἐπιστή-
 μονα χρὴ εἶναι τῆς τούτοις χρωμένης ποιήσεως τὸν μου-
 σικῇ προσιόντα καὶ τῆς ἐρμηνείας τῆς τὰ πεποιημένα πα-
 25 ραδιδούσης ἐπήβολον. πρῶτον μὲν οὖν κατανοητέον ὅτι
 πᾶσα μάθησις τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ἐθισμός ἐστιν οὐδέ-
 πω προσειληφώς τὸ τίνοσ ἐνεκα τῶν διδασκομένων ἑκα-
 στον τῷ μανθάνοντι μαθητέον ἐστί. μετὰ δὲ τοῦτ' ἐνθυ-
 μητέον ὅτι πρὸς τὴν τοιαύτην ἀγωγὴν τε καὶ μάθησιν E

1 Nep. Epam. 2, 1 Plat. Menex. 236a

3 (μελῶν καὶ) κρουμάτων W.-R. || 8 καταφρονῆσαι (μέν) Turn. ||
 10 αὐτοῖς codd., corr. Steph. || 13 τοῦ add. Na || 16 εἰ οὖν — 25
 ἐπήβολον transpon. post p. 28, 7 ἐχεῶντο Westph. || 21 μερῶν] γενῶν
 Volk. || 22 διατόνου — ἁρμονίας del. Westph. et W.-R., qui inter-
 polant ἁρμονικῆς θνθμικῆς μετρικῆς || 23 εἶναι (τούτων τε καὶ)
 W.-R.

οὐδέπω προσάγεται τρόπων εξαρίθμησις· ἀλλ' οἱ μὲν πολλοὶ εἰκῇ μανθάνουσιν ὃ ἂν τῷ διδάσκοντι ἢ τῷ μανθάνοντι ἀρέσῃ, οἱ δὲ συνετοὶ τὸ εἰκῇ ἀποδοκιμάζουσιν, ὥσπερ Λακεδαιμόνιοι τὸ παλαιὸν καὶ Μαντινεῖς καὶ Πελληνεῖς· ἓνα γάρ τινα τρόπον ἢ παντελῶς ὀλίγους ἐκλεξάμενοι, οὓς ὦντο πρὸς τὴν τῶν ἡθῶν ἐπανόρθωσιν ἀρμόττειν, ταύτῃ τῇ μουσικῇ ἐχρῶντο.

33. Φανερόν δ' ἂν γένοιτο, εἴ τις ἐκάστην ἐξετάζοι[το] τῶν ἐπιστημῶν, τίνας ἐστὶ θεωρητικῇ· δηλὸν γὰρ ὅτι ἡ μὲν ἀρμονικὴ γενῶν τε τῶν τοῦ ἡρμωσμένου καὶ διαστημάτων καὶ συστημάτων καὶ φθόγγων καὶ τόνων καὶ με-
 F ταβολῶν συστηματικῶν ἐστὶ γνωστικῇ· πορρωτέρω δ' οὐκέτι ταύτῃ προελθεῖν οἷόν τε, ὥστ' οὐδὲ ζητεῖν παρὰ ταύτης τὸ διαγνῶναι δύνασθαι, πότερον οἰκειῶς εἴληφεν ὁ ποιητής, [ὅμ]οιον εἰπεῖν, ἐν Μυσοῖς τὸν Ὑποδώριον
 15 τόνον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἢ τὸν Μιξολυδίον τε καὶ Δώριον ἐπὶ τὴν ἔκβασιν ἢ τὸν Ὑποφρύγιον τε καὶ Φρύγιον ἐπὶ τὸ μέσον. οὐ γὰρ διατείνει ἡ ἀρμονικὴ πραγματεία πρὸς τὰ
 1143 τοιαῦτα, προσδεῖται δὲ πολλῶν ἐτέρων· | τὴν γὰρ τῆς οἰκειότητος δύναμιν ἀγνοεῖ. οὔτε γὰρ τὸ χρωματικὸν γέ-
 20 νος οὔτε τὸ ἐναρμόνιον ἤξει ποτ' ἔχον τὴν τῆς οἰκειότητος δύναμιν τελείαν καὶ καθ' ἣν τὸ τοῦ πεποιημένου μέλους ἡθος ἐπιφαίνεται, ἀλλὰ τοῦτο τοῦ τεχνίτου ἔργον. φανερόν δὴ ὅτι ἐτέρα τοῦ συστήματος ἢ φωνὴ τῆς ἐν τῷ συστήματι κατασκευασθείσης μελοποιίας, περὶ ἧς οὐκ ἔστι
 25 θεωρῆσαι τῆς ἀρμονικῆς πραγματείας. ὁ αὐτὸς δὲ λόγος

7 ταύτῃ W.-R.: αὐτῇ codd, αὐτῇ [τῇ] Bern. || 8 φανερόν — p. 30, 18 συνεφάνουν transpon. post p. 32, 19 ποιήμασιν Westph., φανερόν — p. 30, 8 εἰρημένα eodem W.-R. || 8 ἐξετάζοιτο codd.: corr. Pohlenz || 9 <μουσικῶν> ἐπιστημῶν W.-R. || 12 συστηματικῶν <καὶ μελοποιίας> Volk. || 13 προελθεῖν Bern. (cum Na): προσελθεῖν || 15 ὁ ποιητής] scil. Φιλόξενος | οἷον W.-R.: ὅμοιον codd, καὶ οἷον Wy. ὥς οἷον Duebner | εἰπεῖν del. W.-R. dub. | ἐν Μυσοῖς Bergk cl. Aristot. Polit. VIII p. 1342 b 7sq.:: ἐν μούσαις vel ἐν μούσαις codd. (μουσικοῖς sv et q ex corr.) εὐμούσως Wy. εὐμούσαις Lasserre cum a || 17 τὸ μέσον Volk.: τὴν μέσην || 18 τῇ ἀρμονικῇ πραγματεία codd., corr. Burette || 21 ποτ' <ἐν αὐτῷ> ἔχον Westph. (cf. p. 29, 2) || 22 μέλους Burette (cum ENa): μέλος

καὶ περὶ τῶν ῥυθμῶν· οὐδεὶς γὰρ ῥυθμὸς τὴν τῆς τελείας οἰκειότητος δύναμιν ἤξει ἔχων ἐν ἑαυτῷ· τὸ γὰρ οἰκείως αἰεὶ λεγόμενον πρὸς ἡθὸς τι βλέποντες λέγομεν. τούτου δέ φαμεν αἰτίαν εἶναι σύνθεσίν τινα ἢ μῖξιν ἢ ἀμφοτέρω. B
 5 οἷον Ὀλύμπω τὸ ἑναρμόνιον γένος ἐπὶ Φρυγίου τόνου τεθὲν παίῳ ἐπιβατῷ μιχθέν· τοῦτο γὰρ τῆς ἀρχῆς τὸ ἡθὸς ἐγέννησεν ἐπὶ τῷ τῆς Ἀθηνᾶς νόμῳ· προσληφθείσης γὰρ μελοποιίας καὶ ῥυθμοποιίας, τεχνικῶς τε μεταληφθέντος τοῦ ῥυθμοῦ μόνον αὐτοῦ καὶ γενομένου τροχαίου ἀντὶ
 10 παίῳ, συνέστη τὸ Ὀλύμπου ἑναρμόνιον γένος. ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ ἑναρμονίου γένους καὶ τοῦ Φρυγίου τόνου διαμενόντων καὶ πρὸς τούτοις τοῦ συστήματος παντός, μεγάλην ἀλλοίωσιν ἔσχηκε τὸ ἡθὸς· ἢ γὰρ καλουμένη ἀρμονία ἐν τῷ τῆς Ἀθηνᾶς νόμῳ πολὺ διέσθηκε κατὰ τὸ ἡθὸς C
 15 τῆς ἀναπείρας. εἰ οὖν προσγένοιτο τῷ τῆς μουσικῆς ἐμπεῖρῳ τὸ κριτικόν, δηλὸν ὅτι οὗτος ἂν εἴη ὁ ἀκριβὴς ἐν μουσικῇ· ὁ γὰρ εἰδὼς τὸ Δωριστὶ ἄνευ τοῦ κρίνειν ἐπίστασθαι τὴν τῆς χρήσεως αὐτοῦ οἰκειότητα οὐκ εἴσεται ὁ ποιεῖ, ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἡθὸς σώσει· ἐπεὶ καὶ περὶ αὐτῶν τῶν
 20 Δωρίων μελοποιῶν ἀπορεῖται, πότερόν ἐστι διαγνωστικὴ ἢ ἀρμονικὴ πραγματεία, καθάπερ τινὲς οἴονται, τῶν Δωρίων, ἢ οὐ.

Ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ περὶ τῆς ῥυθμικῆς ἐπιστήμης πάσης, ὁ γὰρ εἰδὼς τὸν παίῳ τὴν τῆς χρήσεως αὐτοῦ
 25 οἰκειότητα οὐκ εἴσεται διὰ τὸ αὐτὴν μόνην εἰδέναι τὴν τοῦ παίῳ ξύνθεσιν· ἐπεὶ καὶ περὶ αὐτῶν τῶν παιωνικῶν ῥυθμοποιῶν ἀπορεῖται, πότερόν ἐστι διαγνωστικὴ ἢ ῥυθμικὴ πραγματεία τούτων, καθάπερ τινὲς φασιν, ἢ οὐ διατείνει μέχρι τούτου.

2 ἑαυτῷ Na: αὐτῷ cet. || 4 εἶναι om. α || 8—13 ita dant W.-R.: ῥυθμοποιίας συνέστη [τὸ Ὀλ. ἑναρμ. γέν.]· ἀλλὰ μὴν καὶ . . . συστήματος παντός, τεχνικῶς τε μεταβληθέντος (cum Wagenero) τοῦ ῥυθμοῦ . . . ἀντὶ παίῳ, μεγάλην ἀλλ. ἔσχ. τὸ ἡθὸς || 13 ἀρμονία del. et lac. ind. Westph. || 14 κατὰ om. α et co || 20 et 21 Δωρίων et τῶν Δωρίων del. W.-R. || 21 πραγματεία <τούτων> W.-R. || 25 μόνον Volkm. Westph. || 26 ξύνθεσιν Wy.: ξύνεσιν (vel σύνεσιν) vel ξύνοισιν vel ξύνησιν codd. | παιωνικῶν del. W.-R. || 28 ἢ om. α et co ευπ₁π₂, ante καθάπερ hab. Na (et Xyl. Wy.)

Ἀναγκαῖον οὖν δύο τοῦλάχιστον γνώσεις ὑπάρχειν τῷ μέλλοντι διαγνώσεσθαι τό τ' οἰκεῖον καὶ τὸ ἀλλότριον· πρῶτον μὲν τοῦ ἡθους οὗ ἔνεκα ἡ σύνθεσις γεγένηται, ἔπειτα τούτων ἐξ ὧν ἡ σύνθεσις. ὅτι μὲν οὖν οὐδ' ἡ ἀρμονική οὐδ' ἡ ῥυθμική οὐτ' ἄλλη οὐδεμία τῶν καθ' ἐν 5 μέρος λεγομένων <ἐπιστημῶν> αὐτάρκης αὐτὴ καθ' αὐτὴν τοῦ ἡθους εἶναι διαγνωστική καὶ τῶν ἄλλων κριτική, ἀρκέσει τὰ εἰρημένα.

34. Τριῶν δ' ὄντων γενῶν εἰς ἃ διαιρεῖται τὸ ἡρμο-
 E σμένον, ἴσων τοῖς τε τῶν συστημάτων μεγέθεσι καὶ ταῖς 10
 τῶν φθόγγων δυνάμεσιν, ὁμοίως δὲ καὶ ταῖς τῶν τετρα-
 χόρδων, περὶ ἑνὸς μόνου οἱ παλαιοὶ ἐπραγματεύσαντο,
 ἐπειδήπερ οὔτε περὶ χρώματος οὔτε περὶ διατόνου οἱ πρὸ
 ἡμῶν ἐπεσκόπουν, ἀλλὰ περὶ μόνου τοῦ ἑναρμονίου, καὶ
 αὐτοῦ τούτου περὶ ἐν τι μέγεθος συστήματος, τοῦ κα- 15
 λουμένου διὰ πασῶν. περὶ μὲν γὰρ τῆς χρῶας διεφέροντο,
 περὶ δὲ τοῦ μίαν εἶναι μόνην αὐτὴν τὴν ἁρμονίαν σχε-
 δὸν πάντες συνεφώνουν. οὐκ ἂν οὖν ποτε συνίδοι τὰ περὶ
 τὴν ἁρμονικὴν πραγματείαν ὁ μέχρι αὐτῆς τῆς γνώσεως
 ταύτης προεληλυθώς, ἀλλὰ δηλονότι <ὁ> παρακολουθῶν 20
 F ταῖς τε κατὰ μέρος ἐπιστήμαις καὶ τῷ συνόλῳ σώματι τῆς
 μουσικῆς καὶ ταῖς τῶν μερῶν μίξεσί τε καὶ συνθέσεσιν.
 ὁ γὰρ μόνον ἁρμονικὸς περιγέγραπται τρόπῳ τινί. καθ-
 ὅλου μὲν οὖν εἰπεῖν, ὁμοδρομεῖν δεῖ τὴν τ' αἰσθήσιν καὶ
 τὴν διάνοιαν ἐν τῇ κρίσει τῶν τῆς μουσικῆς μερῶν, καὶ 25
 1144 μήτε προάγειν, | ὁ ποιοῦσιν αἱ προπετεῖς τε καὶ φερό-
 μεναι τῶν αἰσθήσεων, μήθ' ὕστερίζειν, ὁ ποιοῦσιν αἱ

6 ἐπιστημῶν add. Zie. || 7 διαγνωστική Westph.: καὶ γνωστική | ἄλλων] μελῶν W.-R. || 9—18 τριῶν — συνεφώνουν post p. 32, 26 ἐπιχειρήσαντα transpon. Burette, post p. 33, 5 ἐπίγνωσιν Westph.; del. Volk. || 9 τῶν γενῶν Mceu | ἡρμοσμένον, <διατόνου χρώματος ἁρμονίας> W.-R. || 10 <ἀν>ίσων Westph. | διαστημάτων Westph. || 11 τετραχόρδων <διαίρέσει> Westph. || 15 αὐτοῦ τούτου Na: αὐτοῦ τοῦ Mceu αὐτὸ τούτου cet. et edd. || 16 γὰρ om. α || 17 μόνην om. α μόνην εἶναι Lasserre || 19 μέχρις Navqs || 20 ὁ add. W.-R. || 23 καθόλου — p. 31, 5 ταῦτα transpon. post p. 31, 12 ποιείσθαι W.-R.

βραδείαι τε καὶ δυσκίνητοι. γίνεται δὲ ποτ' ἐπὶ τινων αἰσθήσεων καὶ τὸ συγκείμενον ἐκ τοῦ συναμφοτέρου, καὶ ὕστεροῦσιν αἱ αὐταὶ καὶ προτεροῦσι διὰ τινα φυσικὴν ἀνωμαλίαν. περιαιρετέον οὖν τῆς μελλούσης ὁμοδρομεῖν αἰσθήσεως ταῦτα.

35. Αἰεὶ γὰρ ἀναγκαῖον τρι' ἐλάχιστα εἶναι τὰ πίπτοντα ἅμ' εἰς τὴν ἀκοήν, φθόγγον τε καὶ χρόνον καὶ συλλαβὴν ἢ γράμμα. συμβήσεται δ' ἐκ μὲν τῆς κατὰ τὸν φθόγγον πορείας τὸ ἡρμωσμένον γνωρίζεσθαι, ἐκ δὲ τῆς
10 κατὰ χρόνον τὸν ῥυθμόν, ἐκ δὲ τῆς κατὰ γράμμα ἢ συλλαβὴν τὸ λεγόμενον· ὁμοῦ δὲ προβαινόντων, ἅμα τὴν τῆς αἰσθήσεως ἐπιφορὰν ἀναγκαῖον ποιεῖσθαι. ἀλλὰ μὴν κακεῖνο φανερόν, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται, μὴ δυναμένης τῆς αἰσθήσεως χωρίζειν ἕκαστον τῶν εἰρημένων, παρακολουθεῖν τε δύνασθαι τοῖς καθ' ἕκαστα καὶ συνορᾶν τό θ' ἄμαρ-
15 τανόμενον ἐν ἐκάστω αὐτῶν καὶ τὸ μή. πρῶτον οὖν περὶ συνεχείας γνωστέον. ἀναγκαῖον γὰρ ἔστιν ὑπάρχειν τῇ κριτικῇ δυνάμει συνέχειαν· τὸ γὰρ εὖ καὶ τὸ ἐναντίως οὐκ ἐν ἀφωρισμένοις τοῖσδε τισι γίνεται φθόγγοις ἢ χρόνοις
20 ἢ γράμμασιν, ἀλλ' ἐν συνεχέσιν, ἐπειδὴ μῖξις τις ἔστι τῶν κατὰ τὴν χρῆσιν ἀσυνθέτων μερῶν. περὶ μὲν οὖν τῆς παρακολουθήσεως τοσαῦτα.

36. Τὸ δὲ μετὰ τοῦτο ἐπισκεπτέον ὅτι οἱ μουσικῆς ἐπιστήμονες πρὸς τὴν κριτικὴν πραγματείαν οὐκ εἰσιν
25 αὐτάρχεις. οὐ γὰρ οἷόν τε τέλεον γενέσθαι μουσικόν τε καὶ κριτικὸν ἐξ αὐτῶν τῶν δοκούντων εἶναι μερῶν τῆς ὅλης μουσικῆς, οἷον ἐκ τε τῆς τῶν ὀργάνων ἐμπειρίας καὶ τῆς περὶ τὴν ᾠδὴν, ἔτι δὲ τῆς περὶ τὴν αἴσθησιν συγγυμνασίας, λέγω δὲ τῆς συντεϊνούσης εἰς τὴν τοῦ ἡρμω-
30 σμένου ξύνεσιν καὶ ἔτι τὴν τοῦ ῥυθμοῦ, πρὸς δὲ τούτοις ἐκ τε τῆς ῥυθμικῆς καὶ τῆς ἁρμονικῆς πραγματείας καὶ τῆς περὶ τὴν κροῦσίν τε καὶ λέξιν θεωρίας, καὶ εἴ τινας

6 αἰεὶ v q s || 8 τῆς μὲν α et edd. || 11 λεγόμενον <ἡθος> Amyot ||
16 περὶ <χωρισμοῦ, εἶτα περὶ> W.-R. || 20 τῶν del. W.-R., post
21 χρῆσιν transpon. Volk. || 29 ἡρμωσμένου <καὶ τοῦ λεγομένου>
W.-R.

D ἄλλαι τυγχάνουσι λοιπαὶ οὔσαι. δι' ἃς δ' αἰτίας οὐχ οἶόν
 τ' ἐξ αὐτῶν τούτων γενέσθαι κριτικόν, πειρατέον κατα-
 μαθεῖν. πρῶτον ἐκ τοῦ ἡμῖν ὑποκεῖσθαι τὰ μὲν τῶν κρι-
 νομένων τέλεια, τὰ δ' ἀτελῆ· τέλεια μὲν αὐτό τε τῶν
 ποιημάτων ἕκαστον, οἷον τὸ ἠδόμενον ἢ ἀλλούμενον ἢ 5
 κιθαριζόμενον, καὶ ἡ ἕκαστου αὐτῶν ἐρμηνεία, οἷον ἡ τ'
 αὐλῆσις καὶ ἡ ᾠδὴ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν τοιούτων· ἀτελῆ
 δὲ τὰ πρὸς ταῦτα συντείνοντα καὶ τὰ τούτων ἕνεκα γι-
 γνόμενα· τοιαῦτα δὲ τὰ μέρη τῆς ἐρμηνείας. δεύτερον ἐκ
 τῆς ποιήσεως· ὡσαύτως γὰρ καὶ αὐτὴ ὑπο*** κρίνειε γὰρ 10
 ἂν τις ἀκούων ἀλλητοῦ, πότερον ποτε συμφωνοῦσιν οἱ
 E αὐλοὶ ἢ οὐ, καὶ πότερον ἢ διάλεκτος σαφὴς ἢ τοῦναν-
 τίον· τούτων δ' ἕκαστον μέρος ἐστὶ τῆς ἀλλητικῆς ἐρμη-
 νείας, οὐ μέντοι τέλος, ἀλλ' ἕνεκα τοῦ τέλους γιγνόμε-
 νον· παρὰ ταῦτα γὰρ αὐ καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα κριθῆσε- 15
 ται τὸ τῆς ἐρμηνείας ἥθος, εἰ οἰκεῖον ἀποδίδεται τῷ παρ-
 αποδοθέντι ποιήματι, ὃ μεταχειρίσασθαι καὶ ἐρμηνεύ-
 σαι ὁ ἐνεργῶν βεβούληται. ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ ἐπὶ τῶν
 παθῶν τῶν ὑπὸ τῆς ποιητικῆς σηματομενῶν ἐν τοῖς ποιή-
 μασιν. 20

37. Ἄτ' οὖν ἡθῶν μάλιστα φροντίδα πεποιημένοι οἱ
 παλαιοί, τὸ σεμνὸν καὶ ἀπερίεργον τῆς ἀρχαίας μουσικῆς
 F προετίμων. Ἀργεῖους μὲν γὰρ καὶ κόλασιν ἐπιθεῖναι ποτέ
 φασι τῇ εἰς τὴν μουσικὴν παρανομίᾳ, ζημιῶσαι τε τὸν
 [ἐπιχειρήσαντα] πρῶτον [τοῖς] πλείοσι τῶν ἐπτά χρήσα- 25
 σθαι παρ' αὐτοῖς χορδῶν καὶ παραμιξολυδιάζειν ἐπιχει-
 ρήσαντα. Πυθαγόρας δ' ὁ σεμνὸς ἀπεδοκίμαξε τὴν κρίσιν

6 καὶ Westph.: ἡ codd. et W.-R. | αὐτῶν Volkm.: αὐτοῦ ||
 8 τὰ del. W.-R. || 9 τῆς (ποιήσεως καὶ τῆς) ἐρμ. W.-R. | δεύτε-
 ρον — αὐτὴ post v. 19 ποιήμασιν transpon. Burette || 10 (τοῦ
 κρίνειν δεῖν ἡμᾶς καὶ περὶ τῆς οἰκειότητος τῆς τε ἐρμηνείας καὶ)
 τῆς ποιήσεως ex. gr. W.-R. | καὶ αὐτὴ ὑπό(κειται. οὐ μόνον)
 κρίνειε W.-R. καὶ αὐτὴ ὑπό(κειται)· κρίνειε Lasserre ἀπορρήσειε
 pro ὑποκρίνειε sententiam requirere putat Bern. οὕτω κρίνειε
 Bury; lac. post ὑπο ind. Na R3 || 11 ἀλλητοῦ] ἀλφωδοῦ Volkm. ||
 13 ἀλφωδικῆς Volkm. || 16 παραποιοθέντι α παραδοθέντι Na παρα-
 ποθέντι R3 || 25 ἐπιχειρήσαντα del. Volkm. | τοῖς del. W.-R. ταῖς
 Volkm. || 26 χορδῶν] τόνων Westph.

τῆς μουσικῆς τὴν διὰ τῆς αἰσθήσεως· νῶ γὰρ ληπτὴν
τὴν ταύτης ἀρετὴν ἔφασκεν εἶναι. τοιγάρτοι τῇ μὲν ἀκοῇ
οὐκ ἔκρινεν αὐτὴν, τῇ δ' ἀναλογικῇ ἁρμονίᾳ· | αὐταρκές 1145
τ' ἐνόμιζε μέχρι τοῦ διὰ πασῶν στήσαι τὴν τῆς μουσικῆς
5 ἐπίγνωσιν.

38. Οἱ δὲ νῦν τὸ μὲν κάλλιστον τῶν γενῶν, ὅπερ μά-
λιστα διὰ σεμνότητα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐσπουδάζετο,
παντελῶς παρητήσαντο, ὥστε μὴδὲ τὴν τυχοῦσαν ἀντί-
ληψιν τῶν ἑναρμονίων διαστημάτων τοῖς πολλοῖς ὑπάρ-
10 χειν. οὕτως δ' ἀργῶς διάκεινται καὶ ῥαθύμως, ὥστε μὴδ'
ἔμφασιν νομίζειν παρέχειν καθ' ὅλου τῶν ὑπὸ τὴν αἰ-
σθησιν πιπτόντων τὴν ἑναρμόνιον δίεσιν, ἐξορίζειν δ' αὐ-
τὴν ἐκ τῶν μελωδημάτων· πεφλυαραγκέναι γὰρ τοὺς
<δι>δαξαντάς τι περὶ τούτου καὶ τῷ γένει τούτῳ κεχρη-
15 μένους· ἀπόδειξιν δ' ἰσχυροτάτην τοῦ τάληθ' ἔλγειν B
φέρειν οἴονται μάλιστα μὲν τὴν αὐτῶν ἀναισθησίαν,
ὡς πᾶν, ὃ τι περ ἂν αὐτοὺς ἐκφύγη, τοῦτο καὶ δὴ πάντως
ἀνύπαρκτον ὄν παντελῶς καὶ ἄχρηστον· εἴτα καὶ τὸ μὴ
δύνασθαι ληφθῆναι διὰ συμφωνίας τὸ μέγεθος, καθάπερ
20 τό τε ἡμιτόνιον καὶ τὸν τόνον καὶ τὰ λοιπὰ δὲ τῶν τοιούτων
διαστημάτων. ἡγνοήκασιν δ' ὅτι καὶ τὸ τρίτον μέγεθος
οὕτως ἂν καὶ τὸ πέμπτον ἐκβάλλοιτο καὶ τὸ ἑβδομον· ὦν
τὸ μὲν τριῶν, τὸ δὲ πέντε, τὸ δ' ἑπτὰ διέσεων ἔστι· καὶ
καθόλου πάνθ' ὅσα περιττὰ φαίνεται τῶν διαστημάτων,
25 ἀποδοκιμάζοιτ' ἂν ὡς ἄχρηστα, παρ' ὅσον οὐδὲν αὐτῶν
διὰ συμφωνίας λαβεῖν ἔστι· ταῦτα δ' ἂν εἴη ὅσα ὑπὸ τῆς C
ἐλαχίστης διέσεως μετρεῖται περισσάκις. οἷς ἀκολουθεῖν
ἀνάγκη καὶ τὸ μηδεμίαν τῶν τετραχορδικῶν διαιρέσεων
χρησίμην εἶναι, πλὴν μόνην ταύτην δι' ἧς πᾶσιν ἀρτίοις
30 χρῆσθαι διαστήμασι συμβέβηκεν· αὕτη δ' ἂν εἴη ἡ τε τοῦ
συντόνου [καὶ] διατόνου καὶ ἡ τοῦ τονιαίου χρώματος.

10 οὕτω edd. || 13 γὰρ Zie: δὲ vsq τε cet. τε (λέγειν) W.-R. ||
14 δόξαντας codd.: corr. Zie. (δοξάζοντας R3 δοξάσαντας Bern.) ||
16 αὐτῶν: corr. Steph. || 17 περ del. Volkm. || 24 φαίνεται περιττὰ
Mceu || 29 μόνην α² Reg.: μόνον α¹ et cet. || 31 καὶ del. Burette
Volkm. Westph. | cf. ad p. 10, 3

39. Τὸ δὲ τὰ τοιαῦτα λέγειν τε καὶ ὑπολαμβάνειν οὐ μόνον τοῖς φαινομένοις ἐναντιουμένων ἐστίν, ἀλλὰ καὶ ἑαυτοῖς μαχομένων. χρώμενοι γὰρ αὐτοὶ <ταῖς> τοιαύταις τετραχόρδων μάλιστα φαίνονται διαιρέσεσιν, ἐν αἷς τὰ πολλὰ τῶν διαστημάτων ἦτοι περιττά ἐστίν ἢ [ἀν]ᾶλογα· μα- 5
 D λάττουσι γὰρ αἰεὶ τὰς τε λιχανοὺς καὶ τὰς παρανήτας. ἤδη δὲ καὶ τῶν ἐστώτων τινὰς παρανιάσι φθόγγων ἀλόγων τινὶ διαστήματι, προσανιέντες αὐτοῖς τὰς τε τρίτας καὶ τὰς παρανήτας, καὶ τὴν τοιαύτην εὐδοκιμεῖν μάλιστα πως οἶονται τῶν συστημάτων χρήσιν, ἐν ᾗ τὰ πολλὰ τῶν δια- 10
 στημάτων ἐστὶν ἄλογα, οὐ μόνον τῶν κινεῖσθαι πεφυκότων φθόγγων, ἀλλὰ καὶ τινων ἀκινήτων ἀνιεμένων, ὥς ἐστι δῆλον τοῖς αἰσθάνεσθαι τῶν τοιούτων δυναμένους.

40. Χρήσιν δὲ μουσικῆς προσήκουσαν ἀνδρὶ ὁ καλὸς Ὅμηρος ἐδίδαξε. δηλῶν γὰρ ὅτι ἡ μουσικὴ πολλαχοῦ χρη- 15
 σίμη, τὸν Ἀχιλλέα πεποίηκε τὴν ὀργὴν πέττοντα τὴν πρὸς
 E τὸν Ἀγαμέμνονα διὰ μουσικῆς, ἧς ἔμαθε παρὰ τοῦ σοφω-
 τάτου Χείρωνος (I 186–189)·

‘τὸν δ’ εὗρον (φησί) φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείη,
 καλῇ δαιδαλέῃ· περὶ δ’ ἀργίρεον ζυγὸν ἦεν· 20
 τὴν ἄρετ’ ἐξ ἐνάρων πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας·
 τῇ ὄγε θυμὸν ἔτερπεν, αἶειδε δ’ ἄρα κλέα ἀνδρῶν.’

μάθε, φησὶν Ὅμηρος, πῶς δεῖ μουσικῇ χρῆσθαι· κλέα γὰρ ἀνδρῶν ἄδειν καὶ πράξεις ἡμιθέων ἔπρεπεν Ἀχιλλεῖ τῷ Πηλέως τοῦ δικαιοτάτου. ἔτι δὲ καὶ τὸν καιρὸν τῆς χρή- 25
 σεως τὸν ἀρμόττοντα διδάσκων Ὅμηρος ἀργοῦντι γυμνά-
 σιον ἐξεῦρεν ὠφέλιμον καὶ ἡδύ. πολεμικὸς γὰρ ὢν καὶ
 F πρακτικὸς ὁ Ἀχιλλεύς, διὰ τὴν γενομένην αὐτῷ πρὸς τὸν
 Ἀγαμέμνονα μῆνιν οὐ μετεῖχε τῶν κατὰ τὸν πόλεμον κιν-
 δύνων. ὠήθη οὖν Ὅμηρος πρέπον εἶναι τὴν ψυχὴν τοῖς 30
 καλλίστοις τῶν μελῶν παραθήγειν τὸν ἥρωα, ἵν’ ἐπὶ τὴν

2 <τῶν> τοῖς Volkm. Westph. || 3 ἑαυτοῖς Na: αὐτοῖς | ταῖς add. Zie. || 5 ἀνάλογα codd., corr. Meziriac || 6 αἰεὶ v et edd. || 9 παρανήτας] παρυπάτας Westph. W.-R. || 20 ἐπὶ pro περὶ edd. (et Barb.) cum codd. Homeri || 21 ὀλέσας codd. plerique

μετὰ μικρὸν αὐτῷ γενησομένην ἔξοδον παρεσκευασμένος ἦ· τοῦτο δ' ἐποίει δηλονότι μνημονεύων τῶν πάλαι πράξεων. τοιαύτη ἦν ἡ ἀρχαία μουσικὴ καὶ εἰς τοῦτο χρησίμη. | Ἡρακλέα τε γὰρ ἀκούομεν κεχρημένον μουσικῇ 1145
 6 καὶ Ἀχιλλέα καὶ πολλοὺς ἄλλους, ὧν παιδευτῆς ὁ σοφώτατος Χείρων παραδέδοται, μουσικῆς τε ἅμα ὧν καὶ δικαιοσύνης καὶ ἱατρικῆς διδάσκαλος.

41. Καθόλου δ' ὁ γε νοῦν ἔχων οὐ τῶν ἐπιστημῶν (ἀν) ἐγκλημα δῆπου θείη, εἴ τις αὐταῖς μὴ κατὰ τρόπον χρῶτο, 10
 ἀλλὰ τῆς τῶν χρωμένων κακίας ἴδιον εἶναι τοῦτο νομίσειεν. εἰ γοῦν τις τὸν παιδευτικὸν τῆς μουσικῆς τρόπον ἐκπονήσας τύχοι ἐπιμελείας τῆς προσηκούσης ἐν τῇ τοῦ παιδὸς ἡλικίᾳ, τὸ μὲν καλὸν ἐπαινέσει τε καὶ ἀποδέξεται, 15
 φέξει δὲ τὸ ἐναντίον ἐν τε τοῖς ἄλλοις καὶ ἐν τοῖς κατὰ μουσικὴν, καὶ ἔσται ὁ τοιοῦτος καθαρὸς πάσης ἀγεννοῦς B
 πράξεως, διὰ μουσικῆς τε τὴν μεγίστην ὠφέλειαν καρπωσάμενος, ὄφελος ἂν μέγα γένοιτο αὐτῷ τε καὶ πόλει, μηθεὶ μὴτ' ἔργῳ μῆτε λόγῳ χρώμενος ἀναρμόστῳ, σῶζων αἰεὶ καὶ πανταχοῦ τὸ πρέπον καὶ σῶφρον καὶ κόσμιον.

42. Ὅτι δὲ καὶ ταῖς εὐνομωτάταις τῶν πόλεων ἐπιμελὲς γεγένηται φροντίδα ποιεῖσθαι τῆς γενναίας μουσικῆς, 20
 πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα μαρτύρια παραθέσθαι ἔστι, Τέρπανδρον δ' ἂν τις παραλάβοι τὸν τὴν γενομένην ποτὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις στάσιν καταλύσαντα, καὶ Θαλήταν τὸν 25
 Κρηῖτα, ὃν φασὶ κατὰ τι πνυδόχρηστον Λακεδαιμονίοις παραγενόμενον διὰ μουσικῆς ἰάσασθαι ἀπαλλάξαι τε τοῦ κατασχόντος λοιμοῦ τὴν Σπάρτην, καθάπερ φησὶ Πρατίνας C
 (fr. 8 Bgk.). ἀλλὰ γὰρ καὶ Ὅμηρος τὸν κατασχόντα λοιμὸν τοὺς Ἕλληνας παύσασθαι λέγει διὰ μουσικῆς· ἔφη γοῦν 30
 (A 472sqg.)·

22 cf. Plut. Lyc. 28, 10 || 24sqg. cf. Diog. Bab. (SVF III) fr. 84. 83

8 ἂν add. Zie. || 9 αὐταῖς Na edd.: αὐτός || 10 ἴδιον (ἀν) Castiglioni || 11 εἰ γοῦν W.-R.: εἴτ' οὖν || 16 τε] δὲ Duebner W.-R. || 17 αὐτῷ Na: αὐτῷ | (τῇ) πόλει malit Bern. | μηδενὶ edd. || 19 αἰεὶ edd. || 20 ἐν ταῖς Na Lasserre || 23 παραβάλοι malit Bern. || 25 Λακεδαιμονίους: corr. Zie.

οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰλάσκοντο,
καλὸν αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
μέλλοντες Ἐκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.'

τούτους τοὺς στίχους, ἀγαθὲ διδάσκαλε, κολοφῶνα τῶν
περὶ τῆς μουσικῆς λόγων πεποιήμαι, ἐπεὶ φθάσας σὺ τὴν 5
μουσικὴν δύναμιν διὰ τούτων προαπέφηνας ἡμῖν· τῷ γὰρ
ὄντι τὸ πρῶτον αὐτῆς καὶ κάλλιστον ἔργον ἢ εἰς τοὺς θεοὺς
D εὐχάριστός ἐστιν ἀμοιβή, ἐπόμενον δὲ τούτῳ καὶ δεύτε-
ρον τὸ τῆς ψυχῆς καθάρσιον καὶ ἐμμελές καὶ ἐναρμόνιον
σύστημα.'

10

Ταῦτ' εἰπὼν ὁ Σωτήριχος ἔχεις' ἔφη 'τοὺς ἐπικυλικί-
ους περὶ μουσικῆς λόγους, ἀγαθὲ διδάσκαλε.'

43. Ἐθανμάσθη μὲν οὖν ὁ Σωτήριχος ἐπὶ τοῖς λεχθεῖσι·
καὶ γὰρ ἐνέφαινε διὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς φωνῆς τὴν
περὶ μουσικὴν σπουδὴν. ὁ δ' ἐμὸς διδάσκαλος 'μετὰ τῶν 15
ἄλλων' ἔφη 'καὶ τοῦτ' ἀποδέχομαι [ἐκατέρου] ὕμνων, ὅτι
τὴν τάξιν ἐκάτερος τὴν [αὐτὸς] αὐτοῦ ἐφύλαξεν· ὁ μὲν γὰρ
Λυσίας, ὅσα μόνον χειρουργοῦντι κιθαρωδῷ προσῆκεν
εἰδέναι, τούτοις ἡμᾶς εἰστίασεν· ὁ δὲ Σωτήριχος, ὅσα καὶ
E πρὸς ὠφέλειαν καὶ πρὸς θεωρίαν, ἀλλὰ γὰρ καὶ δύναμιν 20
καὶ χρῆσιν μουσικῆς συντείνει, διδάσκων ἡμᾶς ἐπεδαφι-
λεύσατο. ἐκεῖνο δ' οἶμαι ἐκόντας αὐτοὺς ἐμοὶ καταλελοι-
πέναι· οὐ γὰρ καταγνώσομαι αὐτῶν δειλίαν ὡς αἰσχυνθέν-
των κατασπᾶν μουσικὴν εἰς τὰ συσσίτια· εἰ γὰρ πού [καὶ]
χρησίμη, καὶ παρὰ πότον, ὡς ὁ καλὸς Ὅμηρος ἀπέφηνε· 25
'μολπὴ' γὰρ πού φησιν (α 152)

'ὄρχηστὺς τε, τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.'

καί μοι μηδεὶς ὑπολαβέτω ὅτι πρὸς τέρψιν μόνον χρησί-
μην ᾤκηθῃ μουσικὴν Ὅμηρος διὰ τούτων, ἀλλὰ γὰρ βαθύ-
F τερός ἐστι νοῦς ἐγκεκρυμμένος τοῖς ἔπεσιν. εἰς γὰρ ὠφέ- 30

5 τῆς om. Na R2 || 8 δὲ om. v q s α¹ || 11 ἐπικυλικίους Hemster-
husius: ἐπικυλικίους codd. praeter Mceu qui ἐπικυκλίους (ἐγκυ-
κλίους Wy. cl. p. 11, 16) || 16 ἐκατέρου om. π₁¹, del. W.-R. || 17 αὐτὸς
del. Volk. Westph. || 24 καὶ del. Zie. (cum Na R3) || 25 παρὰ
πότον ὡς Valg.: παρατετονώς codd. (παρὰ τε τὸν <σίτον καὶ παρὰ
τὸν πότον> ὡς Lasserre)

λειαν καὶ βοήθειαν τὴν μεγίστην <τοῖς τοι>οὔτοις και-
ροῖς παρέλαβε μουσικὴν, λέγω δ' εἰς τὰ δεῖπνα καὶ τὰς
συνουσίας τῶν ἀρχαίων. συνέβαινε γὰρ εἰσάγεσθαι μου-
σικὴν ὡς ἱκανὴν ἀντισπᾶν καὶ πραῦνειν τὴν τοῦ οἴνου
ὑπόθερμον δύναμιν, καθάπερ πού φησι καὶ ὁ ὑμέτερος
Ἀριστόξενος (fr. 122 Wehrli)· ἐκεῖνος γὰρ ἔλεγεν εἰσάγεσθαι
μουσικὴν, παρ' ὅσον ὁ μὲν οἶνος σφάλλιν πέφυκε τῶν
ἁδὴν αὐτῷ χρησαμένων τὰ τε σώματα καὶ τὰς δια | νοίας, 1147
ἡ δὲ μουσικὴ τῇ περὶ αὐτὴν τάξει τε καὶ συμμετρίᾳ εἰς
10 τὴν ἐναντίαν κατάστασιν ἄγειν τε καὶ πραῦνειν. παρὰ τοῦ-
τον οὖν τὸν καιρὸν ὡς βοηθήματι τῇ μουσικῇ τοὺς ἀρχαίους
φησὶ κεχρησθαι Ὅμηρος.

44. Ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ μέγιστον ὑμῖν ὧ ἑταῖροι καὶ μάλι-
στα σεμνοτάτην ἀποφαῖνον μουσικὴν παραλέλειπται. τὴν
15 γὰρ τῶν ὄντων φορὰν καὶ τὴν τῶν ἀστέρων κίνησιν οἱ περὶ
Πυθαγόραν καὶ Ἀρχύταν καὶ Πλάτωνα καὶ οἱ λοιποὶ τῶν
ἀρχαίων φιλοσόφων οὐκ ἄνευ μουσικῆς γίνεσθαι καὶ
συνεστάναι ἔφασκον· πάντα γὰρ καθ' ἁρμονίαν ὑπὸ τοῦ
θεοῦ κατεσκευάσθαι φασίν. ἄκαιρον δ' ἂν εἶη νῦν ἐπεκτεί-
20 νειν τοὺς περὶ τούτου λόγους, <καθ' >αρώτατον δὲ καὶ μου-
σικώτατον τὸ παντὶ τὸ προσήκον μέτρον ἐπιτιθέναι.' ταῦτ'
εἰπὼν ἐπαιώνισε, καὶ σπείσας τῷ Κρόνῳ καὶ τοῖς τούτου
παισὶ <καὶ> θεοῖς πᾶσι καὶ Μούσαις, ἀπέλυσε τοὺς ἐστιω-
μένους.

1 τοῖς τοιούτοις Zie.: ἐν τοῖς b v q s π₁ π₂ Na V₃ τὰ τοῖς R₃ αὐ-
τοῖς cet. codd. τοῖς Volk_m. τοιούτοις W.-R. ἀργοῖς Bury || 2 παρ-
έβαλε Bern. || 5 ἡμέτερος v q s π₁ || 9 αὐτὴν codd., corr. Westph. ||
10 ἄγει ... πραῦνει: corr. Zie. || 13 ὑμῖν Wy. (et quaedam Aldinae
in mg.): ὑμῶν || 19 ἀπεκτείνειν ac N₁ ὑπεκτείνειν N ἀποτείνειν Her-
werden (cum Laur. 80, 21 et 30) || 20 καθαρώτατον Zie.: ἀνώτατον
codd. ἀγιώτατον Amyot || 21 τὸ παντὶ τῷ παντὶ v q s u | τὸ² om.
M ceu N₁ || 23 καὶ add. Zie.: σὺν edd. (cum R₃?), om. codd. ||
Μούσαις] πάσαις Zie.

INDICES AD LIBELLVM DE MVSICA

I. INDEX AVCTORVM LAVDATORVM

- Ἀλέξανδρος ἐν τῇ Συναγωγῇ τῶν περὶ Φρυγίας* 5, 3
Ἀλκαῖος 12, 7 (fr. 3 Bgk.).
Ἀλκμάν 5, 22 (fr. 114 Bgk.); 12, 22 (fr. 102); 14, 16. —
Ἀλκμανικὴ καινοτομία 11, 3
ἀναγραφὴ ἢ ἐν Σικυῶνι 3, 5; 8, 6
ἀναγραφὴ ἢ τῶν Παναθηναίων 7, 22
Ἀντικλείδης (ἐν τοῖς *Δηλιακοῖς*) 12, 13
Ἀριστόξενος 9, 17 (fr. 83 Wehrli); ἐν τῷ πρώτῳ περὶ μουσικῆς 13, 6 (fr. 80); 13, 15 (fr. 81); ἐν τοῖς *Ἱστορικοῖς* † τοῖς *Ἀρμονικοῖς* 13, 20; ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν *Μουσικῶν* 14, 9 (fr. 82); 26, 20 (fr. 76); 37, 6 (fr. 122)
Ἀριστοτέλης 19, 19 (fr. 47); 20, 16; 21, 6
Ἀριστοφάνης ὁ κωμικός 26, 10 (fr. 641)
Γλαῦκος ὁ ἐξ Ἰταλίας ἐν συγγράμματι τινὶ τῷ περὶ τῶν ἀρχαίων ποιητῶν τε καὶ μουσικῶν 4, 26; *συγγραφῆς τῆς ὑπὲρ τῶν ἀρχαίων ποιητῶν* 7, 11; 9, 4, 16
Διονύσιος ὁ Ἰαμβός 13, 12
 [Euripides] 12, 12 (fr. 484 N.²)
Ἡρακλείδης ἐν τῇ Συναγωγῇ τῶν ἐν μουσικῇ (ἐνδοκιμησάντων) 3, 1 (fr. 157 Wehrli)
Ἰστρος ἐν ταῖς Ἐπιφανείαις 12, 14
Κόρινθα 12, 23 (fr. 29 Bgk.)
Μελανιππίδης 13, 8; 24, 20, 26; 25, 11
Ὅμηρος 2, 13 (A 472—474); 34, 15 (I 186—189); 35, 28 (A 472—474); 36, 25 (a 152); cf. 4, 2; 5, 8; 6, 7; 36, 29; 37, 12
Παναθήναια v. ἀναγραφὴ
Πίνδαρος 5, 22 (fr. 218 Turyn); 13, 9 ἐν *Παιᾶσιν* (fr. 75); 23, 16 (fr. 129); 8, 25, 26; 14, 16; 27, 1. — *Πινδάρειος τρόπος* 16, 24
Πλάτων ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Πολιτείας 13, 1 (398e); 14, 6 (399a sqq.); ἐν τῷ *Τιμαίῳ* 18, 1. 4 (36a); 14, 12; 19, 18, 20; 37, 16
Πλατωνικοὶ 2, 24
Πρατίνας 7, 4 (fr. 6 Bgk.); 8, 22 (fr. 7); 35, 27 (fr. 8); 27, 2
Σαπφώ 13, 16 (fr. a 88 Gallavotti)
Σικυῶν v. ἀναγραφὴ
Τίμαιος v. Πλάτων
Φερεκράτης ὁ κωμικός 25, 4 (fr. 145 K.)

II. INDEX NOMINVM ET RERVM AD REM MVSICAM PERTINENTIVM

- Ἀγαμέμνων* 3, 21; 34, 17, 29
ἀγωγή διθυραμβική 24, 16; *καλλίστη* 27, 15, 29; cf. 26, 19
ἄγων μουσικός 7, 23; *Πυθικός* 17, 4
ἀγωνία = *ἄγων* 22, 24
ᾄδειν 3, 15; 8, 3; 23, 27; 32, 5; 34, 24
ἄηρ πεπληγμένος αἰσθητός ἀκοῇ = *φωνή* 2, 4
Ἀθηνᾶ Apollinem tibiis canere docuit 12, 24; *Ἀ-ᾤς νόμος* 29, 7, 14; 14, 20
Ἀθηναῖος v. *Δάμων*, *Δράκων*, *Λαμπροκλῆς*
Αἰόλιος νόμος 4, 16
αἰσθήσεις 21, 19–22, 3; 30, 24 – 31, 5, 12sq. 28; 33, 1–11; cf. 2, 5
Αἰσχύλος 16, 18
ἀκίνητοι φθόγγοι 34, 12
ἀκοή 2, 5; 21, 22; 31, 6sq. 33, 2
Ἀκραγαντίνος Μέγυλλος 14, 13
Ἀλεξανδρεὺς Σωτήριχος 1, 18
ἄλογον διάστημα 34, 5, 7, 11
Ἀμφίων ὁ Διὸς καὶ Ἀντιόπης 3, 3
ἀναισθησία 33, 16
ἀναλογία 18, 20; 19, 11. — *ἀναλογική ἁρμονία* 33, 3
ἀνάπειρα 29, 15
ἀνάρμοστος 35, 18
Ἀνδρέας ὁ Κορινθίος 16, 27
Ἀνθηδών τῆς Βοιωτίας 3, 9
Ἀνθης ὁ ἐξ Ἀνθηδόνης 3, 9
ἀνέναι chordam 25, 12; 34, 12
ἀνόμιος 18, 16
Ἀντιγενεΐδαιοι 17, 10; *Ἀ-ειος τρόπος* 17, 8
Ἀντιόπη 3, 4
Ἀντισσαῖος Τέρπανδρος 24, 23
ἀνύπαρκτον 33, 18
ἀνωμαλία φυσική 31, 3
ἄπειρος φύσις 21, 8
ἀπερίεργον, τὸ τῆς ἀρχαίας μουσικῆς 32, 22
Ἀποδείξεις αἱ ἐν Ἀρκαδίᾳ 8, 16
ἀποδιδόναι — παραποδιδόναι 32, 16
Ἀπόθετος νόμος 4, 10; 5, 20
Ἀπόλλων 3, 12; 6, 23; *inventor musicae* 11, 27sq. (2, 13; 36, 1); v. *Ἐκάεργος*
Ἀργεῖοι 22, 17; 32, 23; v. *Σακάδας*
Ἄργος; αἱ ἐν Ἀ. ἱέρειαι 3, 7; τὰ ἐν Ἀ. *Ἐνδυμάτια* 8, 17
Ἄρδαλος Τροιζήριος 5, 16
Ἄρης 14, 20; *Ἄρεως νόμος* 24, 12; cf. 3, 20 app.
ἀριθμητικὸς λόγος 19, 29; *μεσότης* 18, 12; 19, 23
Ἀρκάδες 5, 13
Ἀρκαδία 8, 17
Ἀρμάτειος νόμος 7, 6, 10, 15
ἀρμόζειν 13, 15; 14, 8; 20, 1; 34, 26 (-ττ); *ἤρμουςται* 21, 5 τὸ *ἤρμουςμένον* 28, 10; 30, 9; 31, 9, 29
ἁρμονία 6, 1; 14, 25; 17, 1; 18, 3; 19, 19, 21; 21, 6 – 18; 25, 24; 37, 18; *ἀναλογική* 33, 3; *Λύδιος* 13, 3, 10; *Μιξολύδιος* 13, 14 (14, 2); *μία μόνη* 30, 17; *ψυχική* 18, 14; = τὸ *ἐναρμόνιον* (γένος) 10, 1; 16, 14; 24, 10; 27, 22
Ἁρμονικά v. *Ἀριστόξενος* ind. I
ἁρμονικός v. *ἐμπειρία*, *ἐπιστήμη*, *μεσότης*, *νόμος*, *πραγματεία*, *ὑπεροχή*; *ἁρμονικοὶ* (ἄνδρες) 2, 27; 9, 1; *ἁρμονικῶς* 18, 16
Ἄρτεμις 3, 12
ἄρτιος 21, 10, 12, 13, 14; 33, 29
ἀρτιωπέρισσος 21, 9, 12, 15
ἀρχαῖκός 10, 13; 11, 10
ἀρχαῖος 16, 25; 22, 22; οἱ *ἀρχαῖοι* 9, 2; 22, 27 (*ἀρχαῖο-*

INDEX NOMINVM ET RERVM

τεροι); 23, 8; 24, 4; 33, 7; 37, 3. 11. 17 (φιλόσοφοι); v. μέλος, μουσική, τρόπος
Αρχιλόχος 4, 26; 5, 14; 7, 14; 9, 5. 6. 8; 23, 18. 27
Αρχύτας 37, 16
Ἀσία 6, 12; *Ἀσιὰς κithάρα* 6, 10
ἄσμα 8, 23
ἀστέρων κίνησις 37, 15
ἀσύνθετος v. *δίτονον*, *ἡμιτόνιον*, *μέρος*
ἀτελές ~ *τέλειον* 32, 4. 7
Ἀττικὸς Κινησίας 25, 16
αὐλεῖν 7, 21; 10, 13; 13, 7; 27, 4; 32, 5
αὐλησις 6, 27; 9, 9; 32, 7
αὐλητής 6, 22; 7, 18; 12, 19; 13, 21; 25, 1. 2; 32, 11
αὐλητική τέχνη 7, 10; *ἐρμηνεία* 32, 13; 12, 4; 24, 25
αὐλητικοὶ νόμοι 6, 21
αὐλοποιός 17, 3
αὐλός, *αὐλοῖ* 12, 3. 6. 11. 20; 17, 4; 22, 10. 19; 24, 17; 32, 12
αὐλωδία 5, 2
αὐλωδικά 5, 10; -*κὴ μουσα* 5, 16; -*κοὶ νόμοι* enumerantur 4, 5sq. 5, 11. 20; 8, 28
αὐλωδοί 7, 21
αὐξάνειν: *ἠϋξημένον ἡρώων* 23, 25
αὐξησις τοῦ ἡρώων 23, 23
Ἀφροδίτης καὶ Ἥφαιστον (immo *Ἄρεως*) γάμος 3, 19
Ἀχαιοί 2, 14; 36, 2 (ex A 47, 3)
Ἀχιλλεύς 34, 16. 24. 28; 35, 5
βακχεῖος 24, 13
Βοιωτία 3, 10; *Βοιωτῖος νόμος* 4, 15
Βοιωτοί 5, 13
γένος ὀνθμῶν . . . *μελοποιῶν* . . . *ὀνθμοποιῶν* 10, 21; (τόνων) 16, 17; *Φιλοξένειον* 27, 14; *χρωματικόν* . . . *ἐναρμόνιον* 28, 20; *ἐναρμόνιον* 29, 5. 10. 11; *κάλλιστον* 33, 6 (14); τοῦ *ἡρμοσμένου τρία* 30, 9
γεωμετρικὴ δύναμις 20, 15; *μεσότης* 18, 12

γῶναι 31, 17 (*γνωστέον*)
γνωρίζειν 31, 9
γνώσις 30, 1 (δύο). 19
γνωστική (ἐπιστήμη) 28, 12
Γορτύνιος Θαλήτας 8, 11
γράμμα 31, 8. 10. 20
γραμμαὶ 2, 7
γραμματική τέχνη definitur 2, 6
γραμματικοὶ καὶ ἁρμονικοὶ 2, 27
Γυμνοπαῖδιαι 8, 15
δάκτυλος v. *εἶδος*; *Δάκτυλοι Ἰδαῖοι* 5, 5
Δάμων ὁ Ἀθηναῖος 14, 3
Δαναός 22, 19
δάφνη Τεμπική 12, 18
† Δεῖος νόμος 4, 11
Δελφοί 3, 13; 12, 18; v. *Φιλάμων*
Δήλος 12, 8. 20
Δημόδοκος Κερκυραῖος 3, 18
διαβιβάζειν 9, 22; 15, 14
διαγῶναι 28, 14; 30, 2; *διαγνωστικός* 29, 20. 27; 30, 7
διάζευξις 13, 24; cf. *διεζευγμένων*
διαίρειν 10, 16; 30, 9
διαίρεσις τετραχόρδων 34, 4; *τετραχορδική* 33, 28; 10, 3
διάλεκτος σαφής 32, 12; *κρουσματικά* 17, 18
διάνοια 30, 25; 37, 8
διὰ πασῶν v. *διάστημα*, *συμφωνία*, *σύστημα*
διὰ πέντε v. *διάστημα*
διαρρίπτειν 24, 24; cf. *διεργιμένοι φθόγγοι*
διάστημα ἄλογον 34, 5. 8. 11; *ἄρτιον* 33, 29; *περιττόν* 33, 24; 34, 5; *δύο μέσα* 18, 19; *διὰ πασῶν* 19, 4; 20, 9; *διὰ τεττάρων καὶ διὰ πέντε* 19, 4; 20, 7; *διπλάσια καὶ τριπλάσια* 18, 6; *ἐναρμόνια* 33, 9; cf. 18, 8. 17. 23; 28, 10; 33, 21
διαστροφὴ = *διαφθορά* 26, 20
διάτονον (γένος) 9, 19. 21. 28; 10, 5; 27, 22; 30, 13; 33, 31

INDEX NOMINVM ET RERVM

(σύντονον); διάτονος παρυπάτη 9, 22; λιχανός 9, 24
 διαφθορά musicae 23, 4; 25, 4. 23; cf. παραφθορά
 διαφωνεῖν 15, 21; διαφώνως 15, 16
 διαφωνία 3, 1
 διεzeugμένων νήτη 18, 23; 19, 8. 9. 11
 διεσπριμένοι φθόγγοι 24, 18; cf. διαρρίπτειν
 δίεσις 10, 6; 33, 23. 27; έναρμόνιος 33, 12
 διθύραμβος 9, 14; 24, 2. 27; 25, 19; διθύραμβική αγωγή 24, 16; λέξις 4, 21
 δικαιοσύνη 25, 6; 35, 6
 Διονύσιος ὁ Θηβαῖος 27, 1
 διπλάσιος λόγος 18, 21; 20, 1. 10; 21, 3; διπλασίων λόγος 18, 20
 δίτονον ασύνθετον — σύνθετον 10, 10
 Δράκων ὁ Ἀθηναῖος 14, 12
 δύναμις τοῦ τονισμοῦ 10, 8;
 γεωμετρική 20, 15; τελεία τῆς οἰκειότητος 28, 22; 29, 2;
 φθόγγων 30, 11; κριτική 31, 18; μουσικῆς 36, 6. 20; ὑπόθερμος τοῦ οἴνου 37, 5
 Δώριος τόνος 8, 1; 9, 27; 28, 16; παρθένεια 14, 15; τρόπος 14, 18; νήτη 23, 11; μελοποιεῖται 29, 20. 21; Δώρα 16, 6
 Δωριστὶ 8, 3; 13, 18; 14, 7. 14; 29, 17
 Δωριώνειοι 17, 8; Δωριώνειος τρόπος 17, 10
 ἐγκύκλιος παιδεία 11, 16
 εἶδος κατὰ δάκτυλον 7, 16; τῆς τάσεως 6, 5; ὀρθῶν, μελοποιῶν, ὀρθομοποιῶν 10, 22
 Ἐκάεργος 2, 15; 36, 3 (ex A 474)
 ἐκβασίς 28, 17
 ἐκβολή 24, 7
 ἐκκελυμένη ἁρμονία 14, 6
 ἐκλυσίς 24, 7
 ἐκμελές 10, 6. 8

ἐκτράπελοι μυρμηκίαί 26, 7
 ἐλεγείον, -γεία 4, 6; 8, 20; 23, 23; μεμελοποιημένα 7, 21. 24
 Ἐλεγιοι (?) νόμος 4, 10
 Ἑλλάς 7, 1
 Ἑλληνες 5, 5; 7, 2; 22, 4. 28; 35, 29; Ἑλληνική μουσα 24, 9; μουσική 10, 19
 ἑμμελές σύστημα 36, 9; 3, 15
 ἐμπειρία ὄργανον καὶ . . . περὶ τὴν ᾠδὴν 31, 27
 ἐμφασίς 33, 11
 ἐναρμόνιον γένος 9, 18; 28, 21; 29, 5. 10. 11; 30, 14; τὰ ἐναρμόνια 10, 1. 15; διαστήματα 33, 9; δίεσις 33, 12; σύστημα 36, 9; πυκνόν 10, 11
 Ἐνδρομή (ποίημα Ἰέρακος) 22, 24
 Ἐνδυμάτια: τῶν ἐν Ἀργεῖ τὰ Ἐ. καλούμενα 8, 17
 ἔνεκα: τὸ τίνας ἐν. 27, 27; οὐ ἐν. 30, 3; ἐν. τοῦ τέλους 32, 14
 ἔντασις 23, 20. 25
 ἐξαρμόνιοι καμπαί 25, 17; 26, 14
 ἐξευρεῖν 24, 11
 Ἐπανεμένη Ἀνδιστὶ 14, 1
 ἔπη = versus heroici 4, 6. 18. 19. 20; 5, 8; 36, 30
 ἐπιβατὸς Παίων 23, 24; 29, 6
 ἐπίγνωσις τῆς μουσικῆς 33, 5
 ἐπικυλίκειοι λόγοι 36, 11
 ἐπιστήμη 28, 9; 35, 8; μουσική 2, 9. 19; 14, 12; (22, 29); ὀρμονική 28, 10; 30, 4; ὀρθμική 29, 23; 30, 5; κατὰ μέρος 30, 21
 ἐπιστήμων μουσικῆς 1, 17; 31, 24; 27, 22
 ἐπίτριτος ἀριθμὸς 18, 27. 29; 19, 2. 14; λόγος 20, 8. 22; 21, 4
 ἐπόγδοος λόγος 20, 10; 21, 2
 ἐπτάφθογγος λύρα 24, 23
 ἐπωδά 23, 21
 ἐρμηνεία 17, 1; 27, 24; 32, 6. 13. 16; ἐρμηνεύσαι 32, 17
 Ἐρμιονεὺς Λάσος 24, 15

INDEX NOMINVM ET RERVVM

ἐρωτικά 14, 19
 ἐστῶτες φθόγγοι 34, 7
 Εὐβοία 3, 8
 εὐρεῖν 13, 16; 14, 3; 24, 4
 εὐρεσις 9, 20
 εὐρεταί τῆς πρώτης μουσικῆς 11,
 24; 8, 7; 9, 19; 11, 27; 12, 5;
 13, 21; 23, 17
 εὐρημα 12, 3, 25
 εὐνομώταται πόλεις 35, 20
 εὐφρονότερον 3, 14

Ζεύς Amphionis pater 3, 4;
 Σθένιος 22, 20; μὰ Δία 14, 9

ἡγεμών 10, 7
 Ἡετίων 34, 21 (ex I 188)
 ἦθος 9, 25; 15, 11; 16, 8; 29, 3.
 7, 13. 14. 19; 30, 3. 7; 32,
 21; τοῦ πεποιημένου μέλους
 28, 23; τῆς ἐρμηνείας 32, 16
 ἡμιόλιος (ἀριθμός) 18, 28; 19, 1.
 2. 15; 21, 4; λόγος 20, 5. 22
 ἡμιτόνιον 10, 14. 16; 33, 20
 Ἡρακλῆς 12, 17; 35, 4
 ἡρωϊκαὶ ὑπεθέσεις 9, 13
 ἡρῶν (αὐξήσεις τοῦ ἡ.) 23, 23;
 ἡυξημένον 23, 25
 Ἥφαιστος (immo Ἄρης) 3, 20

Θαλήτας ὁ Γορτύνιος 8, 11; ὁ
 Κρής 9, 3; 35, 24; 7, 14; 8,
 18; 9, 5. 10. 16; 11, 1
 Θάμυρις τὸ γένος Θορᾶς 3, 14
 θέατρον 13, 1; 22, 30; 23, 1;
 θεατρικὴ μοῦσα 22, 28; 23, 6
 θεῖος 21, 20 (αἰσθήσεις); τὸ
 θεῖον 22, 33; θεῖόν τι (ἀρμο-
 νία) 19, 19; φύσις 19, 21
 θεματικόν 11, 7
 θεός Apollo 2, 13; 12, 2. 5. 6.
 21; 36, 1; mundi creator 37,
 19; 23, 2; θεοί 6, 26; 7, 2;
 11, 20; 12, 25, 29; 36, 7;
 πάντες 37, 23; cf. 21, 21;
 22, 1
 θεωρεῖν ἀπὸ τοῦ θεοῦ dictum
 23, 2
 θεωρεῖται 31, 32

Θηβαῖος Κλονᾶς 5, 14; Τελεσίας
 26, 22; Διονύσιος 27, 1
 Θράσυλλος ὁ Φλιάσιος 16, 27
 θρηῖνος 3, 8; 13, 4; θρηνώδης
 σύστασις 13, 5; θρηναδικὴ
 ἀρμονία 14, 5

ἱαμβεῖον 23, 24. 26
 Ἰαμβος v. ind. I Διονύσιος
 Ἰᾶς (ἀρμονία) 14, 3. 22
 ἰᾶσθαι 35, 26; ἱατρικὴ 35, 7
 Ἰδαῖοι Δάκτυλοι 5, 5
 Ἰέραξ poeta 22, 23
 Ἰθακήσιος Φήμιος 3, 20
 Ἰλῖον πόρθησις 3, 19
 Ἰμεραῖος Στησίχορος 7, 13
 Ἰππῶνας 6, 17; 7, 20
 ἰσομετρία 19, 25
 Ἰταλία 4, 26; 9, 12

καθάρσιον ψυχῆς σύστημα 36, 9
 καινοτομεῖν 23, 9; καινοτομία 27,
 10; Ἀλκιμανικὴ καὶ Στησιχο-
 ρεῖος 11, 4
 κάλλιστον τῶν γενῶν (ἐναρμύ-
 νιον) 33, 6
 καμπαί 26, 16; ἐξαρμόνιοι 25,
 17. — κάμπτειν 25, 23
 Κάρνεα 6, 13
 Καστόρειον μέλος 22, 11
 κατατύμματα 17, 12
 κατεαγνῖα καὶ κωτίλη musica
 12, 29
 κεκλασμένα μέλη 17, 21
 Κερκυραῖος Δημόδοκος 3, 18
 Κηπίων νόμος ἀλφωδικός 4, 11;
 κιθαρωδικός 4, 16; Terpan-
 dri discipulus 6, 9
 κιθάρα ab Apolline inventa 12,
 4; 6, 9; 12, 20
 κιθαρίζειν 32, 6
 κιθαριστικὴ ab Apolline in-
 venta 12, 4
 κιθαρωδία et κιθαρωδικὴ ποίησις
 ab Amphione inventa 3, 2;
 -δίας vel -δικοὶ νόμοι 4, 13.
 15; 5, 24; προοίμια 4, 18;
 τέχνη 4, 23; -δικῶν ποιητής
 3, 26; 5, 26. 28; 6, 15; 16, 12

INDEX NOMINVM ET RERV

κιθαρωδός 6, 11. 12; 17, 11; 36, 18

κινεῖσθαι πεφνκότες φθόγγοι 34, 11. — κίνησις τῶν ἀστέρων 37, 15

Κινησίας ὁ Ἀττικός 25, 16

Κλειᾶς 4, 4; 5, 11. 14. 16. 20; 8, 7

Κολοφώνιος v. Μέλης, Πολύμνητος

Κορίνθιος Ἀνδρέας 16, 27

Κραδίας νόμος 7, 19

Κράτης ἀλλήτης 7, 3

Κρέξος 11, 5; 24, 2

Κρής Θαλήτας 9, 3; Κρήτες 22, 16

Κρητικός ἑνθμός 9, 7; Κρητικόν 23, 22, 26

κρίνειν 27, 16. 20; 29, 17; 32, 3. 15; 33, 3

κρίσις 30, 25; 32, 27

κριτικός 29, 16; 30, 7; 31, 26; 32, 2; κριτική δύναμις 31, 18; πραγματεία 31, 24

Κρόνος 37, 22. — Κρόνια 1, 16

κρύειν 24, 4. — κρύματα 5, 4; 27, 3. — κροῦσις 15, 9. 16. 20; 16, 3; 23, 21. 27; 24, 3; 31, 32. — κρουσματικαὶ διάλεκτοι 17, 18

Κυθήριος Ξενόδαμος 8, 12

κύκλιοι χοροὶ 26, 12

Κωμάρχιος νόμος 4, 10

κωμικός Φερεκράτης 25, 4;

Ἀριστοφάνης 26, 10

κωμωδικοὶ 26, 17

Λακεδαιμων 6, 13; 8, 15. — Λακεδαιμόνιοι 22, 11; 28, 4; 35, 24. 25

Λαμπροκλής ὁ Ἀθηναῖος 13, 22

Λάμπρος 27, 2

Λᾶσος ὁ Ἐρμιονεύς 24, 15

λέγειν (~ ἄδειν) 23, 26. — λέξις 17, 1; 31, 32; διθυραμβική 4, 21; λελυμένη 3, 22

Λέσβιοι κιθαρωδοὶ 6, 11; Περικλείτος 6, 14

Λητώ 3, 11

Λίνος ὁ ἐξ Εὐβοίας 3, 8

λιχανός 9, 24; 15, 22; 34, 6

Λοκροὶ οἱ ἐν Ἰταλίᾳ 9, 12;

Ξενόκριτος 8, 12

Λύδιος τόνος 8, 2; 14, 21; ἀρμονία 13, 3. 10; Λύδια 10, 16

Λυδιστί 8, 4; 13, 7; 14, 2

λύρα 12, 11; 22, 13; 24, 23 (ἐπτάφθογγος)

λυρικοί 27, 3

Λυσίας (μουσικῆς ἐπιστήμων) 1, 18; 2, 22; 11, 17. 23; 36, 18 (χειρουργῶν κιθαρωδός)

μαθήματα 18, 5; 19, 17; 27, 18 μάθησις 27, 26. 29

μαλάττειν chordas 34, 5

Μαντινεὺς Τυρταῖος 16, 26; Μαντινεῖς 28, 4

Μαρσύας 5, 7; 6, 25. 27; 7, 7. 8; 12, 2

Μάσσης 7, 8

Μεγαρικός Τηλεφάνης 17, 2

μεγαλοπρεπές 13, 18

μέγεθος 19, 24; 30, 10. 15; 33, 19. 21

Μέγυλλος ὁ Ἀκραγαντίνος 14, 13

μεθιστάναι 24, 16

Μελανιππίδης 13, 8; 24, 20. 26; 25, 11

Μέλης ὁ Κολοφώνιος 5, 18

μελοποιεῖν 7, 21. 24

μελοποιία 8, 29; 9, 7; 10, 22; 14, 23; 17, 1; 28, 25; 29, 8. 20

μελοποιός 3, 25; 24, 20

μέλος 5, 8. 23; 7, 24; 9, 22; 13, 9; 15, 14. 17. 22; 16, 3; 19, 26; 23, 13; 27, 11; 34, 31; κεκλασμένα 17, 21; Καστόρειον 22, 12; σκολιά 23, 17; ἀρχαῖα 24, 14; (μονωδικά) 26, 12; v. ἦθος

μελωδεῖν 14, 19

μελωδῆμα 33, 13

μελωδία ὄρθιος 23, 14

Μέροπες 12, 17

μέρος musicae 11, 17; 27, 21; 30, 25, 31, 21 (ἀσύνθετα);

INDEX NOMINVM ET RERVM

ἁρμονίας 19, 24. 27; 20, 13; 21, 5sqq.
 μέσα διαστήματα 18, 19. — μέση 9, 24; 10, 11. 14; 15, 17; 19, 5. 7. 9; 20, 5. 17. 21. 24; 21, 2. 4. 14; v. ὑπάτη
 μεσότητες 18, 9 — 14; 19, 23. 28; 20, 13; ψυχικάι 18, 17
 μεταβαίνειν 24, 25
 μεταβολή 8, 6; 16, 29; 28, 11 (συστηματικάι)
 μετάθεσις 24, 19
 μεταφέρειν 6, 1
 μέτρον πρόπον 27, 20; προσήκον 37, 21
 Μητρῶα 16, 4; 24, 13
 Μιλήσιος Τιμόθεος 26, 3. 5
 Μίμνερος 7, 20
 μῆξις μερῶν 30, 22; 31, 20; 29, 4
 Μιξολύδιος ἁρμονία 13, 14; τόνος 23, 13; 28, 16
 Μιξολυδιστί 13, 16; 14, 2
 μονάς 20, 3. 6; 21, 13. 14. 15
 <μονωδικὰ> μέλη 26, 12 (app.)
 μουσα ἀνλωδική 5, 16; θεατρική 22, 28; Ἑλληνική τε καὶ νομική 24, 9
 Μοῦσαι 3, 11. 15; 37, 23
 μουσική passim; ἀρχαία 2, 25; 4, 22; 32, 22; 35, 3; Ἑλληνική καὶ καλή 10, 19; πρώτη 11, 11. 24; ποικιλωτέρα 24, 25; καλλίστη 26, 23; σκηνική καὶ ποικίλη 27, 7; γενναία 35, 21; v. διάστημα, διαφθορά, δύναμις, ἐπιστήμη, ἐπιστήμων, μέρος, ὄργανον, παιδεία, σῶμα, χρήσις, ὠφέλεια
 μουσικός ἀγών 7, 23; λόγος 18, 18; μουσικώτατον 37, 20; μουσικοί 3, 7; 5, 1; 9, 18; 31, 25
 μυρμηκίαὶ ἐκτρέπαιοι 26, 7
 Μυσοί 7, 17. 18; Philoxeni 28, 15
 νέατος (τόνος) 19, 29; νεάτη 20, 17. 23; 21, 3. 12

νήτη 15, 15; συνημμένων 15, 19; διεξενγμένων 18, 23; 19, 8. 9. 11; Δώριος 23, 12
 νίγλαρος 26, 15
 Νιόβη 13, 9
 νομική μουσα 24, 10
 νόμοι unde dicti 6, 2. 3; ἀλλητικοί 6, 21. 23; ἁρμονικοί 7, 1; ἀνλωδικοί 4, 5. 10; 5, 12 (19); 6, 19; 8, 28; κιθαρωδικοί 4, 3. 13sqq. (-δίας); 5, 23; 6, 19; Ἀθηνᾶς 29, 7. 14; Ἀρεως 24, 12 (14, 20); Ἀρμάτειος 7, 6. 10. 15; Κραδίας 7, 19; Ὀρθιος 7, 16; 8, 29
 νόστος τῶν ἀπὸ Τροίας μετ' Ἀγαμέμνονος 3, 21
 νοῦς 33, 1; 36, 30
 Ξενόδαμος ὁ Κυνθήριος 8, 11. 18. 21. 23
 Ξενόκριτος ὁ Λοκρός 8, 12. 18; 9, 11. 16
 ξυν- v. συν-
 οἰκτοι τραγικοί 14, 18
 οἶνος 37, 4. 7
 οἰκείον 30, 2; 32, 16; οἰκείως 28, 14; 29, 2
 οἰκειότης 28, 20. 21; 29, 2. 18. 25
 ὀλιγοχορδία 11, 8; 14, 26
 Ὀλυμπος maior, Marsyae discipulus, 5, 4. 7; 6, 25; 7, 4. 7. 10. 14; minor 6, 22. 25; 7, 4; ceteris locis non discernuntur: 9, 9. 17. 21; 10, 17; 12, 3; 13, 5; 14, 27; 15, 1. 4; 16, 1; 24, 9. 13; 29, 5
 Ὀνησικράτης 1, 16; 2, 23; 4, 9; 11, 21 (36, 15)
 Ὁξὺς νόμος 4, 16; τὸ ὀξύ 13, 24; ὀξεῖα est Λύδιος ἁρμονία 13, 3
 ὄργανα τῆς μουσικῆς 12, 10; 31, 27
 Ὀρθιος νόμος 7, 16; 8, 19. 29; μελωδία 23, 14. 15
 Ὀρφεύς 5, 8; 7, 13; 9, 9; Ὀρφικὸν ἔργον 5, 11

INDEX NOMINVM ET RERVM

- οὗ ἔνεκα 30, 3
οὐρανία ἀρμονία 19, 21; αἰσθη-
σεις 21, 20 (scil. ὄψις τε καὶ
ἀκοή)
Παγκράτης 16, 20
πάθη τὰ ὑπὸ τῆς ποιητικῆς ση-
μαινόμενα 32, 19
παθητικὴ 13, 14 (Μιξολύδιος
ἀρμονία) 19
·παιᾶνες 8, 19, 22, 25, 27; 9, 3.
12; 13, 9; 14, 17
παιῶν 2, 14; 36, 2 (ex I 473)
παιδεία οὐσία εὐδαιμονίας 1, 10;
ἐγκύκλιος 11, 16; μουσική 22,
4—26
παιδευτικός τῆς μουσικῆς τρό-
πος 23, 4; 35, 11
παῖων 9, 7; 29, 10, 24, 26; ἐπι-
βατός 23, 24; 29, 6. — παιω-
νίζειν 37, 22. — παιωνικαὶ
ῥυθμοποιαὶ 29, 26
οἱ παλαιοὶ 12, 26; 14, 24; 15, 7;
17, 17, 20; 22, 4; 30, 12; 32,
22. — τὸ παλαιόν 24, 26; 28, 4
παρακαταλογὴ 23, 20
παραμέση 9, 23; 13, 25; 15, 21;
19, 6, 7, 9; 20, 4, 18, 21; 21,
1, 2, 3, 13
παραμιξολυδιάζειν 32, 26
παρνήτη 15, 14, 16, 21; 34, 6, 9
παραινέειν chordam 34, 7
παρανομεῖν εἰς τὴν ἀρχαίαν μου-
σικὴν 4, 22; παρανομία 32,
24
παραποδιδόναι ~ ἀποδιδόναι 32,
16
παραφθορά μουσικῆς 2, 27; cf.
διαφθορά
παρθένεια Δώρα 14, 15
παρυπάτη 15, 10; διάτονος 9, 23
Πελληνεῖς 28, 4
περαίνουσα φύσις 21, 9
Περικλείτος κιθαρωδός ...
Λέσβιος 6, 12, 18
Περίπατος, οἱ ἀπὸ τοῦ Π. φιλό-
σοφοι 2, 24
περιττὰ διαστήματα 33, 24; 34,
5. — περισσάκις 33, 27
Πηλεὺς 34, 25
Πίερρος ὁ ἐκ Πιερίας 3, 10
ποίημα 15, 1; 17, 13; 32, 5, 17,
19
ποίησις 8, 24; 25, 2, 7, 18; 27,
23; 32, 10; κιθαρωδική 3, 3
ποιηταὶ τραγικοὶ 24, 1; 27; 25, 1
ποιητικὴ 32, 19
ποικιλία 14, 29; 17, 13, 15, 16,
18
ποικίλος 15, 3; 17, 16, 19; 24,
25; 27, 7, 10
πολιτεία φυλακική (?) 14, 11;
cf. ind. I Πλάτων
Πολύειδος 17, 12
Πολυκέφαλος νόμος ἀθλητικός 6,
23; 7, 3
Πολύμηστος ὁ Κολοφώνιος 4,
6; 5, 17, 21; 8, 1, 12, 19, 28;
24, 6. — Πολυμνήστεια 4, 12.
— Πολυμνήστη (?) νόμος 5, 19
πολύτροπος 15, 5
πολυφωνία 24, 17
πολυχορδία 14, 29; 16, 30. —
πολύχορδος 15, 3
πραγματεία ἀρμονική 28, 18,
26; 29, 21; 31, 31; κριτική 31,
24; ῥυθμική 29, 28; 31, 31
πρέπον(τα) 18, 2; 23, 10; 27,
20; 34, 24, 30; 35, 19
προοίμια κιθαρωδικά 4, 18; 6,
8; 18, 10
προσανέναι chordam 34, 8
προσανλεῖν 22, 21, 26
προσεξευρεῖν 10, 22; 23, 9, 10,
13, 19
προσεξεύρεσις 11, 13
προσόδια 4, 5; 14, 17. — προσ-
οδιακὸς ῥυθμὸς 24, 11; -κόν
23, 22, 25
πρόσχορδα 24, 4
πρωταγωνιστεῖν 25, 2
Πυθαγόρας 32, 27; 37, 16
Πύθια 4, 24; 7, 25. — Πυθικός
ἀγών 17, 4
Πυθοκλείδης ὁ ἀθλητὴς 13, 21
Πύθων serpens 13, 7
πυκνὸν ἐναρμόνιον 10, 11

INDEX NOMINVM ET RERV

ῥυθμίζειν 19, 26; 22, 7
ῥυθμική ἐπιστήμη 29, 23; 30, 5; ποικίλα 17, 17; πραγματεία 29, 28; 31, 31
ῥυθμοποιία 10, 23; 11, 2; 17, 16; 23, 18; 29, 8. 27
ῥυθμός Παιων καὶ Κρητικός 9, 7; προσοδιακός 24, 11; τροχαῖος . . . Παίων 29, 9; 6, 2; 10, 21. 22; 16, 11. 30; 23, 19; 24, 17; 29, 1; 31, 30

Σακάδας ὁ Ἀργεῖος 7, 23; 8, 1. 3. 13. 20; 11, 1

σάλπιγξ 22, 17

σεμνός 11, 20; 12, 24. 28; 14, 14; 19, 19; 23, 10; 32, 22; 37, 14

σεμνότης 11, 9; 33, 7

σημαίνειν 32, 19; σημαντὸς τροχαῖος 23, 16

Σθένεια Argis 22, 18

Σθένιος Ζεὺς 22, 20

Σιμωνίδης 14, 16; Σιμωνίδειος τρόπος 16, 24

σκηρική μουσική 27, 7

σκολιὰ μέλη 23, 17

Σπάρτη 8, 10; 35, 27

σπονδεῖον 10, 2; 14, 20; σπονδειάζων τρόπος 15, 8; σπονδιακός τρόπος 15, 12; σπονδειασμός συντονώτερος 10, 4. 9

Στησίχορος ὁ Ἰμεραῖος 3, 24; 7, 13; Στησιχόρειος καινοτομία 11, 4

στοιχεῖα τέσσαρα 18, 15

στρέφειν 25, 23

στρόβιλος 25, 22

στροφή 8, 2; 25, 17

συνγυμνασία 31, 28

συνεῦξαι 13, 18

σύλλαβή 31, 7. 10

συμμετρία μουσικῆς 37, 9

συμφωνεῖν 19, 27. 29; 20, 4; 21, 18; 32, 11

συμφωνία 18, 16; 20, 2; 33, 19. 26; διὰ πασῶν 18, 19

συμφώνως 15, 10. 17

σύνεσις (ξύνεσις) 11, 22; 31, 30

συνέχεια 31, 18. — συνεχῆς 31, 20
σύνθεσις (ξύνθεσις) τοῦ Παίωνος 29, 26; τῶν μερῶν 30, 22; 29, 4; 30, 3. 4

σύνθετον δίτονον 10, 11

σύνολον σῶμα 30, 21

σύντονος v. διάτονον, σπονδειασμός

σύριγξ 12, 12. 20; 17, 3

συσσίτια 36, 24

σύστασις θρηνώδης 13, 4

σύστημα τὸ ἐκ τῆς ἀναλογίας συνεστηκός 9, 25; διὰ πασῶν 30, 15; τὸ τῆς ψυχῆς καθάρσιον καὶ ἐμμελές καὶ ἐναρμόνιον 36, 9; 28, 11; 29, 12; 30, 10; 34, 10

συστηματικαὶ μεταβολαὶ 28, 12

Σχοινίων νόμος 4, 10; 5, 20

σῶμα σύνολον τῆς μουσικῆς 30, 21

Σωτήριχος Ἀλεξανδρεὺς (μουσικῆς ἐπιστήμων) 1, 18; 11, 14. 19; 36, 11. 13. 19

τάσις chordarum 6, 3. 5

Τεγεάτης Κλονᾶς 5, 13

τέλεια ~ ἀτελῆ 32, 4. 7

Τελεσίας ὁ Θηβαῖος 26, 22

τέλος 32, 14

Τεμπικὴ δάφνη 12, 18

Τερπανδρὸς ὁ Ἀντισσαῖος 24, 23; 3, 26; 4, 4. 14. 16. 18. 23; 5, 7. 12. 14. 24. 26; 6, 8. 10. 16; 7, 13; 8, 10; 9, 9; 10, 23; 14, 27; 15, 1; 23, 11. 17; 35, 22. — Τερπάνδρειος νόμος 4, 16; τρόπος 10, 25

τέρπεσθαι 2, 15; 36, 3 (ex A 474)

τέρψις 36, 28

τετραμερὴς ἁρμονία 19, 22; 21, 11

τετράμετρα 23, 21

Τετραοίδιος (νόμος) 4, 17

τετράχορδον 16, 6; 19, 25; 30, 11; 34, 4. — τετραχορδικαὶ διαρέσεις 33, 28

τέχνη κιθαρωδική 4, 23; αὐλητική 7, 10. — τεχνικῶς 29, 8

INDEX NOMINVM ET RERVM

τεχνίτης 28, 23
 Τηλεφάνης ὁ Μεγαρικός 17, 2
 Τιμόθεος Μιλήσιος 26, 5; 4, 20;
 11, 5; 24, 22; 26, 3; 27, 9;
 Τιμόθεος τρόπος 17, 11
 τὸ τίς ἐνεκα 27, 27
 Τιτάνων πρὸς τοὺς θεοὺς πόλε-
 μος 3, 17
 τονιαῖον (scil. διάστημα) 10, 8;
 τονιαῖος λόγος 20, 11 (sed v.
 app.)
 τόνοι τρεῖς, Δώριος καὶ Φρύγιος
 καὶ Λύδιος 7, 27; Δώριος 9,
 27; 16, 8; Μιξολύδιος 23, 13;
 Ὑπολύδιος 24, 6; Ὑποδώριος
 — Μιξολύδιος — Δώριος —
 Ὑποφρύγιος — Φρύγιος 28, 15
 — 17; Φρύγιος 29, 5; 28, 11
 τόνος = τονιαῖον διάστημα 10,
 7; 33, 20 (oppositum ἡμι-
 τόνιον)
 Τόρηβος 13, 11
 τραγικοὶ οἴκτοι 14, 18; ποιηταί
 24, 1
 τραγωδία 13, 14. 20; 14, 23; 16,
 10. 11. 13. — τραγωδοποιί
 13, 17
 Τριμελής (νόμος) 4, 11 app.; 8,
 5. 8 app.
 Τριμερής (νόμος) 4, 11; 8, 5. 8
 τρίμετρα 23, 18
 τρίτη 15, 8. 12; 34, 8
 τρίχορδος 15, 2
 Τροία 3, 21
 Τροϊζήνιος Ἄρδαλος 5, 16
 τρόπος Τερπάνδρειος 10, 25; Δώ-
 ριος 14, 18; Ὀλύμπιον 15, 4;
 σπονδειαῖων 15, 8; σπονδεια-
 κός 15, 12; Πινδάρειος καὶ
 Σιμωνίδειος 16, 24; 27, 12;
 Ἀντιγενείδειος 17, 8; Δωριώ-
 νειος 17, 10; Τιμόθεος 17, 11;
 παιδευτικός 23, 4; 35, 11; με-
 λωδίας 23, 14; Φιλοξένειος 27,
 12; ἀρχαῖος 27, 17; 28, 1. 5
 Τροχαῖος νόμος 4, 16; σημαντός
 23, 16; ὁυθμός 29, 9
 τύπος καλός 11, 1. 3
 Τυρταῖος ὁ Μαντινεύς 16, 26

Ὑαγνίς 5, 6; 7, 9; 12, 3
 ὑπάτη 16, 5; 19, 7; 20, 18; 21,
 1. 3. 4. 5. 15; μέσων 18, 23.
 25; 19, 8. 10; ὑπατῶν 14, 1
 ὑπατος (τόνος) 20, 1. 3
 Ὑπερβόρειοι 12, 19
 ὑπερέχειν, -χεσθαι 18, 13; 20,
 12. 17. 18. 20. 21. 22; 21, 2
 ὑπεροχή 19, 24; 20, 12. 14. 19.
 23. 24; 21. 6. 17; ἀρμονική
 20, 23
 Ὑποδώριος τόνος 28, 15
 ὑποθέσεις ἡρωϊκαί 9, 13
 Ὑπολύδιος τόνος 24, 6
 ὑπορχήματα 8, 21. 24. 25. 27
 Ὑποφρύγιος 28, 17

Φήμιος Ἰθακήσιος 3, 20
 φθόγγοι διεσπασμένοι 24, 18 (24);
 ἐστῶτες 34, 7; κινεῖσθαι πε-
 φνυκότες . . . ἀκίνητοι 34, 11;
 28, 11; 30, 11; 37, 7. 9. 19
 Φιλάμμων ὁ Δελφός 3, 11; 5, 25
 τὸ φιλόανθρωπον . . . νῦν ὀνομα-
 ζόμενον 11, 7
 φιλομελής 17, 19 (v. app.)
 φιλόρρυθμος 17, 20
 Φιλόξενος 11, 5; 24, 22; 26, 11;
 27, 9; 28, 15 ἐν Μουσίοις (v.
 app.) — Φιλοξένειος τρόπος
 27, 13; γένος 27, 14
 φιλοσοφία 27, 19; φιλόσοφοι ἀρ-
 χαῖοι 37, 17
 Φιλιάσιος Θράσυλλος 16, 27
 πορὰ τῶν ὄντων 37, 15
 φόρμιγξ λιγεία 34, 19 (ex I 186)
 Φρυγία 5, 3; 6, 22. — Φρύγια
 10, 17; 16, 1. 4
 Φρύγιος τόνος 8, 1; 28, 17; 29,
 5. 11
 Φρυγιστί 8, 4
 Φρύγιν 5, 27; 25, 22
 Φρύνιχος 16, 18
 φυσική ἀνωμαλία 31, 3; φυσι-
 κῶτατα 21, 8
 φύσις ἀνθρωπίνη 16, 15; τῶν
 γενῶν 16, 17; θεία καὶ δαιμο-
 νία 19, 21; ἀπειρος — περραί-

INDEX NOMINVM ET RERV

- νουσα — ἀρτιοπέρισσος 21, 8; cf. 2, 20; 12, 26; 14, 10; 22, 7; 27, 20
 ισχυρά καὶ καλή 22, 3
 Φωκίων 1, 1
 φωνή 2, 2. 4. 7. 8. 11; 21, 22; 28, 24
 φῶς 21, 22
 Χάριτες 12, 9
 χειρουργικὸν μέρος τῆς μουσικῆς 11, 16
 χειρουργῶν καθαρωδός 36, 18
 Χείρων 34, 18; 35, 6
 χορδαί 25, 13. 24; 26, 9; 32, 26
 χορεῖος ὀρθμός 24, 12
 χοροὶ κύκλιοι 26, 12
 ῥῆσις μουσικῆς 34, 14sqq.; 36, 21; τῶν συστημάτων 34, 10; cf. 2, 20; 12, 26; 14, 10; 22, 7; 27, 20
 ῥόα 30, 16
 ῥόνος 31, 7. 10. 19
 ῥῶμα 9, 28; 16, 14. 19. 29; 27, 22; 30, 13; 33, 31 (τοναῖον)
 ῥωματικὸν γένος 9, 20; 16, 11. 20; 28, 20
 ψυχῆς καθάρσιον καὶ ἐμμελές καὶ ἑναρμόνιον σύστημα 36, 9
 ψυχικὴ ἁρμονία 18, 14; μεσότητες 18, 17
 ψυχογονία ἢ ἐν τῷ Τιμαίῳ 18, 4.
 ᾠδή 24, 3; 31, 28; 32, 7
 ᾠφέλεια μουσικῆς 36, 20. 30

PRAEFATIO

AD *PLVTARCHI PHILOSOPHI LIBROS
DE LIBIDINE ET AEGRITVDINE
ET PARSNE AN FACVLTA ANIMI SIT VITA PASSIVA

(77. 78)

De memoria horum libellorum (vel potius fragmentorum; nam utriusque pars tantum servata est), quos primus Thomas Tyrwhitt a. 1773 e codice Harleiano 5612 (h) edidit, cf. M. Treu, Z. Gesch. d. Überl. v. Plutarchs Moralia III, Breslau 1884 p. 32. leguntur etiam in Laur. 56, 4 (i) et (prior tantum) in Laur. 80, 28 (k), cf. Praef. vol. I p. XXIII, una cum Plutarchi Moraliibus, differunt tamen ea re quod in inscriptione certe cod. h (in ik nomen deest) non tantum solito more Plutarchi nomen exhibet, sed *Πλουτάρχου φιλοσόφου*, unde Volkmann et Treu has declamationes non Chaeronensi sed Atheniensi tribuendas esse censuerunt. oblocutus est Zeller, Phil. d. Griechen III 2 p. 808³. certe autem Atheniensis aetati non modo argumentum convenit, cum tales quaestiones a Platoniceis et Peripateticis aequalibus tractari soleant, sed etiam genus dicendi. nam ut U. de Wilamowitz cognovit (cf. diss. meam De Posidonii libris *Π. παθῶν* Annal. Phil. Suppl. XXIV 593, 1), auctor earum accentus verborum ita rationem habet, ut secundum leges inde a. saec. IV vigentes ante ultimum enuntiati accentum duas pluresve syllabas accentu carentes ponere studeat (velut *λυπεῖται παρόντων, δέδωκε μὲλλοντων*), licet non severae normae se obstringat clausulamque — — — — — admittat. cf. etiam librum meum 'Die Stoa' II 175.

Codices hik (omnes s. XV) ex uno archetypo valde corrupto orti sunt. i non nulla propria habet (velut p. 40, 12 *φύσει* pro *φέρει*), quae fortasse e notis margi-

PRAEFATIO

nalibus exemplaris fluxerunt. [In *πότε. ψυχ.* i sine dubio praestat codicibus *hk*, qui multa menda habent communia, in *εἰ μέρος* aliquoties vitiosior est quam *h. Zie.*]

Gottingae, Kal. Oct. a. MCMLIII M. POHLENZ

Gottingae, Kal. Nov. a. MCMLVIII K. ZIEGLER

In commentatione p. XV laudata hi loci accuratius explicati sunt: p. 51, 10. 52, 1—3. 53, 2. 54, 21—55, 2. 5. 56, 23. 57, 1. In editione tertia pauca mutavi vel adieci p. 52, 12. 55, 24. 56, 20. 61, 1. 62, 4. 14. 63, 9. 19.

Gottingae, Kal. Ian. a. MCMLXV K. ZIEGLER

Bern. = Bernardakis

Duebn. = Duebner

Ha. = Hartman

Po. = Pohlenz

Ty. = Tyrwhitt

Wy. = Wyttenbach

Zie. = Ziegler

* ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΠΟΤΕΡΟΝ
ΨΥΧΗΣ Η ΣΩΜΑΤΟΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΚΑΙ ΛΥΠΗ

1. Ἡ μὲν πρόθεσις περὶ ἐπιθυμίας γέγονε καὶ λύπης, πότερον σώματος πάθος ἐστὶν ἢ ἐπὶ σώματι ψυχῆς· καὶ γὰρ εἰ τὴν αὐτοπάθειαν ἀπολύσεται τὸ σῶμα τούτων, οὐ διαφεύξεται τὴν αἰτίαν, ἀλλὰ διὰ σώματος πάθη φαίνεται, κἂν περὶ ψυχὴν ἀπελέγχηται. ἡ δὲ κοινότης τοῦ λόγου ⁵ καὶ τὰ λοιπὰ πάθη ζητήσει συνυποβάλλει, φόβον καὶ ἡδονήν, ὧν τὸ μὲν λύπη, τὸ δ' ἐπιθυμία συμπέφυκεν, εἴ γε πᾶς ἄνθρωπος ὧν μὲν λυπεῖται παρόντων, ὧν δὲ δέδωκε μελλόντων, ὧν δ' ὀρέγεται [καὶ] μὴ παρόντων, οἷς δ' ἡδεται δεδομένοις. τὸν μὲν γὰρ κόσμον οἱ φυσικοὶ λέγουσιν ἐκ τεττάρων ¹⁰ σωμάτων πρώτων καὶ μεγίστων συνηρμόσθαι, κατ' ἀντίθεσιν καὶ ἀντίταξιν ἀλλήλοις ἄνω καὶ κάτω φύσει ῥεπόντων, τὴν δὲ κακίαν καὶ ἀκοσμίαν τὴν ἐν ἡμῖν τέσσαρα πάθη τὰ πρῶτα κινεῖ καὶ διαφέρει πρὸς τοῦναντίον ἀτάκτως καὶ ἀλόγως, ἄνω μὲν ἡδονὴ καὶ κάτω λύπη, πρὸς ὧν δ' ¹⁵

Codd. h¹ k || 6sqq. SVF III 378sqq. || 15sqq. SVF III 391sqq.

Tit. Πλουτάρχου φιλοσόφου om. i^k || 3 ἀποδύσεται Ha. sermo-
nem iudiciale tollens | τούτων et ad αὐτ. et ad αἰτίαν spectat ||
5 κἂν Po.: καὶ Ω ἀλλ' & (4) et (5) εἶναι pro καὶ Duebn. | περὶ ψυχὴν
ἐλέγχῃται (ss. 1) i ἀπελέγχεται περὶ ψυχὴν h^k καὶ περὶ ψ. <ὄντ'>
ἐλέγχεται Bern. | τῷ λόγῳ et (6) ζητεῖ συνυποβάλλειν Bern. ||
6 ζητεῖ i sed cf. p. 41, 8; 47, 19; 49, 5 <τῇ> ζητήσῃ Wy. | συναπο-
βάλλει Ω: corr. Wy. | φόβον et p. 41, 1 φόβος Ty.: φθόνον et φθό-
νος Ω || 8 ὧνδε διαμελλόντων (ὧν δὲ k) Ω: corr. Wy. ὧν δὲ pro
determinativo usurpatum videtur || 9 καὶ (dittogr.) del. Po. |
δεομένοις Ω: corr. Po. γενομένοις non male Ty. || 11 συνηρῆσθαι Ω:
corr. Po. συνηρτήσθαι Ty. || 12 καὶ¹ κατὰ i | φύσει i: φέρει h^k ||
14 πάθη in mg. add. k¹ || 15 ἄνω sqq. resp. ἐπαρσις sqq.

- ἐπιθυμία καὶ ὀπίσω φόβος, ὥσπερ ἐξ ὀργάνων ἀ<συμ>μέ-
τρων μετασχηματιζομένης <τῆς ψυχῆς>. ἔπαρσις γὰρ
αὐτῆς ἡδονή, συστολή δὲ λύπη· τείνεται δ' εἰς ἐπιθυμίαν,
φεύγει δ' ὁ δέδιεν. ὁ γε μὴν θυμός, εἴτε τῆς ἐπιθυμίας
5 ἐστὶν εἶδος κατ' ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως ὑφιστάμενος, εἴτε
ἕτερόν τι καὶ διάφορον, πολλάκις δὲ καὶ μαχόμενον πρὸς
ἐπιθυμίαν πάθος, ὡς ὑπενόει Πλάτων (resp. IV 439e sq.),
οὐκ ἄδηλον ὅτι καὶ αὐτὸς παρέξει ζήτησιν, *** εἴτε τοῦ
σώματος ἐκριπιζόμενος χειμάζει τὸν ἄνθρωπον.
- 10 2. Ἔοικε παλαιά τις αὕτη τῷ σώματι διαδικασία πρὸς τὴν
ψυχὴν περὶ τῶν παθῶν εἶναι. καὶ Δημόκριτος μὲν (Vor-
sokr. 68 B 159) ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἀναφέρων <τὴν αἰτίαν τοῦ>
κακοδαιμον<εῖν> φησιν, εἰ τοῦ σώματος αὐτῇ δίκην λαχόν-
τος, παρὰ πάντα τὸν βίον ὧν ὠδύνηται <καὶ> κακῶς πέπον-
15 θεν, αὐτὸς γένοιτο τοῦ ἐγκλήματος δι<καστής>, ἡδέως
ἂν καταψηφίσασθαι τῆς ψυχῆς, ἐφ' οἷς τὰ μὲν ἀπώλεσε
τοῦ σώματος ταῖς ἀμελείαις καὶ ἐξέλυσε ταῖς μέθαις, τὰ
δὲ κατέφθειρε καὶ διέσπασε ταῖς φιληθοναίαις, ὥσπερ ὀρ-
γάνου τινὸς ἢ σκεύους κακῶς ἔχοντος τὸν χρώμενον ἀφει-
20 δῶς αἰτιασάμενος. Θεόφραστος δὲ τοῦναντίον ἔφη τῷ
σώματι πολλοῦ τὴν ψυχὴν ἐνοικεῖν, ὀλίγου χρόνου βαρεῖς
μισθοὺς ὑποτελοῦσαν, τὰς λύπας, τοὺς φόβους, τὰς ἐπι-
θυμίας, τὰς ζηλοτυπίας, αἷς συμφερομένη περὶ τὸ σῶμα

4 cf. Aristoteles de an. 403a 30, cui tamen non ut Stoicis ὁ θυ-
μός εἶδος τῆς ἐπιθυμίας ἐστίν || 10 ad cap. 2 cf. mor. 135e ||
20 Porphy. abst. IV 20

1 ἀμέτρων Ω: corr. Po. sec. SVF III 471a al. || 2 μετασχηματι-
ζομένη Ω: corr. Zie. | add. Zie. (post τὴν ψυχὴν Po.), cf. (3) αὐτῆς
(αὐ τῆς ik) || 3 ἡδονῆς Ω: corr. Ty. | δέ om. h k | λύπης i | τείνε-
ται i¹ in mg. γίνεταί O (γιν. k) ἐκτείνεται Wy. ft. rectius || 5 εἶδος
ἐστὶ i || 6 καὶ² om. i || 7 ἐπιθυμίας ik || 8 <εἴτε τῆς ψυχῆς ἐκπε-
φυκῶς> (post ἄνθρωπον) Wy. <εἴτε τῆς ψυχῆς αὐτῆς κινουμένης>
Po. in codd. nulla lacuna || 9 ἐκριπιτούμενος Ω: corr. Ha. (cf. 654d) ||
12 <τὴν αἰτίαν τοῦ> κακοδαιμον<εῖν> Zie.: κακοδαίμων Ω τὴν τοῦ
κακῶσαι δύναμιν Po. (sec. 135e κακώσεως) τὴν αἰτίαν τῆς κακο-
δαιμονίας Diels τὴν κακοδαιμονίαν ἡμῶν Bern. sec. Patzig || 13 εἰ
... αὐτῇ Wy.: ἡ ... αὕτη || 14 ὀδυνῆται h k ὠδυνῆται i: corr. Wy. |
add. Ty. || 15 add. Ty.: lac. 3-4 (hi) vel 7 (k) lit. Ω || 16 οἷς i |
ἀπώλεσε Wy.: ἀπέλυσε || 19 ἀφειδῶς cf. 135d || 21 πολλῶ Ω: corr. Ty.

δικαιότερον ἂν αὐτῶν δικάζοιτο πηρώσεως ὧν ἐπιλέλησται, καὶ βιαίων ἐφ' οἷς κατέχεται, καὶ ὕβρεως ὧν ἄδοξεῖ καὶ λουδορεῖται, τῶν ἐκείνου κακῶν ἀναδεχομένη τὰς αἰτίας οὐ προσηκόντως.

3. Ἀγωνιστέον οὖν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. καλὸς γὰρ ὁ 5 ἀγών, καὶ τῇ ψυχῇ ὁ λόγος πάντως χρήσιμος, εἰ μὲν οὐκ αὐτῆς τὰ πάθη φαίνεται, πρὸς ἀπολογίαν, εἰ δ' αὐτῆς, πρὸς ἀπαλλαγὴν· ὥστ' ἡ φυλάσασθαι τὸ ἐκούσιον ἢ μὴ λουδορεῖσθαι τὸ ἀλλότριον.

4. Ἔδει μὲν τοὺς δογματικούς καὶ καταληπτικούς εἶναι 10 φιλοσόφους φάσκοντας, εἰ μὴ περὶ ἄλλο τι, τὴν γε τῶν παθῶν ἐνάργειαν ὁμολογεῖν ἀλλήλοις καὶ συμφέρεσθαι. πολὺς δ' αὐτῶν ὁ παράλογός ἐστιν. οἱ μὲν γὰρ ἅπαντα συλλήβδην ταῦτα τῇ ψυχῇ φέροντες ἀνέθεσαν, ὥσπερ Στράτων ὁ φυσικός, οὐ μόνον τὰς ἐπιθυμίας, ἀλλὰ καὶ 15 τὰς λύπας, οὐδὲ τοὺς φόβους καὶ τοὺς φθόνους καὶ τὰς ἐπιχαιρεκακίας, ἀλλὰ καὶ πόνους καὶ ἡδονὰς καὶ ἀλγηδόνας καὶ ὅλως πᾶσαν αἴσθησιν ἐν τῇ ψυχῇ συνίστασθαι φάμενος, καὶ τῆς ψυχῆς τὰ τοιαῦτα πάντ' εἶναι, μὴ τὸν πόδα πονούντων ἡμῶν, ὅταν προσκρούσωμεν, μηδὲ τὴν 20 κεφαλὴν, ὅταν κατάξωμεν, μη<δὲ> τὸν δάκτυλον, ὅταν ἐκτέμωμεν· ἀναίσθητα γὰρ τὰ λοιπὰ πλὴν τοῦ ἡγεμονικοῦ, πρὸς δ' τῆς πληγῆς ὀξέως ἀναφερομένης τὴν αἴσθησιν ἀλγηδόνα καλοῦμεν. ὥς δὲ τὴν φωνὴν τοῖς ὥσιν αὐτοῖς ἐνηχοῦσαν ἔξω δοκοῦμεν εἶναι, τὸ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς 25 ἐπὶ τὸ ἡγεμονικὸν διάστημα τῇ αἰσθήσει προσλογιζόμενοι, παραπλησίως τὸν ἐκ τοῦ τραύματος πόνον οὐχ ὅπου τὴν αἴσθησιν εἴληφεν, ἀλλ' ὅθεν ἔσχε τὴν ἀρχὴν εἶναι

15 mor. 904c Capelle RE IV A 303 || 22sq. impugnat hanc doctrinam ('διάδοσις') Plotin. IV 7, 7

1 αὐτοῦ Ω: corr. Wy. | ὧν i: οὖν hk || 2 ἐφ' del. Ha. | ὕβρεων Ω: corr. Zie. || 3 (ἡ) τῶν ε. κ. ἀναδέχοιτο Ha. | (ἀπ') ἐκείνου Castiglioni || 6 τῆς ψυχῆς Ω: corr. Ty. || 9 (διὰ) τό? Po. || 11 (περὶ) τὴν γε subaudiendum || 12 ἐνέργειαν Ω: corr. Po. || 15 οὐ μόνον — v. 16 φθόνους om. i || 16 φόβους καὶ τοὺς om. k add.¹ || 17 ἡδονὰς] 'ft. ὀδύνας' Wy.; potius <καὶ εὐπαθείας> vel sim. post καὶ ἀλγ. inser. || 21 add. Bern. || 28 ἄλλοθεν i

- δοκοῦμεν, ἐλκομένης ἐπ' ἐκεῖνο τῆς ψυχῆς ἀφ' οὗ πέπον-
 θε. διὸ καὶ προσκόψαντες αὐτίκα τὰς ὀφρὺς συνάγομεν,
 τῷ πληγέντι μορίῳ τοῦ ἡγεμονικοῦ τὴν αἰσθησιν ὀξέως
 ἀποδιδόντος, καὶ παρεγκάπτομεν ἔσθ' ὅτε τὸ πνεῦμα,
 5 καὶ τὰ μέρη δεσμοῖς διαλαμβάνηται, *** χερσὶ σφόδρα
 πιέζομεν, <ἐν>ιστάμενοι πρὸς τὴν διάδοσιν τοῦ πάθους
 καὶ τὴν πληγὴν ἐν τοῖς ἀναισθήτοις θλίβοντες, ἵνα μὴ
 <τῷ> συνάψαι πρὸς τὸ φρονοῦν ἀλγηδὼν γένηται. ταῦτα
 μὲν οὖν ὁ Στράτων ἐπὶ πολλοῖς ὡς εἰκὸς τοιοῦτοις.
 10 5. Ἐνιοὶ δ' ἀντικρὺς καὶ δόξαν καὶ διαλογισμὸν εἰς τὸ
 σῶμα κατατείνουσιν, οὐδ' εἶναι οὐσίαν <τὸ> παράπαν
 ψυχῆς λέγοντες, ἀλλὰ τῇ τοῦ σώματος διαφορᾷ καὶ ποιό-
 τητι καὶ δυνάμει συντελεῖσθαι τὰ τοιαῦτα. τὸ μὲν γὰρ
 Περὶ τῶν ἐν Αἰδου βιβλίον ἐπιγραφόμενον, ἐν ᾧ τὴν
 15 ψυχὴν τῇ οὐσίᾳ παρουπάρχειν ἀποφαίνεται ὁ λόγος, οἱ μὲν
 οὐδ' εἶναι τὸ παράπαν Ἡρακλείδου νομίζουσιν, οἱ δὲ πρὸς
 ἀντιπαρεξαγωγὴν <συν>τετάχθαι τῶν εἰρημένων ἑτέροις
 περὶ οὐσίας ψυχῆς· ὅτῳ <δ' οὖν> γεγραμμένον, ἀντικρὺς
 ἀναιρεῖ τὴν οὐσίαν αὐτῆς, ὡς τοῦ σώματος ἔχοντος ἐν
 20 αὐτῷ τὰς εἰρημένας δυνάμεις πάσας.

Οἱ δ' ὥσπερ διὰ μέσου τῶν λόγων ἐπεχείρησαν ἀφορί-

10 ad cap. 5 cf. praeter Heraclidem (fr. 72 Wehrli) Dicaearchi
 libr. Corinthiacos fr. 5—12 Wehrli) et mor. p.1119a 1096e. Corssen,
 Mus. Rhen. LXVII 27

1 ὅφ' οὗ Bern. sed de loco agitur || 2 συνήγαγον ἐν τῷ Ω: corr. Duebn. *συνηγάγομεν* τῷ Bern. || 4 παρεγκάπτομεν Ω: corr. Madv. (idem mendum mor. 130b) || 5 τῷ τινά Ha. | <ἀναισθητα γίνεται τὰ ἄκρα. δεσμῶν δὲ μὴ παρόντων ταῖς> fere desid. Po. <ταῖς> Duebn. || 6 add. Bern. || 7 θλίβοντες i: πλήττοντες (cf. πληγὴν antecedens) h k ἀποθλίβ. Po. || 8 <τῷ> Po. *συνάψει* Bern. || 9 τούτοις k || 10 δόξαν <τε> Corssen || 11 οὐσίαν Po. (cf. v. 15. 18. 19 et 1096e. 1119a): αἰτίαν | <τὸ> Bern. || 13 [καὶ] δυνάμεις συντ. τὰς τοιαύτας Corssen || 14 βιβλίων i || 15 παρουπάρχ' αὐτοφαίνεται h παρουπάρχειν αὐτὸς φαίνεται k παρουπάρχων αὐτὸ φαίνεται i 'accidens tantum substantiae est' (falso παρουπάρχειν Corssen) | οἱ μὲν οὖν δεινοὶ τὸ Ω: corr. Wy. || 17 add. Wy. || 18 ὅτῳ δ' οὖν Po. sec. (ὅτῳ δὴ) Duebn.: οὕτω (<δ' οὖν ἐστι> Zie.) || 20 αὐτῷ Ω: corr. Zie. || 21 τῷ λόγῳ Duebn. Po. (cl. p. 44, 22) λόγων <λόγους> e. g. Zie.

ζειν τῆς ψυχῆς ἴδια πάθη καὶ ἴδια τοῦ σώματος, ἐν κοινῷ καὶ πλάτος οὐκ ἔχοντι φερόμενοι τόπω συνεχύθησαν.

6. Ὁ γέ τοι Ποσειδώνιος τὰ μὲν εἶναι ψυχικά, τὰ δὲ σωματικά, καὶ τὰ μὲν οὐ ψυχῆς, περὶ ψυχὴν δὲ <σωματικά, τὰ δ' οὐ σώματος, περὶ σῶμα δὲ ψυχικά φησι, ψυχικά μὲν> 5 ἀπλῶς τὰ ἐν κρίσεσι καὶ ὑπολήψεσιν οἷον ἐπιθυμίας λέγων, φόβους, ὀργάς, σωματικά δ' ἀπλῶς πυρετούς, περιψύξεις, πυκνώσεις, ἀραιώσεις, περὶ ψυχὴν δὲ σωματικά ληθάργους, μελαγχολίας, δηγμούς, φαντασίας, διαχύσεις, ἀνάπαλιν δὲ περὶ σῶμα ψυχικά τρόμους καὶ ὠχριάσεις καὶ 10 μεταβολὰς τοῦ εἶδους κατὰ φόβον ἢ λύπην.

Διόδωτος πάλιν ἴδια μὲν τινα τοῦ λογικοῦ φησι τῆς ψυχῆς πάθη, ἴδια δὲ τοῦ συμφυοῦς καὶ ἀλόγου εἶναι, ῥιπταζόμενος ἐπὶ πάντα καὶ ψηλαφῶντι προσεοικῶς τὰς διαφοράς. ὅπου γὰρ ἐπὶ τῶν ἀγγείων ἔργον ἐστὶ διακρί- 15 ναι, πότε τῇ περὶ αὐτὰ κακία τὸ ἐγκεχυμένον διέφθαρκε, καὶ πάλιν πότε τῶν ὑγρῶν νοσησάν<των> διαβέβρωται [κέκρυπται], ἥπου γε τῆς ψυχῆς ἀναμεμιγμένης εἰς τὸ σῶμα καὶ κατὰ σύγκρασιν ἐνωτικὴν συμπεφυκυίας εὐπορόν ἐστιν ἐκκαθᾶραι τὴν διαφοράν; ὁρους ψυχῆς καὶ σώματος 20 ἐπιζητεῖς, οὗς ἡ φύσις ἀνείλεν, ἐκ δυοῖν μίαν γενέσθαι σοφισομένη, καὶ τῷ λόγῳ παρενδύναι γλιχόμενος διαστέλλεις κοινωνίαν οὐδενὶ λυτὴν οὐδὲ χωριστὴν ἢ μόνῳ θανάτῳ. ἐκεῖνος δὲ τὰ πρὸς ἄλληλα <συγκραθέντα δια>-

389q. cf. Pohlenz, De Posidonii libris II. παθῶν, Annal. phil. Suppl. XXIV 594, 630 Stoa II 113 || 12 Diodotus Boethi frater (Strabo XVI 757) ? an Stoicus Ciceronis praeceptor?

1 <τὰ> τῆς Duebn. | ἴδια² Zie.: τὰ Ω | κοινῷ] κοίλῳ? Zie. || 4 add. Wy. (sed. φησι inser. Zie.) || 5 τὸ ἐκρίσεσι i τὸ κρίσεσι h k: corr. Wy. || 8 σωματικὰς i σωματικαὶ h k || 11 εἶδους i ἥθους h k || 12 Διόδωτος Ty.: δι' ὁδόντος | φημί Ω: corr. Ty. || 16 ποτέ Ω: corr. Duebn. | ἐκκεχυμένον Ω: corr. Wy. | διέφθαρται? Bern. || 17 νοσήσαν Ω: corr. Wy. || 18 del. Duebn. (glossa ad ἔργον ἐστὶ διακρίναι?) κεκρ. (γάρ) Bern. | γε Wy.: τε || 19 κατὰ σύγκρασιν ἐν. Duebn. (cf. 428a): κατ' ἐγκράτησιν ἐν. | συμπεφυκυίαν Ω: corr. Wy. || 21 μίαν] obversatur φύσιν || 22 παρενδύναι Ω: corr. Wy. | ἀρχόμενος Ω: corr. Po. | διαστέλλει Ω: corr. Wy. || 23 οὐδ' ἐνὶ αὐτῇ i οὐδ' ἐνιαυτὴν h k: corr. Ty. || 24 δέ] δὴ Po. | lac. 13 lit. in h k, sine lac. i: suppl. Zie. sec. Wy. (συνδεθέντα) et Po. (συμπαγέντα)

κόψας ἢ ἀποκρίνας θάτερον, ἐξελέγξει τὴν ἑκατέρου φύ-
 σιν ὅσον εἶχεν ἀλλότριον· μέχρι δὲ τούτου τὸ συγκεκρα-
 μένον ἢ κοινωνία δείκνυσιν, ἀρνούμενη ἐκ δυοῖν εἶναι, καὶ
 ἀποκρύπτουσα τὰς ἀμφοῖν εἰς κοινωνίαν ἀρχάς, καὶ ἀνα-
 5 πιμπλάσας θάτερον θάτερον, ὥς μήτε ψυχῆς εἶναι πάθος δ
 σώματος οὐ καθάπτεται, μήτε σώματος μεταβολὴν ἢ διὰ
 ψυχῆς οὐ κεχώρηκε. κινδυνεύομεν ὁμοίον τι ποιεῖν τῇ περὶ
 τὸν Ὡρον ὑπ' Αἰγυπτίων μυθολογουμένη διανομῇ· δικά-
 σαντος <γάρ> τινος τῶν παλαιότερων θεῶν, ἐπεὶ τῷ πα-
 10 τρὶ τιμωρῶν ἀπέκτεινε τὴν μητέρα, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ
 καὶ τὸν μυελὸν καταλιπεῖν, περιελεῖν δὲ τὴν πιμελὴν καὶ
 τὰς σάρκας, ὥς τούτων ἐν τῇ μητρὶ τὴν σύστασιν λαβόν-
 των, ἐκείνων δ' ἀπὸ τοῦ πατρὸς <κατὰ> τὴν γένεσιν ἐνέν-
 των αὐτῷ. καθάπερ γὰρ οὗτοι τῶν σπερ<μά>των <τὴν> ἄνω-
 15 θεν κατὰ φύσιν κρᾶσιν ἀχώριστον ἐπιχειροῦντες διαιρεῖν
 ἄχρι λόγου μυθώδους καὶ ἀπίστου προέρχονται, τὸν αὐτὸν
 τρόπον ἡμεῖς σώματος καὶ ψυχῆς εὐθύς ἐν πρώτῃ κατα-
 βολῇ συγχυθέντων πάθη διαλαβεῖν καὶ χωρίσαι ζητοῦντες,
 ἀκριβοῦς σφόδρα λόγου καθάπερ ὄργάνου λεπτοῦ πρὸς
 20 τὴν διαίρεσιν δεόμεθα.

7. Ταύτην ἀπογνόντες <τινὲς> φιλόσοφοί φασι μήτε
 σώματος εἶναι τι μήτε ψυχῆς ἴδιον πάθος, ἀλλὰ τοῦ κοι-
 νοῦ· τὸν γὰρ ἄνθρωπον ἡδεσθαι καὶ λυπεῖσθαι καὶ φο-
 βεῖσθαι τινα [ἄνθρωπον], οὐχὶ τὴν ψυχὴν, ὥσπερ γε πάλιν
 25 οὐ τὸ σῶμα βάλλειν καὶ ὀρχεῖσθαι καὶ περιπατεῖν, ἀλλὰ
 τὸν ἄνθρωπον, ἀμφοτέροις χρώμενον ὥσπερ ἐξ ἀμφοῖν

88sq. Hori matricidium novit Plut. De Is. 19. 20, cf. Roeder
 RE VIII 2450 || 23sq. cf. Alex. de an. mant. 104, 34 (Aristot.
 de an. 408 b 13) Simplicius in Arist. de an. p. 58, 14 al.

2 ἀλλότερον i || 3 ἀρνούμενη ἐν δυοῖν Ω: corr. Ty. || 4 κοινῶν Ω:
 corr. Po. κοινὸν Duebn. | ἀρχὴν hk | ἀναπιμπλάσαι i || 5 πάθη h
 (corr.¹) i || 6 ἢ Wy.: δ || 7 <οὐ> ὁμοίον Zie. || 8 Ὡρον Ty.: ὅρον ik
 ὅρον h || 9 add. Zie. | ἐπεὶ Ty.: ἐπὶ Ω || 10 καὶ del. Po. καὶ <γάρ>
 Bern. || 13 ἐκείνων i | add. Ty. || 14 αὐτῶν i | τῶν σπερμάτων τὴν
 Wy.: ὥσπερ τῶν || 16 προεργρύνονται Ω: corr. Wy. || 17 ἡμεῖς Ty.:
 ἡμῖν || 20 ἐνδεόμεθα Zie. || 21 ἀπογνόντες Ty.: ἀνοίγοντες | add.
 Bern. <οἱ δὲ> ταύτην Duebn. || 22 σώματα i || 24 τινα] τὸν Wy. |
 del. Zie. (an ἀλλ' pro ἄνδρ?)

συνέστηκε. καὶ οὐκ ἂν θαυμάσαιμι, <εἰ> τούτοις μάλιστα
 πως τὸ ἀληθὲς συμφέρεται. κρίσις γὰρ ἡ λύπη κακοῦ τι-
 νος αὐτῷ παρόντος, ἐφ' ᾧ συστέλλεσθαι καθήκει, καὶ ὁ
 φόβος κακοῦ μέλλοντος, ἀφ' οὗ φεύγειν καθήκει καὶ ἀνα-
 χωρεῖν· ὥστε τὸν λυπούμενον αὐτὸν αὐτῷ λέγειν ὅτι 'μοι 5
 κακὸν πάρεστι', καὶ τὸν φοβούμενον ὁμοίως ὅτι 'μοι κα-
 κὸν ἔσται'. 'ἐγὼ' δ' οὐκ εἰμι ἡ ψυχὴ, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος, καὶ
 τὸ κακὸν οὐκ ἔστι τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ τοῦ ἀνθρώπου, πενία,
 νόσος, ἀδοξία, θάνατος. διὸ τὴν τε λύπην καὶ τὸν φόβον
 ἀναγκαῖον εἶναι πάθη τοῦ ἀνθρώπου καὶ οὐχὶ τῆς ψυχῆς. 10
 καὶ γὰρ ἄλλως ὁρμὴ μὲν [προσ]πλεονάζουσα τὸ πάθος,
 τῷ ἀλόγῳ <τὸ> σφοδρὸν ἔχουσα καὶ ἀπειθὲς· ὁρμῇ δὲ τὸ
 ζῶον, οὐχ ἡ ψυχὴ, πρὸς τὸ κείρασθαι, πρὸς τὸ ὀπλίσασθαι,
 πρὸς τὸ λούσασθαι <καὶ> κατακλιθῆναι· ταῦτα γὰρ ἔστι
 τῷ ἀνθρώπῳ πρακτά, τῇ ψυχῇ δ' ἀσύμπτωτα. οἷς καὶ 15
 πιθανὸν ὁρμᾶν τὸν ἄνθρωπον, οὐχὶ τὴν ψυχὴν· εἰ δ' ὁρ-
 μᾶν, καὶ ὁρέγεσθαι· οὐκοῦν καὶ ἀλόγως ὁρέγεσθαι, του-
 τέστιν <ἐπιθυμεῖν>· εἰ δ' ἐπιθυμεῖν, καὶ ἥδεσθαι· εἰ δ'
 ἥδεσθαι, καὶ λυπεῖσθαι καὶ φοβεῖσθαι· ταῦτα γὰρ ἐκείνοις
 ἐξ ἀνάγκης ἐπεσθαι συμβέβηκεν· ὥστε μηδ' <ἐν> εἶναι ψυχῆς 20
 ἴδιον, ἀλλὰ καὶ χαίρειν καὶ ἄχθεσθαι καὶ ὁρέγεσθαι καὶ
 φοβεῖσθαι τὸν ἄνθρωπον.

8. Ταῦτα δ' ἔστιν οὐ λυόντων τὴν ἀπορίαν, ἀλλ' ἀποδι-
 δρασκόντων. καὶ γὰρ εἰ τὰ μάλιστα φαίη τις εἶναι τοῦ ἄν-
 θρώπου ταῦτα πάθη, μένει τὸ ἀπορεῖν, τίτι καὶ κατὰ τί 25
 ταῦτα πάσχει, πότερον κατὰ τὴν ψυχὴν ἢ κατὰ τὸ σῶμα.

2 SVF III 391sq. || 11 SVF I 205. 206 III 377. 378 et (σφο-
 δρὸν) 386 (Aspasius!)

1 *ei* add. et πως pro ὡς Wy. <εἰ τις πεισθελή> retento ὡς Po.
 qui cft. v. 24 <εἰ τις φαίη ὅτι> τ.μ. πως Zie. || 2 *συμφέρει* i
συμφέρεται h k || 3 *ἐφ'* ᾧ Po. cf. SVF III 391. 394. 463 al.: *ἐφ'*
οὗ (ἀφ' οὗ Zie. cl. v. 4) || 4 *κακοῦ* Ty.: καὶ οὐ | *φεύγειν* k: *φεύγει* h i ||
 7 *ἔσται* Ty.: *ἔστιν* || 9 *τε λύπην* Ty.: *τελευτήν* || 11 *ὁρμῇ* Ω: corr. Wy. |
προσπλεον. (προς· πλ. h) Ω: corr. Po. πως πλ. Wy. πρὸς τι πλ. Duebn.
 sed cf. SVF || 12 add. Wy. || 14 add. Duebn. <πρὸς τὸ> Zie. | *ἔστι* Ty.:
ἐπὶ || 18 add. Ty. | *ἐπιθυμεῖ* h k *ἐπιθυμῶ* i: corr. Duebn.: || 19 *ἥδε-*
σθαι i: *ἥδεται* h k || 19 *ἐκείνοι* h i *ἐκείνη* h^{corr.} k: corr. Ty. || 20 *ἔσε-*
σθαι Ω: corr. Ty. | *μηδ'* Ω: corr. Ty. || 21 *χαίρειν* Ty.: *ἀναιρεῖν*

καὶ <γὰρ> ὀρχεῖται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ ταῖς χερσί, καὶ
 λακτίζει ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ τοῖς σκέλεσι, καὶ βλέπει κατὰ
 τὴν ὄψιν, καὶ ἀκούει κατὰ τὰ ὦτα· καὶ ὅλως τὸ μὲν ἔργον
 ἐστὶ κοινὸν τοῦ ἐκ τούτων πάντων συνεστῶτος, τὴν δ'
 5 αἰτίαν τῆς συμπτράξεως ἔχει τὸ μέρος ᾧ προσχρῶμενος
 ἐνεργεῖ <ὁ> ἄνθρωπος. ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πο-
 λέμοιο' φησὶν Ἀχιλλεύς (Α 165) 'χεῖρες ἐμαὶ διέπονσιν',
 οὐκ ἀποστερῶν ἑαυτὸν τῶν πολεμικῶν ἔργων, ὅτι ταῖς
 χερσὶν ἐπέγραψε τὴν αἰτίαν, ἀλλὰ δηλῶν ὅτι ταῖς μὲν χερσὶ
 10 κατειργάζεται τοὺς πολέμιους καὶ τῷ ξίφει, αὐτὸς μέντοι
 ἦν ὁ διεργαζόμενος. καὶ ὁ λέγων (Trag. adesp. 412 N.²)
 'δεινὸς κολαστὴς πέλεκυς ἀνχένος τεμεῖν' οὐ τὸ δ κολάζει
 εἰρηκεν, ἀλλ' ᾧ κολάζουσιν. οὕτως οὖν ὁ <τὴν λύπην καὶ>
 τὴν ἐπιθυμίαν ἐπιζητῶν, πότερον τοῦ σώματος ἐστὶν ἢ
 15 τῆς ψυχῆς, οὐκ ἀγνοεῖ ὅτι τὸ λυπούμενον καὶ ἐπιθυμοῦν
 ἄνθρωπός ἐστι, πότερον <δὲ> τῇ ψυχῇ προσχρῶμενος ἢ
 τῷ σώματι καὶ <κατὰ τὴν ψυχὴν ἢ> κατὰ τὸ σῶμα τοῦτο
 πάσχει, διηπόρηκεν. ὥστε τὰς προφάσεις ἐάσαντες ἀφώ-
 μεθα τοῦ λόγου καὶ κατὰ τὴν ζήτησιν ἤδη <τραπώμεθα>.
 20 9. Ὅσοι τοίνυν τὴν ψυχὴν οὐκ ἀφθαρτον οὐδ' ἀθάνα-
 τον μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπαθῆ πειρῶνται διαφυλάττειν, ῥώ-
 μην τινὰ τὴν ἀπάθειαν τῇ ἀφθαρσίᾳ προβαλλόμενοι, καὶ
 τὸ πάσχον ἄμωσγέπως ἤδη φθορᾶς ἀναδέχεσθαι πείραν
 οἰόμενοι, τὰ δὲ πάθη πάντα καὶ τὰς ἀσθενείας ὥσπερ ἐκ
 25 ῥίζης τῆς σαρκὸς ἀναβλαστάνειν ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον, τῶν

11 cf. mor. 813f || 22 cf. Plotin. III 6 (π. τῆς ἀπαθείας τῶν ἀσωμάτων), 1. 8 || 24 mor. 451a

1 add. Zie. | ταῖς χερσὶ cf. Lucian. Salt. 63. 65 mor. 747e <τοῖς ποσί, καὶ χειρονομεῖ ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ> τ. χ. Zie. || 4 ἐκ τούτων Po.: ἐκ τοῦ hi ἐκ τῶν k || 5 τῆς τι i || 6 add. Po. (qui et [ἀνθρ.] propter clausulam vitiosam | πολυάικος πολέμιον φησὶν ἀχιλλεύς i || 9 δῆλον Ω: corr. Bern. || 12 τεμεῖν k τομεῦς (ut sine dubio poeta ipse) 813f | οὐ τὸ Ty.: αὐτὸ | κολάζει δ Ω (δ ss. k¹): trp. Nauck || 13 ᾧ Ty.: ὡς | add. Wy. Duebn. || 16 ἄνθρωπος Ω | <δὲ> Ty. || 17 <κατὰ — ἢ> Po. cf. p. 46, 26 πάσχει <ἢ κατὰ τὴν ψυχὴν> Ha. <εἰ> κατὰ τὸ Duebn. | τοῦτο τὸ i || 18 πάσχειν Ω: corr. Ty. || 19 add. Wy. || 20 τῆς ψυχῆς Ω: corr. Ty. || 22 τῇ ἀπαθείᾳ τὴν ἀφθαρσίαν Ω: corr. Ha., cf. Plotin. III 6. 1 || 23 ἀλλ' ὡς γέ πως Ω: corr. Ty.

διαφορῶν πρῶτον ἔξονται τῶν περὶ τὰ σώματα φαινο-
 μένων κατὰ χρόνους καὶ φύσεις καὶ μεταβολάς. ὅλον εὐ-
 θὺς ἐν νέοις ἀκμάζει τὸ ἐπιθυμητικόν, ἐν πρεσβύταις <δὲ>
 τὸ περίλυπον· τοῖς μὲν γὰρ αἷμά τε θερμὸν ἐγκέκραται, καὶ
 πνεῦμα ῥαγδαῖον ἐπὶ τὰς πράξεις παρέστηκεν, καὶ τὸ σῶμα 5
 τοῖς ὀργάνοις καθαροῖς καὶ ἀκραιφνέσιν ἐμμελές αἰεὶ καὶ πο-
 λύσφυκτον ἀνακινεῖ καὶ ἀναρριπίζει τὰς ἐπιθυμίας, ὥσπερ
 ἐξ ὕλης νεαρᾶς ἀναπτομένας †περιφέρειν αἵματος, ἐξ ὧν
 μεταβαλλόμενον ἐπὶ πολλὰ ταῖς ὁρμαῖς τὸν νέον <ὀρῶμεν>.
 ὁ <δὲ> πρέσβυς τοῦ τε θερμοῦ προλιπόντος ἤδη, ὃ τὸ 10
 ἐπιθυμητικόν ἀνεζωπυρεῖτο, καὶ τῷ πνεύματι χαλῶν καὶ
 κατατετριμμένος τῷ σώματι περὶ τὰς ἡδονάς, ἀμβλὺν ταῖς
 ἐπιθυμίαις καὶ δυσκίνητον ***

2 mor. 450f || 3sq. (αἷμα-πνεῦμα-σῶμα) mor. 451a

1 διαφορῶν Ω || 3 ἐκμάζει i | <δὲ> Zie. || 4 αἷμα τὸ θερμαῖνον κέκρα-
 ται Ω: corr. Wy. || 6 ἐμμενές ut 446b? || 7 πολύσφυκτον cl. 134c
 Bern.: πολύσφακτον Ω πρόσφατον Po. | καὶ k om. hi || 8 περιφορᾷ
 Wy. περιφέρεια Bern., sed latere vid. aliud velut περι<σσεύοντος>
 (αἵματος πλήθει 450f) vel περι<ζέοντος φύσει (idem mendum p. 40,
 12) τοῦ> αἵματος | ἐξ ὧν pro ἐξόν (Ω) et <ὀρῶμεν> Wy.; res in-
 certa || 10 <δὲ> Bern. | τοῦ τε Ty.: τοῦτο hi τοῦ k | ὥστε τὸ ἐπιθυμη-
 τὸν ἀνεζωπυρεῖ τὸ Ω: corr. Ty. || 11 χάλων h χαλὸν k || 13 δυσκίνη h k
 ἀμβλὺς et δυσκίνητος Wy., sed sequi potuit: ἔχει τὸ παθητικόν.
 nullum defectus signum in Ω

***ΕΙ ΜΕΡΟΣ ΤΟ ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
ΨΥΧΗΣ Η ΔΥΝΑΜΙΣ**

1. *Περὶ τῆς παθητικῆς καὶ ἀλόγου ζωῆς, πότερα μέρος ἐστὶ τῆς ἀνθρώπου ψυχῆς ἢ δύναμις, ἐπισκεπτέον. εἰκόασι γὰρ τῶν ἀρχαίων οἱ μὲν οὕτως, οἱ δ' ἐκείνως ἀποφηνάμενοι περὶ αὐτῆς. ἄξιον οὖν καὶ ἡμᾶς ἀπορήσαντας*
5 *καὶ ἐπὶ ζήτησιν τραπομένους ταύτῃ δοξάσαι, ἥπερ δὴ καὶ ζητοῦσι φανεῖται πιθανώτερον.*

2. *Ὅσοι μὲν οὖν μέρος ἀποδιδόασιν αὐτήν, δόξαιεν ἂν οὐκ εἶναι λέγειν ἔμψυχα τὰ ἄλογα τῶν ζώων οὐδὲ ψυχὴν ἔχοντα, ἀλλὰ τι μέρος ψυχῆς, εἴ γε τοῖς ἀλόγοις ἡ πα-*
10 *θητικὴ μὲν ἐστίν, ἡ λογικὴ δ' οὐδαμῶς· ὅσοι δ' αὖ δύναμιν, πρῶτον μὲν ἄτοπον ὅτι τῷ τόπῳ διαχωρίζουσιν ἀπὸ τῆς ἀντιδιαιρουμένης αὐτῇ δυνάμεως, τῆς λογικῆς· οὐ γὰρ διαιροῦνται ἀπ' ἀλλήλων αἱ δυνάμεις, ὅσαι τοῦ αὐτοῦ τυγχάνουσιν οὔσαι· ἔπειτα <ὅτι> καὶ συνυπάρχειν*
15 *ποιοῦσι τὰναντία κατὰ ταυτό. αἱ γὰρ δυνάμεις τοιαῦται ὥστε ἐκάστην, κἂν ὅποσαι οὖν ᾧσι, περὶ ὅλον θεωρεῖσθαι τὸ ὑποκείμενον. τὸ δὲ λογικὸν καὶ τὸ ἄλογον οὐχ οὕτω περὶ ψυχὴν· ἀποτέμνεσθαι γὰρ δοκεῖ τῆς ὅλης καὶ ποιεῖν*

Codd. hi. De argumento cf. Porphyrium et Iamblichum de anima (Stob. I 347sq. 350, 9sq. 362, 24sq. 367, 10sq., sed iam antea Galenum De Hipp. et Platone alios || 8 cf. Nemes. cap. 16 init.

Tit. τῆς] τοῦ i || 3 γὰρ καὶ τῶν i || 5 δοξάσθαι i | εἴπερ Ω: corr. Ty. | δὴ Bern. ἂν Ω ἥπερ ἀναζητ. Zie. || 8 οὐκ εἶναι Wy.: ἐκείναι i ἐκείνα h || 9 μέρος ex μέριον i¹ | εἴ — οὐδαμῶς om. i, post οὔσαι (14) habet h: trp. Wy. | γε Wy.: δὲ h || 10 αὖ Wy.: ἂν || 13 διαιροῦνται <τόπῳ> Wy. || 14 add. Zie. | συνυπάρχει i συνυπαρᾷ h (sic etiam p. 61, 2) || 16 ἐκάστην h: ἐκάτερα i | ὅλον Ty.: ὅλην

αὐτὴν τὸ μὲν ἄλλο, τὸ δ' ἄλλο, καὶ τοῦτ' εἰκότως· ἐναντία γάρ· τὰ δ' ἐναντία καθ' ἐν καὶ τὸ αὐτὸ συνυπάρχειν <ἀδύνατον, ...> ἀληθές. οὐδὲν γὰρ ἴσως κωλύει καὶ τὰναντία συνυπάρξειαι τὸν εἰρημένον τρόπον, ἐὰν δυνάμεις ὥσι καὶ μὴ ἐνεργεῖαι λαμβάνωνται. λογίζεσθαι μὲν γὰρ καὶ ἀλο- 5 γιστεῖν ἢ ὑγιάζειν καὶ κακοῦν <ἄμ'> ἄμφω ἀδύνατον· ἢ μέντοι δυνάμεις τοῦ <ὑγιάζειν καὶ τοῦ> κακοῦν ἅμα περὶ τὸ αὐτό, ἢ <τε τοῦ λογίζεσθαι καὶ τοῦ> ἀλογιστεῖν περὶ τὴν ψυχὴν ἅμα, οὐ μέντοι καὶ αἱ κατὰ ταύτας ἐνεργεῖαι· καὶ πλείω δὴ τὸ αὐτὸ δύνασθαι οὐθὲν κωλύει, οἷον τὸ 10 ἀληθεύειν τὸν τε ἐπιστήμονα καὶ τὸν διαλεκτικόν· οὕτω δὴ καὶ ἀλογιστεῖν τὴν τε τῶν ἀλόγων ζώων ψυχὴν καὶ τὴν ἀνθρώπου, ἀλλὰ τὴν μὲν τῶν ἀλόγων ἐν τῷ εἶναι αὐτῆς τὸ ἀλογιστεῖν ἔχειν (διὸ καὶ αἰεὶ ἀλογιστεῖ καὶ οὐχ ὅτε μὲν τοῦτο, ὅτε δὲ τὸ ἐναντίον), τὴν δὲ τοῦ ἀνθρώπου τὸ μὲν 15 ἀλογιστεῖν οὐκ ἐν τῷ εἶναι ἔχειν αὐτῆς (οὐ γὰρ ἂν καὶ ἐλογίζετο), τὸ δύνασθαι μέντοι ἀλογιστεῖν καὶ τὸ δύνασθαι λογίζεσθαι. ἐνεργεῖ δὲ κατ' ἄμφω· κατὰ λόγον μὲν, ὀπηρὶκ' ἂν βλέψη πρὸς τὴν ἑαυτῆς οὐσίαν, αὕτη δ' ἐστὶν ὁ ἐν αὐτῇ νοῦς, κατὰ δὲ τὴν ἀλογίαν, ὁπόταν νεύσῃ πρὸς τὰ 20 ἔξω αὐτῆς, ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ αἰσθητά. ἄλλο οὖν τὸ ἐν ἀνθρώπῳ ἄλογον, καὶ ἄλλο τὸ ἐν τοῖς ζώοις· τὸ μὲν γὰρ ἐν τούτοις ψυχὴ, τὸ δ' ἐν ἀνθρώπῳ δυνάμεις· καὶ τοῦτ' ἂν εἴη τῆς τοῦ λογίζεσθαι δυνάμεως ἀχώριστον. ὀρθῶς ἄρα καὶ Ἀριστοτέλης τὴν ἀνθρώπου ψυχὴν δυνάμιν συναποκα- 25 λῶν, ὅτι ποτὲ μὲν λογίζεται, ποτὲ δ' οὐ.

19sq. cf. Porphy. sent. 16 || 25 spectatne (συναποκ.) ad definit. 412 a 27 414 a 28 ?

1 αὐτῆς Zie. | τὸ μὲν ἄλλην τὸ δ' ἄλλην Po. || 2 καθ' ἐνός i Po. | καὶ κατὰ Po. | nulla lacuna in codd. <ἀδύνατον νομίζεται. ἀλλὰ τοῦτο ἐπισκεπτέον εἴ ἐστιν> ἀληθές Wy. <ἀδύνατον. ἀλλὰ τοῦτ' ἐπισκεπτέον ἀκριβέστερον, μὴ ἐκφύγη τὸ> ἀλ. fere Po. || 5 λαμβάνονται Ω: corr. Ty. || 6 add. Duebn. || 7 add. Wy. Duebn. || 7.8 περὶ τὸ αὐτό] subaudi fere ὑπάρχειν δύναται || 8 ἢ ἀλογιστεῖν hi: suppl. Po. post Wy. qui [ἢ] καὶ ἢ τοῦ λογ. καὶ τοῦ suppl. || 12 ψυχὴν om. h || 14.15 ὅτε bis Ω: corr. Wy. || 16 αὐτὴν Ω: corr. Ty. (αὐτῆς vv. 13. 16. 21 Bern.) || 21 ἀλλ' οὖν h || 24 ὀρθῶς sc. λέγει vel sim.

3. Όταν οὖν μὴ λογίζεται, ἄλλο τι ἢ ἀλογιστεῖ; ὅρ' οὖν ἢ κατὰ τὸ λογίζεσθαι δύναμις καὶ αὐτὸ <τὸ> λογίζεσθαι ψυχῆς ἐστι, καὶ ἐν χάρτι, χάρτης δ' οὐ; ἀλλ' εἰ τοῦτο, ἑτέρα ἔσται αὐτῆς <ἡ> οὐσία παρὰ τὸ ἔργον καὶ τὴν πρὸς
 5 τοῦτο δύναμιν, καὶ ἔξει τι ὑποκείμενον περὶ δ' θεωρηθήσεται ἢ δύναμις αὐτῆς, καὶ ἔσται τὸ ὄνομα τοῦτο 'ψυχή' τὸ ὑποκείμενον μετὰ τῶν περὶ αὐτὸ θεωρουμένων δυνάμεων· καὶ ζωὴν ἔξει οὐ διὰ πάσης ἑαυτῆς· κατὰ γὰρ τὸ ὑποκείμενον ἄζωος ἔσται, τάχα δὲ καὶ παντάπασιν. οὐδε
 10 μία γὰρ αὐτῆς ἐν τῇ φύσει ἐνέργεια ζωτική, ἀλλὰ πάντα δύναμις. δυνάμει οὖν ἔσται ζῶσα.

4. Ἡ τὸ δυνάμει τὸ καθ' ἑξιν ῥητέον, ἵνα πῶς μὲν ἔχη ζωὴν, πῶς δ' οὐκ ἔχη; δύο γὰρ ζωαί, ἡ μὲν ὡς ἔξις, ἡ δ' ὡς τὸ ἐνεργοῦν· καὶ ἡ μὲν ὡς ἔξις <ἡ> ψυχή, ἡ δ' ὡς
 15 τὸ ἐνεργοῦν ὁ νοῦς. εἰ οὖν ἡ ὡς ἔξις ζωὴ ἢ ψυχή, ἀπλῆ ἂν εἴη χωρὶς ὑποκειμένου. τοιοῦτον γὰρ τι τὴν ψυχὴν ὑπολαμβάνομεν, δ' τὴν ζωὴν ἔχει σύμφυτον καὶ οὐ παρ' ἄλλου, ἀλλὰ παρ' αὐτῆς· σωμάτων γὰρ τὸ παρ' ἄλλου τὴν ζωὴν μεταλαγχάνειν. εἰ δ' ἦν τι σύνθετον ἢ ψυχή, ἐξ ὑποκει-
 20 μένου καὶ εἶδους συγκειμένη, οὐκ ἂν ἔσχε παρ' αὐτῆς, ἀλλὰ παρ' ἄλλου τὴν ζωὴν· παρὰ γὰρ τοῦ εἶδους, ὥσπερ καὶ τῷ πυρὶ τὸ θερμῷ εἶναι παρὰ τῆς θερμότητος καὶ οὐ παρὰ τῆς ὕλης. ἔπειτα κἂν σῶμα ἦν· τὸ γὰρ ἐξ ὑποκειμέ-
 25 νου καὶ εἶδους συνεστηκὸς σῶμα.

5. Δύναμις οὖν ζωτική ἢ ψυχή, δύναμις δ' ἢ ὡς ἔξις. διὰ τοῦτο καὶ ἐλευθέρα καὶ πρὸς τὰς ἐνεργείας ἀκώλυτος. ἔχουσα γὰρ ζωὴν, μᾶλλον δ' οὐσα ζωή, κινεῖται καθ' ἑαυτὴν ὅποτε βούλεται. τοῦτο δὲ περὶ τῆς ἔξω σωμάτων
 30 ψυχῆς ὑποληπτέον· ἡ γὰρ κρατηθεῖσα σώματι καὶ τοῖς ἐκ τούτου πάθεσιν ἀπόλλυσι τὸ ἐλεύθερον, καὶ οὐχ ὅποτε βούλεται κινεῖσθαι ἑᾶται, ἀλλὰ δεδουλωμένη πέπανται τῆς

1 λογίζεσθαι i || 2 add. Wy.: αὐτὸ λογ. h αὐτὸ ζῇ (= ζῆται, e nota marg. ?) λογ. i || 3 καί] ὡς Bern. probab. || 4 αὐτῆς, sed η e corr. h | add. Zie. | παρὰ] περὶ? || 5 τι Po. τὸ || 8 αὐτῆς i || 12.13 πῶς bis Ω: corr. Duebn. || 12 ἔχει bis h, sed alt. loco in ἔχη corr.¹ || 14 ἐνεργεῖν Ω: corr. i¹ cf. v. 15 || add. Po. cl. v. 15 || 18 αὐτῆς Ω: corr. Zie. αὐτοῦ Po. || 20 αὐτῆς Bern.: αὐτῆς || 22 τὸ Wy.: τῷ || 23 ἡ i

ἐνεργείας, καὶ εἴ τις ἐπὶ ψυχῆς ὁλεθρος εἴη, οὗτος ἂν εἴη·
οἷον γὰρ ἀπόλλυται σβεννυμένης ἐν αὐτῇ τῆς κατὰ νοῦν
ἐνεργείας. ὁ δὲ δοκεῖ ἐνέργειαν ἀποστρέφειν, ταῦτα πα-
θήματα ἂν εἴη μᾶλλον, οὐκ ἐνεργήματα, καὶ οὐκ αὐτῆς
ταῦτα, ἀλλὰ τοῦ ζῶον, κατ' αὐτὴν μέντοι. τὸ γὰρ λογί- 5
ζεσθαι καὶ θεωρεῖν μόνον αὐτῆς, καὶ τοῦθ' ἢ κυρίως ἐνέρ-
γεια, τὰ δὲ παρὰ τοῦτο τοῦ ζῶον πάντα, καὶ πάθη μᾶλλον,
οὐκ ἐνεργεῖαι.

6. Ἀλλὰ πῶς, εἰ κατ' αὐτὴν εὖ πάσχει τὰ ζῶα, οὐκ
αὐτὴ παθητικὴ; πάσχειν γὰρ κατὰ τὴν παθητικὴν εὐλο- 10
γον ψυχὴν ὥσπερ καὶ ὑφαίνειν κατὰ τὴν ὑφαντικὴν. ἢ
τοῦτο μὲν ἀληθές καὶ διδόναι χρή, ἀπορητέον δὲ περὶ
τῆς καλουμένης παθητικῆς καὶ περὶ τοῦ πάσχειν ὅλως,
πῶς γίνεται, πότερα τῷ μὴ ἐνεργεῖν τὴν ψυχὴν κατὰ
λόγον ἢ ἄλλως; εἰ[τε] γὰρ τῷ μὴ ἐνεργεῖν, οὐθέν ἐστι 15
πάθος ἐπαινετόν. φαίνεται δ' <ἐπαινετὰ> πάντα ὅποσα
μετρεῖται ὑπὸ τοῦ λόγου, χρήσιμα ὄντα (ἀρετὰς γὰρ αὐτὰ
καλοῦμεν πολιτικάς καὶ ἐπαινοῦμεν τὸν ἔχοντα αὐτάς)·
μετρεῖσθαι δ' οὐκ ἂν ἡδύνατο μὴ ἐφορῶντος αὐτὰ <τοῦ>
νοῦ καὶ ἐνδιδόντος αὐτοῖς ἀφ' αὐτοῦ μέτρον καὶ ὄρον· τοῦτο 20
δ' οὐθὲν ἀλλ' ἢ ἐνεργοῦντος περὶ αὐτά, ἐνεργεῖ τε οὖν ἅμα
ὁ λόγος καὶ πάσχει τὸ ζῶον, καὶ τῷ αὐτῷ καὶ λογιζόμεθα
ἅμα καὶ πάσχομεν· ἐν γὰρ εἶδος ἔχει. δυνάμεις δ' ἦσαν
πλείους, ἢ τε τοῦ ἐνεργεῖν καὶ μὴ; μᾶλλον δὲ μία δύναμις·
τὸ γὰρ μὴ ἐνεργεῖν ἀδυναμίας ἂν εἴη, καθ' ὃ καὶ ἀλογι- 25
στεῖν ἐλέγετο τὸ ζῶον.

7. Ἀλλὰ τῇ τε ὑποθέσει ταύτῃ φαίνεται πλείω τὰ ἐπό-
μενα ἄτοπα, καὶ ἄλλως ἀποδοῦναι τὰ πάθη τοῖς ἀνθρώ-
ποις οὐκ εὐπορον. ἐπισκεπτέον δ' ἔτι, πῶς ἔφαμεν ἐνερ-

1 οὗτος Wy.: οὕτως || 3 ἐνεργεῖν ἀποστρέφει Ω: corr. Wy. ||
9 αὐτὴν Duebn.: αὐτό | εὖ (nota marg. ut p. 62, 2 ?) del. Po. ||
10 παθητικὴ i || 14 τῷ Wy.: τὸ || 15 εἴτε γὰρ τὸ μὴ Ω: corr. Apelt
ἐπεὶ γὰρ τὸ μὴ ἐνεργεῖν οὐθέν ἐστι κτλ. Wy. || 16 add. Po. | ἀπαν-
τα Ω || 19 add. Zie. || 21 ἐνεργεῖ τε Wy.: ἐνεργεῖται | [οὖν] Bern.
apodosin hinc incipere statuens || 22 τὸ αὐτὸ Ω: corr. Wy. || 23 εἶ-
δος Duebn.: ἥδη | ἦσαν] ἢ εἰσιν Zie. || 27 τῇ i τὰ h | τε] γε Wy.
sed cf. καὶ ἄλλως || 29 δέτι Ω

γεῖν τε ἅμα τὸν λόγον <καὶ πάσχειν τὸ ζῶον> καὶ εἶναι τὰ
 πάθη περὶ τὸ συναμφοτέρον. φαίνεται γὰρ οὐχ ἅμα ταῦτα γι-
 νόμενα ἄμφω, <ἀλλὰ> μεινάσης μὲν ἀργῆς τῆς διανοίας ἐπεισ-
 ελθόντα τὰ πάθη περὶ τὸ συναμφοτέρον, <ἐγ>γενομένων
 5 δὲ τῶν παθῶν παρελθὼν αὐθις ὁ λόγος καὶ διακοσμήσας
 αὐτά. τίς οὖν ἡ καλουμένη παθητικὴ ψυχὴ; ἡ αὐτὴ ἥπερ
 καὶ <ἡ> λογιστικὴ. πάθος γάρ τι αὐτῆς τὸ μὴ ἀπαύστως
 ἐνεργεῖν, καὶ παθητικὴ ὅτι θεωρεῖν αἰεὶ τε καὶ συνεχῶς
 ἀδύνατος. ὅταν οὖν μὴ θεωρῇ, πρὸς τὸ σῶμα ἐπέστραπται
 10 καὶ ἀπόστροφός ἐστι <τοῦ νοῦ>· τοῦ νοῦ δ' οὔσα ἀπόστρο-
 φος ἀνοηταίνειν εἰκότως λέγοιτ' ἂν καὶ οὐθὲν ὑγιὲς βλέ-
 πειν οὐδὲ κρίνειν ὀρθῶς, ἀλλὰ δοξάζειν τὰ τε μὴ ἀγαθὰ
 <ὡς ὄντα ἀγαθὰ> καὶ τοῦναντίον, ἐκ δὲ τῆς τοιαύτης δό-
 ξης καὶ κρίσεως ἀποτελεῖσθαι τὰ πάθη περὶ τὸ σύνθετον,
 15 σύνθετον δ' ἐκ τε τοῦ σώματος καὶ τῆς ἐν αὐτῷ ζωῆς, ἣν
 ἐνδίδωσιν ἡ ψυχὴ. ἐνδίδωσι γὰρ ἅπαντα δυνάμεις τινα ἀφ'
 αὐτῆς ἀπόρροϊαν τῷ ***

1 add. Wy. || 3 add. Bern.; an μεινάσης μὲν<τοι>? || 4 ἐγγε-
 νομένων Zie.: γενομένων i γινομένων h || 7 add. Zie. || 10 add. Ty. ||
 11 λέγοιτ' ἂν i || 12 δοξάζει τὰ Ω (sed t ex v i): corr. Wy. || 13 add.
 Wy. || 13.14 κρίσεώς τε καὶ δόξης i || 15 δ' Duebn.: τε || 17 post
 τῷ 1½ paginae in h, 2 in i vacuae